

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΑΡΑΜΗΤΡΟΥ
ΗΜ/ΝΙΑ ΓΕΝΝΗΣΗΣ: 20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1964
ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΑ (ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ): ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ: ΚΩΛΕΤΤΗ 5Α
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 45 444

ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ 9
ΚΟΛΩΝΑΚΙ ΑΘΗΝΑ 10675

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΗΛ: 6945025441
2130276391
Email: akaramit@uoi.gr

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ - ΠΤΥΧΙΑΚΕΣ - ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

- 1983 - 1986** Πανεπιστήμιο του Σαουθάμπτον - Ειδικές Σπουδές
(Αντικείμενο): Αρχαία Έλληνική Φιλολογία - Φιλοσοφία - Δράμα.
Διπλωματική εργασία: *Η Άνα-παράσταση της Αντιγόνης στα
έργα του Σοφοκλέους - συνέχθαι και συμφιλεῖν (άντίπαλον δέος
καί ιδιωτική δεινότητα): ὁ Ἐριστικός Λόγος (Λόγος του Παντός)
καί ὁ Προτυπωτικός Λόγος στήν Σκηνή.*
- 1986 - 1989** «Βασιλική Ἀκαδημία Δραματικῆς Τέχνης του Λονδίνου»
(R.A.D.A.): Σπουδές Θεάτρου - Ὑποκριτικῆς
- 1989 – 1994** Πανεπιστήμιο του Σαουθάμπτον Διδακτορική διατριβή (Ph.D)
στό Θέατρο - Τμήμα Θεάτρου - Φιλολογίας καί

Φιλοσοφίας υπό τήν έποπτεία ειδημόνων στό γνωστικό αντικείμενο τοῦ θεάτρου, έπιφανών Καθηγητῶν καί έπιστημονικῶν έρευνητῶν παγκοσμίου κύρους: Prof. P. Easterling – Cambridge University, Prof. O. Taplin – Oxford University, Prof. H.D. Rankin - Southampton University and Prof. G. Giangrande - King's College - London University & Salerno International Institute of Drama.

Τίτλος: *Ἡ Ἀνα-παράσταση τῆς Συγκίνησης καί οἱ Χαρακτήρες τῶν Γυναικῶν στά Πλήρως Διασωζόμενα καθώς καί στά Ἀποσπασματικά Ἔργα τοῦ Αἰσχύλου* (ειδική μνεία στήν Αἰσχύλεια παράσταση).

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ

- 1986 - 1989** Ίδιωτική διδασκαλία στην Αρχαία - Νέα Έλληνική και Άγγλική Λογοτεχνία.
- 1989 - 1990** Actors Studio - Lee Strasberg
Έμπειρική Θεατρική Παιδεία - Έργαστηριακή άσκηση - Αυτόσχεδιασμός και Μέθοδοι Stanislavsky - Grotowski.
- 1995 - 1996** Ίνστιτούτο Μεσογειακών Σπουδών - Τομέας Αρχαίου και Σύγχρονου Θεάτρου.
Μεταδιδακτορική Έρευνα πάνω στο Σύγχρονο Θέατρο: δημιουργικές συλλήψεις, αισθητικές υποδείξεις, μεταγραφές και ύψηλά ένδεχόμενα της Σύγχρονης Θεατρικής Παράστασης.
«Τό Έλληνικό και Εύρωπαϊκό Θέατρο του 19^{ου} και 20^{ου} αιώνα».
«Ίστορία του Θεάτρου - Θεωρητική και Έμπειρική Θεατρική Παιδεία».
- 1997-1999** Έκτός της Μεταδιδακτορικής μου Έρευνας στο Θέατρο στο Πανεπιστήμιο της Κρήτης, μέ έμφαση στο Θέατρο του 19^{ου} και του 20^{ου} αιώνα, έχω διδάξει κατά την διάρκεια των ακαδημαϊκών ετών 1997-1999 στά Πανεπιστήμια της Αθήνας και της Θεσσαλίας, τό γνωστικό αντικείμενο «ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ – ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ – ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ».
Έχω λάβει μέρος στο Διεθνές Συνέδριο Αρχαίου Δράματος, Θεσσαλονίκη- Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Εύρώπης παρουσιάζοντας την εισήγησή: «Οι Διονυσιακές Γιορτές άπέναντι στον Θεσμό των Έπιδαυρείων: Έρμηνεύον Παράσταση του Αρχαίου Δράματος ως μία *Κληρονομημένη Ανάμνηση*»

«The Dionysiac Festivals contra the Epidaurian Institution: Interpreting Greek Drama Performance as an *Inherited Recollection*»). Έχω επίσης εργαστεί στην ομάδα έρευνών του Παιδαγωγικού Ίνστιτούτου. Είμαι μέλος διαφόρων Παγκοσμίων Θεατρικών Όργανισμών, όπως, του Διεθνούς Ίνστιτούτου Μεσογειακού Θεάτρου, Διεθνούς Ένωσης Πανεπιστημιακού Θεάτρου, καθώς και του International Biographical Centre του Cambridge. Επίσης, ανήκω στην έρευνητική ομάδα της Ελληνικής Πολιτιστικής και Γλωσσικής Κληρονομιάς. Έχω επίσης συμμετάσχει σε Διεθνή Σεμινάρια Έλληνικού Πολιτισμού-Φιλολογίας και Θεάτρου.

Λόγω της διπλής φύσεως του γνωστικού μου αντικείμενου Παιδαγωγού – Ηθοποιού έχω λάβει μέρος σε διάφορες θεατρικές παραστάσεις, κατά την διάρκεια των πολύχρονων σπουδών μου στην Αγγλία, έχοντας τοιουτοτρόπως, αξιωθεί εκτός της θεωρητικής παιδείας και την επιτακτικά αναγκαία εμπειρική θεατρική γνώση – *συγκερασμός* πολύτιμος. Όσον αφορά τις Φιλολογικές μου Σπουδές και την μελέτη της Αρχαίας Ελληνικής Γραμματείας και των μεγάλων θεατρικών κειμένων του 19^{ου} αιώνα, αυτά αποτέλεσαν ανεκτίμητη πηγή γνώσης κι έμπνευσης για την διδασκαλία της αισθητικής, πολλαπλής διαχείρισης της γλώσσας – πηγή *άμφισβήτησης* – πού είναι ή *μήτρα* της μεγαλειώδους *διάνοιας* και *ποιητικής*. Εξάλλου, η διδασκαλία όφείλει να είναι *εϋστοχη* κι *εϋγλωττη*.

1999-2001

Έχω επίσης διδάξει στο Διδασκαλείο του Παιδαγωγικού Τμήματος Νηπιαγωγών του Πανεπιστημίου Ίωαννίνων τό γνωστικό αντικείμενο: «Αισθητική, Θέατρο και Παιδαγωγική». Μέ την απόλυτη *σύμπραξη* των φοιτητών έχουν *δραματοποιηθεί*, *σκηνοθετηθεί* και *παρουσιασθεί* θεατρικά δρώμενα, παραμύθια και άποσπάσματα μεγάλων κειμένων.

1999-2004

Διδάσκω μέ σύμβαση (άντιμισθία Έπίκουρου) στό Παιδαγωγικό Τμήμα Νηπιαγωγών του Πανεπιστημίου Ίωαννίνων τό γνωστικό άντικείμενο:«**Θεατρική Παιδεία: Θεωρία και Πράξη – Θεατρική Αγωγή και Παιδεία Δραματοποίηση – Θεατρικό Παιχνίδι – Όρθοφωνία – Άγωγή του Λόγου και Χοροϋ**».

Ίδρυση τής Θεατρικής Όμάδας, Φάος του Πανεπιστημίου Ίωαννίνων: Εΐναι άπόρροια τών πρακτικών έφαρμογών και τών θεατρικών άσκήσεων – δρωμένων, στά πλαίσια του γνωστικού άντικειμένου, ή *σαρκωμένη* δηλαδή *έκβαση* τής Θεατρικής Παιδείας. Άπαρτίζεται άπό φοιτητές του Τμήματος Νηπιαγωγών, Δημοτικής Έκπαίδευσης, Έπιστήμης και Τέχνης καθώς και άλλων σχολών και άπό έπαγγελματίες ήθοποιούς προσεχώς, άποβλέποντας σε Πανεπιστημιακές Παραστάσεις και στην προβολή τους σε Διεθνή Φεστιβάλ και σύμμετοχή σε πολιτιστικές γιορτές πανεπιστημίων άλλων χωρών.

2000-2004

Παράλληλα μέ την Πανεπιστημιακή μου διδασκαλία, διδάσκω και στα ΤΕΙ Ίωαννίνων, τά γνωστικά άντικείμενα:

- I. «Θεατρική Έκφραση κι Αισθητική Άγωγή».
- II. «Θεατρική Άγωγή και Παιδεία».
- III. «Δραματοποίηση - Θεατρικό Παιχνίδι».
- IV. «Κουκλοθέατρο».
- V. «Άγωγή Λόγου και Χοροϋ».

- 2002-2004** Στο πλαίσιο τῶν ἐργαστηρίων πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Θεατρικοῦ Παιχνιδιοῦ γιά τούς προπτυχιακοὺς καί μεταπτυχιακοὺς μαθητές τοῦ Παιδαγωγικοῦ Τμήματος Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσης (Π.Τ.Δ.Ε.) – Τομέας Ἀνθρωπιστικῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, πού διοργάνωσε τό **Ἐργαστήριο Τέχνης καί Λόγου**, ἔχω λάβει μέρος μέ εἰσηγήσεις καί προτάσεις ἐφαρμογῆς ἐπιτυχῶς. (Συνεργασία μέ τόν Π. Τζαμαργιά, Πανεπιστημιακό μέλος καί Σκηνοθέτη).
- 2002-2004** Ἐπιστημονική ἐρευνα στά London-Oxford-Southampton Universities ἡ ὁποία πρόκειται νά ἐκδοθεῖ σέ μορφή μελέτης μέ τίτλο: Ἡ Παιδαγωγική Ἀξία τοῦ Πένθους-Ἐκδόσεις Παπαζήσης.
- 2005-2010:** Ἀπό τό 2005 διδάσκω ὡς Λέκτωρ στό Παιδαγωγικό Τμήμα Νηπιαγωγῶν τῆς Σχολῆς Ἐπιστημῶν Ἀγωγῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων, τά μαθήματα:
- I. Θεατρική Παιδεία.
 - II. Θεατρική Παιδεία καί Πράξη.
 - III. Θεατρικό Παιχνίδι.
 - IV. Δραματοποίηση, Θεατρική Ἐκφραση, Κίνηση καί Ρυθμό

2011-2015:

- **Εξέλιξη** με την αριθμ. 22116/23-08-2011 πράξη του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων σε θέση ΔΕΠ (με θητεία) της βαθμίδας του Επίκουρου Καθηγητή (με γνωστικό αντικείμενο «Θέατρο – Θεατρικό Παιχνίδι») του Παιδαγωγικού Τμήματος Νηπιαγωγών της Σχολής Επιστημών Αγωγής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.
- Συμμετοχή στην έρευνητική Όμάδα του Πανευρωπαϊκού Έπιστημονικού Προγράμματος Θαλής με θέμα: «Τό Θέατρο ως Μορφοπαιδευτικό Άγαθό και Καλλιτεχνική Έκφραση στην Έκπαίδευση και την Κοινωνία»: Σύγχρονες Προσεγγίσεις, Έρμηνείες και Προσαρμογές. (άκρωνύμιο THEDUARTE). Στο έν λόγω Πρόγραμμα τό όποιο υλοποιείται μέσω του Έπιχειρησιακού. «Έκπαίδευση και Διά Βίου Μάθηση-Ένίσχυση τής Διεπιστημονικής ή Διδρυματικής Έρευνας και Καινοτομίας μέ Δυνατότητα Προσέλκυσης Έρευνητικών Ύψηλου Έπιπέδου από τό Έξωτερικό μέσω τής Διενέργειας Βασικής και Έφαρμοσμένης Έρευνας Άριστείας» περιλαμβάνονται οι περισσότερες από τίς παραμέτρους και διαστάσεις τής έννοιας ΘΕΑΤΡΟ όπως:
 - I. Τό Δραματικό ως είδος Λογοτεχνίας.
 - II. Η παράσταση ως σύνθετο Καλλιτεχνικό γεγονός.
 - III. Η Θεατρική Πράξη ως μορφή Πολιτισμικής Έκφρασης και Δημιουργίας.
 - IV. Η Έπικοινωνιακή διάσταση, ως σύστημα Διαδραστικής Έπικοινωνίας.
 - V. Τό Κοινωνικό φαινόμενο και ό Ρόλος πού διαδραματίζει ως μέσον Άγωγής και Παιδείας.
 - VI. Οί Κώδικες και Τεχνικές Μεταβίβασης πληροφοριών και Άσκησης Παιδαγωγίας στους θεατές.
 - VII. Η Άμεσότητα και Βιωματικότητα του ζωντανού παραδείγματος πού έπιδρα και διαμορφώνει συνειδήσεις.
 - VIII. Ό Ψυχαγωγικός και Διασκεδαστικός Ρόλος ως τρόπος Συλλογικής έκτόνωσης.
 - IX. Ό τρόπος Διδασκαλίας και Μάθησης απόλυτα συμβατός μέ τις επιδιώξεις του Σύγχρονου Σχολείου.

- X. Ό Πολιτιστικός Ρόλος και ή Συμβολή του στην Ανάπτυξη Διαλόγου και Γόνιμης Έπαφής μεταξύ τών Πολιτισμών.
- XI. Πολιτισμός του Θεάματος και τής Γνώσης-Το Θέατρο ως Πολιτισμικό Σύστημα και Άγαθό. Έρευνα πεδίου.
- XII. Θεατρική Παιδεία και Έπιμόρφωση τών Έκπαιδευτικών-Βιωματική Έκπαίδευση.
- XIII. Τεχνικές και Κώδικες Θεάτρου στη Διδασκαλία τής Λογοτεχνίας (μέ βάση τό έργο του Εύγένιου Τριβιζά).
- XIV. Θέατρο: Διαφυλική και Πολυπολιτισμική Άγωγή. Ό Ψυχοπαιδαγωγικός Ρόλος του Θεάτρου για Άνήλικους Θεατές στη Διαμόρφωση τής Προσωπικότητάς τους.
- XV. Έρευνα Πηγών Άρχείων – Πολιτισμός του Θεάματος.
- XVI. Θεατρική Παιδεία Έκπαιδευτική Διάχυση Άποτελεσμάτων.

2016 **Μονιμοποίηση στη βαθμίδα του Επίκουρου Καθηγητή** με την υπ'αρ. 12349/06-04-2016 (Γ'371) Πράξη του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, σε θέση Καθηγητή της βαθμίδας του Επίκουρου Καθηγητή (με γνωστικό αντικείμενο «Θέατρο – Θεατρικό Παιχνίδι») του Παιδαγωγικού Τμήματος Νηπιαγωγών της Σχολής Επιστημών Αγωγής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

2017

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΕΡΓΟ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΡΟΤΥΧΙΑΚΟΥ ΚΥΚΛΟΥ

- I. «Θεατρική Παιδεία»
- II. «Θεατρική Παιδεία & Πράξη-Καινοτόμες Δράσεις»
- III. «Δραματοποίηση-Κίνηση-Έκφραση & Ρυθμός»
- IV. «Θεατρικό Παιχνίδι»

ΑΡΘΡΑ - ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΘΕΑΤΡΟ – ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ – ΕΠΙΣΤΗΜΗ & ΘΕΩΡΙΑ

- I. «Atossa: A Barbarian Melancholic Queen-Sparagmos and Identity of Passions in Aischylos» («Άτοσσα: Μία Βάρβαρη Μελαγχολική Βασίλισσα - Σπαραγμός και Ταυτότητα τῶν Παθῶν στὸν Αἰσχύλο»), δημοσίευση στό περιοδικό Παρνασσός, τόμος ΛΗ', Ἀθήνα, 1996.
- II. «Aischylos's Cassandra: A Human Trophy-Entheos Eros- Exposure- Liminality- Madness and Theatricality» («Ἡ Αἰσχύλεια Κασσάνδρα: Ἐνα Ἀνθρώπινο Τρόπαιο - Ἐνθεος Ἔρωτας - Ἐκθεση - Ὀριακότητα - Τρέλλα καί Θεατρικότητα»), δημοσίευση στό περιοδικό Παρνασσός, τόμος ΜΑ', Ἀθήνα, 1999.
- III. «The Role and the Significance of the Political Context in European Drama: References in the Political Theatre from Aischylos, Sophokles, Euripides to Beckett, Müller» («Ὁ Ρόλος καί ἡ Σπουδαιότητα τοῦ Πολιτικοῦ Περιεχομένου στό Εὐρωπαϊκό Θέατρο: Ἀναφορές στό Πολιτικό Θέατρο ἀπό τόν Αἰσχύλο, τόν Σοφοκλῆ, τόν Εὐριπίδη ὡς τόν Beckett, Müller»), δημοσίευση στό περιοδικό Παρνασσός, τόμος ΜΓ', Ἀθήνα, 2001.
- IV. «The Significance of Drama (with Special Reference to Tragedy) as a European Cultural Inheritance» («Ἡ Σημασία τοῦ Δράματος (εἰδική ἀναφορά στήν Τραγωδία) ὡς Πολιτιστική Κληρονομιά τῆς Εὐρώπης»), δημοσίευση στό περιοδικό Παρνασσός, τόμος ΠΓ', Ἀθήνα, 2005.
- V. «Aspects of Otherness through Theatre Language: the Resourceful Dynamics of Ancient Greek Myths and Drama in Education» («Ὅψεις τῆς Ἑτερότητας μέσα ἀπό τὴ Θεατρικὴ Γλῶσσα: Ἡ Πολύτροπη Δυναμικὴ τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν Μύθων καὶ τοῦ Δράματος στήν Ἐκπαίδευση»), Πρακτικά 3ου Διεθνοῦς Συνεδρίου Προσχολικῆς Ἀγωγῆς μέ θέμα: «Ἡ Ἔρευνα στήν Παιδικὴ Ἡλικία: Προσδιορίζοντας ἕνα Νέο Ἐρευνητικό Τοπίο», Ἰωάννινα, 2012.
- VI. «Ἡ Παιδαγωγικὴ Ἀξία τοῦ Μύθου μέσα ἀπό τόν Δραματικὸ Ἐναγκαλισμὸ τοῦ Ἐνθεοῦ καὶ τοῦ Εὐφάνταστου» στό Διαχρονικότητα καὶ Ἐπικαιρότητα τοῦ Μύθου - Ἀρχαιοελληνικοὶ Μύθοι καὶ Σύγχρονη Πραγματικότητα: Θέατρο - Λογοτεχνία - Θεατρικὸ Παιχνίδι, Ἐπιστημονικὴ Ἐπιμέλεια: Θόδωρος Γραμματάς, Ταξιδευτῆς, Ἀθήνα, 2013.
- VII. «Ἡ Σπουδαιότητα τῆς Διδακτικῆς τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν Μύθων: Ὁ Ἀρχετυπικός Λόγος τῆς Ἀπροκαταληψίας, τῆς Κατάνυξης καὶ τῆς Σποργῆς στήν Ἐκπαίδευση», Εἰδικὴ Ἔκδοση: «Τὸ Θέατρο στήν Ἐκπαίδευση: Καλλιτεχνικὴ Ἐκφραση καὶ Παιδαγωγία»,

Διάδραση, Αθήνα, 2014.

VIII. “The Philosophical Language of Dramatic Art as a Moral Vehicle towards a Reading of Crisis and Self-Awareness: The Dialectical Embrace of Dramatic Art and Philosophy as a Reflection and Challenge upon Crisis”, (Η Φιλοσοφική Γλώσσα τής Δραματικής Τέχνης ως Ηθικό Όχημα προς

μιάν Ανάγνωση τής Κρίσης καί τής Αυτόσυνειδησίας: Ο Διαλεκτικός Έναγκαλισμός τής Δραματικής Τέχνης καί τής Φιλοσοφίας ως μία Αντανάκλαση καί Πρόκληση έναντια στήν Κρίση), Gramma, Τεύχος 22, Thessaloniki University Press, Thessaloniki, 2014.

ΘΕΑΤΡΟ – ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ & ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ

IX. «Τό Θεατρικό Παιχνίδι στήν Αγωγή του Παιδιού: Ένα Ταξίδι στήν Ένδοχώρα του», δημοσίευση στό περιοδικό Έρευνα, Αθήνα, Ιούλιος- Αύγουστος, 2000.

X. «Ο Έλληνικός Λαϊκός Πολιτισμός, ό Προτυπωτικός Λόγος, τό Παραμύθι, τά Θεατρικά Δρώμενα καί ή Μεταμόρφωση του Φόβου», εισήγησή μου στήν Ημερίδα του Συλλόγου Νηπιαγωγών καί Δασκάλων Ίωαννίνων, τόν Μάρτιο του 2001 μέ θέμα: «Η Μετάβαση του Παιδιού από τό Νηπιαγωγείο στό Δημοτικό Σχολείο», δημοσίευση στό περιοδικό Έρευνα, Αθήνα, Ιούλιος-Αύγουστος, 2003.

XI. «Η Διδακτική καί ή Σπουδαιότητα τής Προσέγγισης του Αρχαίου Δράματος στήν Έκπαίδευση - Η Παιδαγωγική Δύναμη καί τό Πνευματικό Κύρος του: ή Αρχή του Προτυπωτικού Λόγου στήν Αγωγή», δημοσίευση στό περιοδικό Έρευνα, Αθήνα, Μάρτιος, 2003.

XII. «Η Αρχέγονη Τελετουργική Διαδικασία του Χορού καί οι Αισθητικές του Αναγνώσεις στήν Αγωγή του Παιδιού - Ο Κύκλειος Χορός, Πρωταρχικός στήν Θεατρική Παιδεία ως Άκραία Έκφανση, Ούσιαστική, Παιδαγωγική Πράξη, Σύμβολο Εύταξίας κι Έμμέλειας», δημοσίευση στό περιοδικό Έρευνα, Αθήνα, Σεπτέμβριος, 2003.

XIII. «Θέατρο: Θεωρία και Πράξη - Θεατρικό Παιχνίδι». Μονογραφία, έκδόσεις «Παπαζήση», Αθήνα, Φθινόπωρο, 2004.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Ἡ Διδακτορική μου Διατριβή ἐπιγράφεται: «Ἡ Ἀναπαράσταση τῶν Γυναικείων Χαρακτήρων στά Πλήρως Διασωζόμενα, καθώς καί στά Ἀποσπασματικά Ἔργα τοῦ Αἰσχύλου». Στήν ἔρευνά μου ἐτούτη μέ ἐπιχείρημα τό Αἰσχύλειο πρωτότυπο, ἐξετάζω κι ἀποκρυπτογραφῶ τήν *ψυχοτροπία* καί τίς *συγκινησιακές ἐκφάνσεις τῶν γυναικείων τραγικῶν μορφῶν*. Ἀνιχνεύω τή σύσταση τῆς δραματικῆς ἰδιαιτερότητας καί τόν ὑπερβατολογικό χῶρο τῆς Αἰσχύλειας τραγικῆς ἠρωίδας. Ἡ *παράσταση* τοῦ Αἰσχύλου εἶναι πράξη *ἀριστουργηματική* μά καί *πολιτική*. Γιατί ὁ τραγικός Λόγος εἶναι *συμπαντικός* καθώς σημαίνει τήν *ἄρση* τοῦ διάκενου ἀνάμεσα στό *θεῖο* καί στό *ἀνθρώπινο*, τήν ἀποστροφή γιά τό τετριμμένο, τό ἀσήμαντο. Ἡ *κάθαρση* στόν Αἰσχύλο ἀποτελεῖ *ἱεροτελεστία ὑπέρβασης* κι *ἐξωραϊσμοῦ* τῶν παθῶν... Οἱ *ἀλληλεπιδράσεις* ἔχουν σημασία κυρίαρχη καί ἡ γυναικεία *persona* ἀπορρέει ὡς *εἰκόνα* τῆς κοινωνικο- πολιτικῆς δομῆς, ἡ ὁποία ἔχει ἰσχύ καταλυτική. Ἡ λεπτομερῆς καί οὐσιαστική προσέγγιση τοῦ ἀρχαίου κειμένου ὑπῆρξε γιά τήν ἔρευνά μου στό Ἀρχαῖο Δράμα, ἀνυπέρβλητη πηγή ἐπιστημονικῆς γνώσης καί Θεατρικῆς Παιδείας.

Ἀπό τό 1995 πού ἐπέστρεψα στήν Ἑλλάδα καί ἐδίδαξα στό Παιδαγωγικό Τμήμα Νηπιαγωγῶν τῶν Πανεπιστημίων Ἀθήνας, Θεσσαλίας καί Ἰωαννίνων, τό ἐρευνητικό μου ἔργο ἐστιάζεται στά περί τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, ὡς μία καθαρῶαιμη ἀπόληξη μά καί διαιώνιση τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι λιπτός, ἀπροκατάληπτος κι ἐξόχως, *ΛΑΪΚΟΣ*. Ἐξάλλου, ἡ ἐκτενῆς ἐνασχόλησή μου μέ τόν ἀτέρμονο, συμπαντικό λόγο τοῦ Μύθου ἀποτελεῖ ἀπόρροια τῶν Κλασσικῶν – Φιλοσοφικῶν καί προπάντων, Θεατρικῶν Σπουδῶν μου... Δημιουργική ἔκβαση τῆς διδασκαλίας καί τῆς πολύτιμης ἐμπειρικῆς μου γνώσης στό Παιδαγωγικό Τμήμα – ἀλλά καί στό Πειραματικό Νηπιαγωγεῖο τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων, ἀποτελεῖ ἡ σειρά τῶν ἀκολουθῶν ἄρθρων μου:

- I. «Ὁ Ἑλληνικός Λαϊκός Πολιτισμός, ὁ Προτυπωτικός Λόγος, τό Παραμῦθι, τά Θεατρικά Δρώμενα καί ἡ Μεταμόρφωση τοῦ Φόβου».

Πρόκειται για μία σπουδή πάνω στις άτελεύτητες εκφάνσεις τῶν ἀρχέγονων λαϊκῶν Μύθων, τῶν Ἀρχετύπων καί τήν συμπαντική διαχείρισή των μέσα ἀπό τήν Παιδεία καί τόν Πολιτισμό. Ὁ Μῦθος μέσα ἀπό τόν Θεατρικό Λόγο εἶναι *Παραμυθία*, ἀντίδοτο στό ἄτεγκτο, πού εἰσάγει τό παιδί μέ σαφήνεια καί παραστατικότητα, μέ τρόπο ἀγαπητικό, σέ ἔννοιες μεγάλες καί ἀσύλληπτες γι' αὐτό, ὅπως εἶναι τό Πένθος, ἡ Ὀργή, ὁ Θεός, ἡ Ἀπελπισία, ὁ Θάνατος, ὁ Ἔρωτας. Ἡ παντοδύναμη, ἀίδια παρουσία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαϊκοῦ Πολιτισμοῦ μέσα ἀπό τά Παραμύθια, τά Θέσμια καί τίς Ἱεροπραξίες. Τρόποι προσέγγισης καί πολλαπλά ἐνδεχόμενα πρὸς τήν ἀποκρυπτογράφηση τῆς πολιτισμικῆς μας παράδοσης γιά τό παιδί. Ἡ παρούσα εἰσήγησή μου περί τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαϊκοῦ Πολιτισμοῦ, Παραμυθιοῦ καί Θεατρικῶν Δρωμένων παρουσιάστηκε στήν Ἡμερίδα τοῦ Συλλόγου Νηπιαγωγῶν καί Δασκάλων στά Ἰωάννινα μέ θέμα: «Ἡ Μετάβαση τοῦ Παιδιοῦ ἀπό τό Νηπιαγωγεῖο στό Δημοτικό Σχολεῖο».

II. «Τό Θεατρικό Παιχνίδι στήν Ἀγωγή τοῦ Παιδιοῦ: Ἕνα Ταξίδι στήν Ἐνδοχώρα του». Ὁ δραματικός ἀγώνας, οἱ μορφικές ἐναλλαγές, ἡ σάρκωση τῶν ποιητικῶν εἰκόνων, ἡ ἀριστουργηματική ἀναπαράσταση τῆς πραγματικότητας εἶναι εἶδη *ἐπείγοντα* γιά νά ἰχνηλατήσῃ τό παιδί τήν ἀναλλοίωτη ρίζα τῆς *ὑπαρξης*, τήν γνώση τοῦ ταξιδιοῦ ἀλλά καί τίς αἰσθητικές ιδέες κι ἀξίες.

III. «Ἡ Διδακτική καί ἡ Σπουδαιότητα τῆς Προσέγγισης τοῦ Ἀρχαίου Δράματος στήν Ἐκπαίδευση: ἡ Ἀρχή τοῦ Προτυπωτικοῦ Λόγου στήν Ἀγωγή».

Ἀναφορές σέ κείμενα, ἀκούσματα, λαϊκά δρώμενα κι ὄνειροφαντασίες τόσο ἀληθινές ὅσο καί τά παραμύθια, ὅλα ὅσα συγκροτοῦν τόν *θίασο* τῆς *κυτταρικῆς μνήμης* κι ἀποτελοῦν τά ἐξάσια ὑλικά τῆς προαιώνιας δραματικῆς ὑπόστασης. Ἡ διδαχὴ τοῦ Δράματος: Τραγωδίας – Κωμωδίας μέσα ἀπό τήν ἐκφορὰ τοῦ

Μύθου – Παραμυθιοῦ, ἡ συμβολική δομή, ἡ ἀποδόμηση καί ἡ πολλαπλή λειτουργικότητά του εἶναι εὐεργετικά στήν ἀγωγή τοῦ παιδιοῦ.

IV. «Ἡ Ἀρχέγονη Τελετουργική Διαδικασία τοῦ Χοροῦ καί οἱ Αἰσθητικές του Ἀναγνώσεις στήν Ἀγωγή τοῦ Παιδιοῦ».

Ἡ ἀρχέγονη τελετουργική διαδικασία τοῦ Χοροῦ – σέ μορφή *προσευχῆς* στήν πρώτη της νιότη κι ἔκφανση – ἔχει πρωταρχική σημασία διότι ἀποτελεῖ μία οὐσιαστική *ἀνάγνωση* καί *σπουδή* τοῦ Σώματος καί τῆς Ψυχῆς. Ἡ Ἀγωγή τοῦ Χοροῦ δέν σημαίνει μονάχα τήν εὐεργετική ἀπελευθέρωση τοῦ νευρικοῦ συστήματος, σημεῖο ἀναφορᾶς τῶν πάντων, καθώς τρυπᾶ, διαμορφώνει καί κυριαρχεῖ στόν λόγο τῶν αἰσθημάτων καί τῶν πράξεών μας, ἀλλά παρέχει καί τήν συνειδητοποίηση τοῦ *γνωστικοῦ* σχήματος τοῦ Σώματος, ἀπό τό παιδί.

Εἶναι πρωταρχικῆς σημασίας νά ἐπισημάνω πώς ἡ ἐμπειρία μου κατά τήν ἐφαρμογή τῆς διδασκαλίας τῶν ἀρχαίων παραμυθιῶν, στό Πειραματικό Νηπιαγωγεῖο, ὡς *πρωτογενῶν σημαινόντων*, ὑπῆρξε ἄκρως ἐνδιαφέρουσα.

Ἡ μονογραφία μου μέ τόν τίτλο **«Θέατρο: Θεωρία καί Πράξη – Θεατρικό Παιχνίδι»** ἀποτελεῖ μία ἔστω, *γραπτή μαρτυρία* ἐτούτης τῆς ἀνυπέβλητης *μέθεξης* καθώς καί τῆς *ἀκτινοβολούσας ἀντανάκλασῆς* της. Ἡ συγκεκριμένη μελέτη μου ἀποτελεῖ μία *σύνθεση* ἐπιχειρημάτων πάνω στήν περιγραφή διαδικασίας τῆς *γεινίασης* τῆς Θεατρικῆς Ἐκφρασης μέ τό *θεῖο*, τῆς ἀποκρυπτογράφησης τῶν ἀμεταμφίεστων, μεγαλειωδῶν χαρακτηριστικῶν αὐτῆς τῆς ἔκφρασης, καθώς καί τῆς Παιδαγωγικῆς της. Ἡ ἔρευνα τοῦ βιβλίου ἐστιάζεται στήν Θεατρική Παιδεία κι ἐξετάζει ἐνδελεχῶς τήν ἀνυπέβλητη παιδαγωγική ἀξία τοῦ Θεάτρου στό Πανεπιστήμιο μέσα ἀπό τόν Μῦθο, τόν Αὐτοσχεδιασμό, τή Δραματοποίηση καί προπάντων, τό Θεατρικό Παιχνίδι. Τό Θεατρικό Παιχνίδι ἀποτελεῖ ἓνα *συμπαντικό αἰσθητικό ἀγώνισμα* πού καλλιεργεῖ μέ τρόπο ποιοτικό καί κορυφαῖο τήν προσωπικότητα τοῦ παιδιοῦ. Μέσα ἀπό τήν Θεωρητική κι

Έμπειρική Θεατρική γνώση, τό παιδί ἀποκτᾶ καλλιέπεια φωνῆς καί συνειδητοποίηση τοῦ *γνωστικοῦ σχήματος* τοῦ σώματος, συλλογικό, δημιουργικό πνεῦμα, δημοκρατικό φρόνημα κι ἐξοικειώνεται μέ τό αἰσθητικό καί ποιητικό περιεχόμενο τοῦ Κόσμου. Τό θέατρο μέσα ἀπό τίς πολυσύνθετες διεργασίες κι ἐφαρμογές του, μέσα ἀπό τίς σπάταλες κι ἀενάως ἀξόδευτες σαῖτες φωτός του, εἶναι ἡ Τέχνη πού διδάσκει στό παιδί τήν ἀποκρυπτογράφηση τῶν ἐκφραστικῶν μέσων, τήν αὐτοσυνειδησία, τήν ἀποδοχή τῆς *ἐτερότητας*. Ἡ Θεατρική Τέχνη, μέσα ἀπό μία πράξη ἐξόχως *θεραπευτική, τελετουργική, αὐτοτελή* κι *εὐσπλαγχνική, προάγει* τή συμπεριφορά τοῦ παιδιοῦ, ὀρμηγεύει καί *στήνει* ψυχές.

Ἐπίσης, ἔχω ἰδρύσει τήν Θεατρική Ὀμάδα, *Φᾶος* σέ συνεργασία μέ τούς φοιτητές μου τῶν Σχολῶν: Ἐπιστήμης καί Τέχνης, Ἱστορίας - Ἀρχαιολογίας καί Ἐπιστημῶν Ἀγωγῆς, στό Παιδαγωγικό Τμήμα Νηπιαγωγῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων.

Μέ τήν πολύτιμη σύμπραξη τῶν φοιτητῶν μου, ἔχω διδάξει κι ἐπεξεργασθεῖ ἀποσπάσματα ἔργων ἀπό τό Ἀρχαῖο Δράμα ἕως τό Σύγχρονο Νεοελληνικό καί Παγκόσμιο Θέατρο ἐντός τοῦ πεδίου τῆς Παιδαγωγικῆς – Αἰσθητικῆς *ἄσκησης* τῶν φοιτητῶν καί τῆς ἐν γένει, ἐμπειρικῆς Θεατρικῆς Παιδείας τους.

Τό θέατρο εἶναι μία πράξη *αὐτοτελής, αἴρετική, ἐντελής* πού ἐντός της περιέχονται οἱ ἀκρώρειες, τά ἀποσιωπημένα ὑπονοούμενα, τ' ἄδηλα, τ' ἀπαγορευμένα ἐνδεχόμενα τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης – ἕνα *δάνειο* παντοτινό μνήμης καί φωτός.

Θεωρῶ τήν ἐκτενῆ σπουδῆ - ἐνασχόλησή μου (θεωρητική κι ἐμπειρική) μέ τό Ἀρχαῖο Θέατρο, ἐξόχως σημαντική γιά τήν μετέπειτα ἐπιστημονική μου σχέση μέ τά Παιδαγωγικά. Γιατί ὁ *ἀρχετυπικός* Λόγος μέσ στήν ἀειφυγία του, ὑποδεικνύει ὠστόσο, τήν ἀποκάλυψη μιᾶς *ἀθέατης* πολυτίμητης γνώσης – διδασκαλίας. Γιατί τό Ἀρχαῖο Θέατρο εἶναι ἡ *συμπαντική μήτρα*, ὁ *δανεικός τόπος* ἐξάσκησης τῶν Ἰδεῶν, τοῦ Σώματος, τῶν Αἰσθημάτων καί τῆς *πολύτροπης νόησης*, ὅπου ἐνοικεῖ ὁ ἀληθινός ἐν τέλει, Ἄνθρωπος, ὁ Αἰσθητής. Ἐξάλλου οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληνες δραματοῦργοί ὑπῆρξαν ἀξεπέραστοι *Παιδαγωγοί (educators)*,

ὕποδεικνύοντας μέσα ἀπό τὰ ἀριστουργηματικά κείμενά τους, τὴν *συμπαντική θέαση (spectrum)* τοῦ Κόσμου, τὸν Ἀνθρωπισμό, τὴν Ἀρετή. Ὁ κορυφαῖος ἐπιστήμονας J. Peter Euben ἀποφαίνεται πὼς τὸ Ἀρχαῖο Δρᾶμα ἦταν ἓνα *διόραμα (diorama)* δημοκρατικῶν διαδικασιῶν, μία *πανήγυρις* κοινωνικο- πολιτικῶν ἀξιῶν ὅπου ὁ λαός *σύμπας διονυσιάζεται* μέ ἐξέχοντες δασκάλους τούς Τραγωδοὺς. Διόλου τυχαῖα λοιπόν, οἱ *παραστάσεις* προσδιορίζονται ἀπόλυτα ὡς *διδασκαλίες*. Ἡ *τελετουργία* καί ἡ *ἐντοσθιότητα* τοῦ Θεάτρου ἀπορρέουν ἀπὸ τὸ *καθολικό* περιεχόμενο τοῦ Ἀρχαίου Δράματος.

ἌΛΛΑ ἈΡΘΡΑ – ΣΥΝΤΟΜΗ ΜΝΕΙΑ

ΘΕΑΤΡΟ – ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ – ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑ

- V. «Ἡ Αἰσχύλεια Κασσάνδρα: Ἐνα Ἀνθρώπινο Τρόπαιο - Ἐνθεος Ἐρωτας - Ἐκθεση - Ὀριακότητα - Τρέλλα καί Θεατρικότητα».

Ἡ Κασσάνδρα εἶναι μία κατ' ἐξοχὴν *δραματική persona*, ὄχι μονάχα τῶν *μυθικῶν ἐκφάνσεών* της ἔνεκεν, ἀλλά κι ἐξ' αἰτίας τῆς *διπλῆς* φύσης πού κάποτε ἐκπορθεῖται ἀπὸ τὸ θεῖο κι ἄλλοτε ἀπ' τὸ ἀνθρώπινο. Ἡ *τρελλή* προφήτισσα *ἐκτίθεται* ἀνάμεσα σέ ἀδαεῖς θνητοὺς κι ἀνθρωπόμορφους Θεοὺς, πού τὴν ἐπιβουλεύονται... Ἐκεῖ, σὸ ὄριο μετὰ τὸ ἀνθρώπινο καί πρὶν ἀπ' τὸ θεῖο στέκεται ἡ Κασσάνδρα τοῦ *Ἀγαμέμνονα* διακατεχόμενη ἀπὸ *ἐνθεο ἔρωτα*. Ἄφυλη ὡστόσο, καί προφητική, ἀποκαλύπτει μέ τέχνη ἀκριβοθώρητη, τίς δραματικές της συγκινήσεις κι ἀλήθειες.

- VI. «Ἄτοσσα: Μία Βάρβαρη Μελαγχολικὴ Βασίλισσα – Σπαραγγμός καί Ταυτότητα τῶν Παθῶν στὸν Αἰσχύλο».

Σκιαγράφηση τῆς *ἀλλότριας* προσωπικότητας τῆς Ἄτοσσας, μέσα ἀπ' τὴν *ὄντολογικὴ θλίψη* τῆς ὀδύνης τῆς τραγικῆς ἠρωίδας. Πῶς πάσχει μία *βάρβαρη* δέσποινα: τὸ δρᾶμα της καί ἡ ταυτότητα τοῦ *σπαραγμοῦ*. Ἡ ἐπινόηση τοῦ *βαρβάρου* στοιχείου στοὺς *Πέρσες* τοῦ Αἰσχύλου, ἡ πολιτικὴ προέλευση αὐτῆς τῆς *ἐπινενοημένης* πραγματικότητας. Εἶναι ἡ Ἄτοσσα *βάρβαρη* ἀπὸ καταγωγή ἢ ἀπὸ φύση; Ἡ μελαγχολία στὴν τραγωδία

σημαίνει *ἀναγνώριση* κι *ἐπιστροφή*, σημαίνει ἐνθύμηση τῆς γνώσης τοῦ *ἀρχέγονου πάθους*.

(Στό ἄρθρο περί τῆς Ἰστορίας ἐπιχειρῶ μία ἐκτίμηση τῆς θεωρίας τῆς Edith Hall περί *βαρβαρισμοῦ* καί τῆς ἐξέλιξής του στήν τραγωδία διατυπωμένα στήν μονογραφία της: “Inventing the Barbarian: Greek Self - Definition of Tragedy” - Oxford University Press 1991).

- VII. «Ὁ Ρόλος καί ἡ Σημασία τῶν Πολιτικῶν Συμφραζομένων στό Εὐρωπαϊκό Δρᾶμα: Ἀναφορές στό Πολιτικό Θέατρο ἀπό τόν Αἰσχύλο, τόν Σοφοκλή καί τόν Εὐριπίδη ὡς τόν Beckett καί τόν Müller».

Τό ἀρχαῖο δρᾶμα, ὡς πνευματική καί πολιτισμική ἐπανάσταση στήν Ἀθήνα τοῦ 5^{ου} αἰῶνα π.Χ., ἔχει χαρακτήρα πολιτικό, ὄχι μόνο μέ τήν τρέχουσα ἔννοια, δηλαδή τῆς ἀντανάκλασης πολιτικῶν γεγονότων καί τοῦ δημοκρατικοῦ διαλόγου ἀνάμεσα στό παρόν καί τό παρελθόν τοῦ *σώματος* τῆς πόλης, ἀλλά καί μέ τή βαθύτερη ἔννοια τῆς ἀνάδυσης τῶν λανθάνουσῶν σχέσεων ἐξουσίας καί καταπίεσης σέ μία δεδομένη κοινωνία. Σέ αὐτή κυρίως, τή διάσταση τοῦ Ἀρχαίου Δράματος ἐστιάζεται τό ἐνδιαφέρον τοῦ παρόντος ἄρθρου, δίνοντας ιδιαίτερη ἔμφαση στόν ρόλο τῆς τραγωδίας ὡς καθρέφτη τῶν σχέσεων ἐξουσιαστῆ- ἐξουσιαζομένου στήν ἀρχαία ἀνδροκρατούμενη Ἀθήνα. Ἀπό τή *βάρβαρη* Μήδεια ὡς τή *μελαγχολική* Ἰστορία, οἱ τραγικές γυναικεῖες μορφές φέρνουν στήν ἐπιφάνεια τίς ὑπολανθάνουσες ἐντάσεις τίς ὁποῖες ἐπιχειρεῖνά συγκαλύψει τό ἀνδροκρατικό μοντέλο, καί μέ τόν τρόπο αὐτό πραγματώνουν τήν τραγική κάθαρση τῶν παθῶν. Ἐδῶ ἀκριβῶς, θά πρέπει νά ἀναζητηθεῖ ἡ ἐρμηνεία τῆς διαχρονικότητας τοῦ Ἀρχαίου Δράματος ὡς γραφῆς καί ὡς παράστασης, διαχρονικότητα πού ἐκφράζεται μέσα ἀπό τά ἔργα κορυφαίων Εὐρωπαϊῶν δραματοποιῶν ὅπως, ὁ Pasolini, ὁ Beckett καί ὁ Müller, βαθύτατα ἐπηρεασμένων ἀπό τοὺς ἀρχαίους τραγικούς.

- VIII. «Οἱ Διονυσιακές Τελετές ἐναντι τῶν Ἐπιδαυρείων: ἐρμηνεύοντας τήν Ἀρχαία Παράσταση ὡς Ἀνάμνηση Κληρονομίας ἐνεκεν...»: Εἰσήγηση.
Ἡ Τραγωδία ὡς *διόραμα* δημοκρατικῆς *διαδικασίας*, μία γιορτή πολιτικῶν ἀξιῶν κι ὁ λαός *σύμπας* νά *διονυσιάζεται* στά δρώμενα τῆς ἀρχαίας πόλης.

Τό Θέατρο ἐδῶ βιώνεται *θεραπευτικά* – βγαίνοντας στήν *πάλη*, στήν *λήθη* τοῦ ἐπιβεβλημένου, στήν *ὄνειροφαντασιά*, μέ *λάφυρο* ἕνα μονάχα *δάφνινο* στεφάνι... 1954 ἕως σήμερα: ἡ *Σπουδαιότητα* καί τό *Πολιτικό Περιεχόμενο* τοῦ *Θεσμοῦ* τῶν *Ἐπιδαυρείων*. *Συνεισφορά*, *ἀλληλεπιδράσεις* καί τό *παράδοξο στοίχημα*, ἡ *ἀναβίωση* καί ἡ *ἐπισήμανση* τῆς *Ἑλληνικότητας*, τῆς *Δραματικῆς Τέχνης* καί *συνάμα*, ἡ *καθολικότητα* κι ὁ *κοσμογονικός Λόγος* τῆς *Τραγωδίας*, *σαρκωμένα* σέ *μία λατρεία παραστάσεων* μέ *μορφή παγκόσμια*. Τό *κοινωνικο-πολιτικό* καί *πολιτιστικό κῦρος* τοῦ *θεσμοῦ*, τό *Ἐθνικό Θέατρο*, τό *Θέατρο Τέχνης*, *Εὐαγγελᾶτος*, *Τερζόπουλος*, *Hall*, *Stein*, *Strelher*, *Mnouchkine*. Ἡ *Δελφική Ἰδέα* κι ἡ *αἴγλη* τοῦ *παγανισμοῦ*. *Πνευματικό ξύπνημα* καί *ὑπέρβαση*. *ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ*: *χῶρος Θεῶν* καί *Ἡμιθέων*: ὅταν ἡ *Κατίνα Παξινοῦ* παίζει... Ἡ *σύλληψη* *μιᾶς ξένης* παράστασης καί ἡ *πραγμάτωσή* της στόν *τόπο τῆς μήτρας*. Τό *ἱστορικό – πνευματικό* κι *αἰσθητικό* πρόσωπο τοῦ *Ἐπιδαύρειου θεσμοῦ*.

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ – ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ

ΜΑΪΟΣ 2007: *Ένθεες Όψεις*: Παράσταση από την θεατρική ομάδα Φᾶος την οποία έχω ιδρύσει στο Τμήμα Νηπιαγωγών.

Δραματοποίηση, Προσαρμογή Κειμένων, Σκηνοθετική Έποπτεία, δική μου:

I. *Ένα ζευγάρι ρόδα* (Δημῶδες Ἄσμα) - Θεατρική Έρμηνεία: Κ. Καραμήτρου.

II. *Ἀγαπώντας Σε, Ἐπιστρέφω ἀπ' τόν Ἄδη*: Δραματοποίηση.

III. *Ἡ Σατραπεία*: Κ. Καβάφη - Θεατρική Έρμηνεία: Κ. Καραμήτρου.

IV. *Ὁ Διόνυσος δέν ὑπάρχει πιά...*: Δραματοποίηση.

V. *Ἡ Σονάτα τοῦ Σεληνόφωτος - Ἔτσι πολύ ἀπένισα*: Γ. Ρίτσου - Κ. Καβάφη - Θεατρική Έρμηνεία: Κ. Καραμήτρου.

VI. *Πένθιμος Ἔρωσ*: Δραματοποίηση.

VII. *Τά Γκρίζα*: Κ. Καβάφη - Θεατρική Έρμηνεία: Κ. Καραμήτρου.

VIII. *Φαῖδρες*: Δραματοποίηση.

IX. *Duende*: Federico Garcia Lorca: Δραματοποίηση.

X. *Μοιρολόι - Ἐξοδος* - Θεατρική Έρμηνεία: Κ. Καραμήτρου.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2008

With a slight divergence from the universe... - Μέ μίαν ἐλαφριά ἀπόκλιση ἀπό τό σῦμπαν... Παράσταση μέ θέμα τή *δραματική ὑπεροχή τῆς ἑτερότητας*.

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ – ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΤΕΧΝΗΣ

Γιά μία ἐνδεδειγμένη σπουδή κι ἐμπειρική γνώση περί του Ἀρχαίου καί Σύγχρονου Δράματος ἀπό τήν Θεατρική Ὀμάδα Φᾶος πού έχω ιδρύσει.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ: ΚΟΙΝΩΝΙΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

I. *Δραματοποίηση καί μῦθος: ἡ Ζωή τοῦ Γαλιλαίου τοῦ Brecht*.

- II. *Μορφές δραματοποίησης στο έργο του Εύγενιου Τριβιζά με ιδιαίτερη μνεία στο «Κορίτσι κι ο Χιονάνθρωπος».*

2005-2009: Έχω διδάξει στους φοιτητές του Διδασκαλείου του Π.Τ.Ν τα μαθήματα: *Θέατρο και Πολιτισμός-Δραματοποίηση-Θεατρικό Παιχνίδι-Θεατρική Παιδεία και Πράξη.*

2005-2010: Έχω αναλάβει την κύρια εποπτεία διπλωματικών εργασιών με τα ακόλουθα θέματα:

«Τό Θέατρο Σκιών με βασική αναφορά στον Καραγκιόζη και οι επιδράσεις του στο σήμερα».

«Είδη και Μορφές Θεάτρου και Θεάματος για Κοινό ανηλίκων».

«Ο Θεός Διόνυσος και η Λατρεία του».

«Αρχαίο Έλληνικό Θέατρο».

«Federico Garcia Lorca»

«Θεατρική Άγωγή και Θεατρικό Παιχνίδι»

«Φαίδρα»

ΑΡΘΡΑ – ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

- I. «The Significance of Drama as a European Culture Inheritance» («Η Σπουδαιότητα του Αρχαίου Δράματος ως Ευρωπαϊκή Πολιτιστική Κληρονομιά»), περιοδικό *Αθήνα*, τόμος ΠΓ', Αθήνα 2005.
- II. «Performing Metamorphosis and De-humanization of the Tragic Heroines in Aischylos» («Παρασασιακή Μεταμόρφωση και Σκηνικός Άπ-ανθρωπισμός των Τραγικών Ηρωίδων στον Αισχύλο»), στην *Επιστημονική Έπετηρίδα του Παιδαγωγικού Τμήματος Νηπιαγωγών της Σχολής Επιστημών Άγωγής του Πανεπιστημίου Ίωαννίνων*, τόμος Γ', Ίωάννινα, 2005.
- III. «Myth, Theatre and Multiculturalism: A Comparative Analysis of Greek and Turkish Folk Tales» («Μύθος, Θέατρο και Πολυ-πολιτισμικότητα: Μία Συγκριτική Ανάλυση των Έλληνικών και Τούρκικων Παραμυθιών») στο *We Speak the Same Culture – Caft International Congress of Comparative Literature and the Teaching of Literature and Language – Congress Proceedings, Gazi Üniversitesi; Ankara, 2009.*

- IV. «A Philosophical Approach of *Grief – Penthos* in Tragedy: From Aischylos to Beckett» («Μία Φιλοσοφική Προσέγγιση του *Πένθους* στην Τραγωδία: από τον Αισχύλο στον Beckett») in the *21st International Conference of Philosophy on the topic: Philosophy, Art and Technology – Conference Proceedings*, Athens, 2010.
- V. «Dramatization and Multiculturalism: the Re-presentation of Love and Death in Greek and Turkish Culture» («Δραματοποίηση και Πολυ-πολιτισμικότητα: ή Ανα-παράσταση του Έρωτος και του Θανάτου στην Έλληνική και Τουρκική Κουλτούρα») in the *International Conference of the University of Krete: Hellenic and Turkish Culture – Conference Proceedings*, Krete, 2010.
- VI. «Dramatization and Multiculturalism: The Re-presentation of Emotions in the Work of Hikmet, Gioutzel and Ritsos» («Δραματοποίηση και Πολυ-πολιτισμικότητα: Η Ανα-παράσταση των Συγκινήσεων στο Έργο του Hikmet, Gioutzel και Ρίτσου») στο περιοδικό *Αθηνά*, 2011.
- VII. «*Aspects of Otherness through Theatre Language: the Resourceful Dynamics of Ancient Greek Myths and Drama in Education*» («Όψεις της Έτερότητας μέσα από την Θεατρική Γλώσσα: Η Πολύτροπη Δυναμική των Αρχαίων Έλληνικών Μύθων και του Δράματος στην Εκπαίδευση»), δημοσίευση στα Πρακτικά του 3^{ου} Διεθνούς Συνεδρίου Προσχολικής Αγωγής με θέμα: *Η Έρευνα στην Παιδική Ηλικία: Προσδιορίζοντας ένα Νέο Έρευνητικό Τοπίο*, Ιωάννινα, 11-13 Μαρτίου 2012.
- VIII. «*Theatre Research and Practice as a Vehicle towards a Higher Level of Knowledge and Cultural Attitude in Education*» («Η Θεατρική Έρευνα και Πρακτική ως Όχημα προς ένα Άνωτερο Επίπεδο Γνώσης και Πολιτισμικής Συμπεριφοράς στην Εκπαίδευση»), in the *ERPA International Congress 2014, Congress Proceedings*, Istanbul, 6-8 June 2014.
- IX. «*The Philosophical Language of Dramatic Art as a Moral Vehicle towards a Reading of Crisis and Self-Awareness: The Dialectical Embrace of Dramatic Art and Philosophy as a Reflection and Challenge upon Crisis*», *Gramma*, Τεύχος 22, Thessaloniki University Press, Thessaloniki, 2014.
- X. «Experiencing Dionysos: from the *Dis-memberment* of the God to the *Total Arrangement* of Human Emotion – The Re-sourceful Dynamics of Theatre in Education» («Γνωρίζοντας τον Διόνυσο: από τον *Διαμελισμό* του Θεού στην *Όλική Τακτοποίηση* της Ανθρώπινης Συγκίνησης - Η Πολύτροπη Δυναμική του Θεάτρου στην Εκπαίδευση») στο περιοδικό *Πλάτων*, τόμος 60, 2014- 2015.

XI. «*Olophysis: from Aischylos and Euripides to Ibsen and Beckett*» («*Όλόφυρσις: από τόν Αισχύλο καί τόν Εύριπίδη στόν Ibsen καί στόν Beckett*») στό περιοδικό *Πλάτων*, τόμος 60, Άθήνα, 2014-2015.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

- I. «The Art of Re-presentation and its Catalytic Role in the Consolidation of the Science of Physics for the Animator and the Child: Brecht's: *The Life of Galilaios*» («*Η Τέχνη τής Άνα-παράστασης καί ο Καταλυτικός της Ρόλος στην Έμπέδωση τών Φυσικών Έπιστημών γιά τόν Έμψυχωτή καί τό Παιδί: Η Ζωή τοῦ Γαλιλαίου τοῦ Brecht*») στην Ειδική Έκδοση: *Κοινωνιογνωστικές καί Κοινωνικοπολιτισμικές Προσεγγίσεις στή Διδακτική τών Φυσικών Έπιστημών στην Προσχολική καί Πρώτη Σχολική Ήλικία (Sociocognitive and Sociocultural Approaches to the Science in Early Childhood)*, επιμέλεια Κ. Πλακίτση – Honorable editor: W.M. Roth, εκδόσεις Πατάκη, Άθήνα, 2011.
- II. «*Η Παιδαγωγική Άξια τοῦ Μύθου μέσα από τόν Δραματικό Έναγκαλισμό τοῦ Ένθεου καί τοῦ Εὐφάνταστου – Διαχρονικότητα καί Έπικαιρότητα τοῦ Μύθου: ΑρχαιοΕλληνικοί Μύθοι καί Σύγχρονη Πραγματικότητα. Θέατρο Λογοτεχνία – Θεατρικό Παιχνίδι*, Ειδική Έκδοση: *Ταξιδευτής*, Άθήνα, 2013.
- III. «*Η Απεικόνιση τοῦ Άλλότροιου Σύμπαντος τοῦ Οιδίποδα καί τής Αντιγόνης: Μία Σπουδή πάνω στην Παιδαγωγική Άξια καί στην Πολύτροπη Δυναμική τοῦ Δράματος στην Έκπαίδευση*», Ειδική Έκδοση *Πάμμουσος Παιδαγωγία. Η Παιδαγωγία. Η Παιδαγωγική τοῦ Θεάτρου, Διάδραση*, Άθήνα, 2014.
- IV. «*Άσκήσεις Θεατρικής Μεταμόρφωσης: Η Παιδαγωγική άξια τοῦ Θεατρικοῦ Παιχνιδιοῦ*», στο *Έγχειρίδιο Θεατρικῶν Σημειώσεων γιά Έκπαιδευτικούς*, Θαλής, Άθήνα, 2014.
- V. «*Η Σπουδαιότητα τής Διδακτικῆς τών Αρχαίων Έλληνικῶν Μύθων: ο Αρχετυπικός Λόγος τής Άπροκαταληψίας, τής Κατάνυξης καί τής Στοργῆς στό Σχολείο*», δημοσίευση στό *Θέατρο στην Έκπαίδευση: Καλλιτεχνική Έκφραση καί Παιδαγωγία* (Ειδική Έκδοση), *Διάδραση*, Άθήνα, 2014.

ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ ΣΕ ΣΥΝΕΔΡΙΑ – ΔΙΗΜΕΡΙΔΕΣ

- I. International Interdisciplinary Conference - Faculty of Education - Department of Preschool Education - Laboratory of Psychological Research (Laboratorial Unit of Ecological Psychology and Heuristic, Experiential and Dialogic\Communicative Psychopedagogy) - School of Letters - Department of Philosophy and Social Studies - Division of Theory and Methodology of Social Sciences - University of Krete: *Lived*

- Experience, Metaphor and Multimodality: Implications in Communication, Education, Learning and Knowledge*, Paper title: «Experiencing Dionysos: From the *Dis-memberment* of the God to the *Total Arrangement* of Human Emotion – The Resourceful Dynamics of Theatre in Education» («Γνωρίζοντας τόν Διόνυσο: Από τόν Διαμελισμό τοῦ Θεοῦ ὡς τήν Ὀλική Τακτοποίηση τῆς Ἀνθρώπινης Συγκίνησης - Ἡ Πολύτροπη Δυναμική τοῦ Θεάτρου στήν Ἐκπαίδευση»), Πανεπιστήμιο Κρήτης, Ρέθυμνο, 2008.
- II. 5^ο Πανελλήνιο Συνέδριο μέ διεθνῆ συμμετοχή: *Ἐπιστήμη καί Κοινωνία: οἱ Φυσικές Ἐπιστήμες στήν Προσχολική Ἐκπαίδευση* – Πανεπιστήμιο Ἰωαννίνων, τίτλος εἰσήγησης: «The Art of Re-presentation and its Catalytic Role in the Consolidation of the Animator and the Child: *Brecht's The Life of Galilaios*» («Ἡ Τέχνη τῆς Ἀνα-παράστασης καί ὁ Καταλυτικός τῆς Ρόλος στήν Ἐμπέδωση τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν γιά τόν Ἐμψυχωτή καί τό Παιδί»: *Ἡ Ζωή τοῦ Γαλιλαίου τοῦ Brecht*), Πανεπιστήμιο Ἰωαννίνων, Ἰωάννινα, 2008.
- III. International Congress of Comparative Literature and the Teaching of Literature and Language – Gazi University, Ankara – Caft Congress: *We Speak the Same Culture*, title paper: «Myth, Theatre and Multiculturalism: A Comparative Analysis of Greek and Turkish Folk Tales» («Μῦθος, Θέατρο καί Πολυ-πολιτισμικότητα: Μία Συγκριτική Ἀνάλυση τῶν Ἑλληνικῶν καί Τούρκικων Παραμυθιῶν») Gazi University, Ἄγκυρα, 2009.
- IV. 21st International Conference of Philosophy on the Topic: *Philosophy, Art and Technology* – International Association for Greek Philosophy, title paper: «A Philosophical Approach of *Grief – Penthos* in Tragedy: From Aischylos to Beckett» («Μία Φιλοσοφική Προσέγγιση τοῦ Πένθους στήν Τραγωδία: Από τόν Αἰσχύλο στόν Beckett»), Πάφος, 2009.
- V. International Conference: *Hellenic and Turkish Culture* – Department of Primary Education – University of Krete, title paper: «Dramatization and Multiculturalism: the Re-presentation of Love and Death in Hellenic and Turkish Culture» («Δραματοποίηση καί Πολυ-πολιτισμικότητα: Ἡ Ἀνα-παράσταση τοῦ Ἔρωτος καί τοῦ Θανάτου στήν Ἑλληνική καί Τουρκική Κουλτούρα»), Πανεπιστήμιο Κρήτης, Ρέθυμνο, 2009.

- VI. Δημερίδα: “Διαχρονικότητα και Έπικαιρότητα του Μύθου: ΑρχαιοΕλληνικοί Μύθοι και Σύγχρονη Πραγματικότητα. Θέατρο – Λογοτεχνία – Θεατρικό Παιχνίδι”, τίτλος εισήγησης: “Η Παιδαγωγική Άξία του Μύθου μέσα από τον Δραματικό Έναγκαλισμό του Ένθεου και του Εύφανταστου, Επιστημονική Επιμέλεια: Θόδωρος Γραμματᾶς, 2^η Επιστημονική και Καλλιτεχνική Δημερίδα από τό Έργαστήριο Τέχνης και Λόγου Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Αθηνών στο Θέατρο τῆς Ημέρας, Αθήνα- Δεκέμβρης, 2011.
- VII. 3^ο Διεθνές Συνέδριο Προσχολικής Αγωγῆς: “ Η Έρευνα στην Παιδική Ήλικία: Προσδιορίζοντας ένα Νέο Έρευνητικό Τοπίο”- Πανεπιστήμιο Ίωαννίνων, τίτλος εισήγησης: “*Aspects of Otherness through Theatre Language: the Resourceful Dynamics of Ancient Greek Myths and Drama in Education*” (“Όψεις τῆς Έτερότητας μέσα από τὴν Θεατρική Γλώσσα: Η Πολύτροπη Δυναμική τῶν Αρχαίων Έλληνικῶν Μύθων και τοῦ Δράματος στην Έκπαίδευση), Πανεπιστήμιο Ίωαννίνων, Ίωάννινα, 2012.
- VIII. “The Philosophical Language of Dramatic Art as a Moral Vehicle towards a Reading of Crisis and Self-Awareness: “The *Dialectical Embrace of Dramatic Art and Philosophy as a Reflection and Challenge upon Crisis*”, in the *International Philosophy Conference: Philosophy and Crisis: Responding to Challenges to Ways of Life in the Contemporary World*, University of Ioannina, July 2013.
- IX. Erpa International Congress in Education, τίτλος εισήγησης: “Theatre Research and Practice as a Vehicle towards a Higher Level of Knowledge and Cultural Attitude in Education” (“Η Θεατρική Έρευνα και Πρακτική ὡς Όχημα προς ένα Ανώτερο Επίπεδο Γνώσης και Πολιτισμικής Συμπεριφορᾶς στην Έκπαίδευση”), Istanbul University, Turkey, 6-8 Ίουνίου, 2014.
- X. Διεθνές Συνέδριο: “Πάμμουσος Παιδαγωγία. Η Παιδαγωγική του Θεάτρου”- Πανεπιστήμιο Αθηνών στο πλαίσιο του Εὐρωπαϊκοῦ Εκπαιδευτικοῦ κι Έρευνητικοῦ Προγράμματος «ΘΑΛΗΣ», τίτλος

εισήγησης: “A Portrayal of Antigone’s and Oedipus’s *Otherworldliness*: A Study on the Pedagogic Value and the Resourceful Dynamics of Drama in Education”, («Ἡ Ἀπεικόνιση τοῦ Ἀλλότροιου Σύμπαντος τῆς Ἀντιγόνης καί τοῦ Οἰδίποδα: Μία Σπουδή πάνω στήν Παιδαγωγική Ἀξία καί στήν Πολύτροπη Δυναμική τοῦ Δράματος στήν Ἐκπαίδευση»), Ἀθήνα, 22-24 Νοεμβρίου, 2014.

XI. International Performative Arts Conference for Theatre-Dance-Opera-Costume Design-Stage-Design Studies: *On Stage*, τίτλος εισήγησης: “Performing Drama, the Archetypal Art of *Nostos* in Education-Innovatory Approaches” (“Ἡ Δραματική παράσταση, ἡ Ἀρχετυπική Τέχνη τοῦ *Νόστου* στήν Ἐκπαίδευση-Καινοτόμες Δράσεις”), Istanbul University, Turkey, November, 2014.

XII. 2^ο Forum Νέων Ἐπιστημόνων: *Θέατρο καί Θεατρικές Τεχνικές στήν Ἀγωγή καί στήν Ἐκπαίδευση*-Εργαστήριο Τέχνης καί Λόγου τοῦ ΠΤΔΕ τοῦ ΕΚΠΑ-Εργαστήριο Πειραματικῆς Παιδαγωγικῆς τοῦ Τομέα Ἐπιστημῶν τῆς Ἀγωγῆς τοῦ ἰδίου Τμήματος καί Πανεπιστημίου- Τομέας Παιδαγωγικῆς καί Ψυχολογίας τοῦ ΠΤΔΕ τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης-Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Θεατρικῶν Σπουδῶν τοῦ Ἀνοικτοῦ Πανεπιστημίου Κύπρου-στό Πλαίσιο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Ἐρευνητικοῦ Προγράμματος «ΘΑΛΗΣ», τίτλος εισήγησης: “Ἡ Πολύτροπη Συμπαντική Δυναμική τοῦ Δραματικοῦ Λόγου στήν Ἐκπαίδευση-Καινοτόμες Προσεγγίσεις καί Δράσεις”, Ἀθήνα, Νοέμβρης, 2014.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- I. «The Significance of Drama as a European Cultural Inheritance» («Ἡ σημασία τοῦ δράματος (εἰδική ἀναφορά στήν τραγωδία) ὡς πολιτιστική κληρονομιά τῆς Εὐρώπης»). Μέσα στό πανδαιμόνιο τῆς ἀτέρμονης, ἀσέληνης, οἰκουμενικῆς νύχτας πού βιώνουμε σπαραχτικά, ὁ Ἑλληνικός πολιτισμός εἶναι μία ἀγαπητική, ἀριστοκρατική ἀγκαλιά πού μᾶς προκαλεῖ μέ τά θέλγητρα τῆς αἰώνιας ψυχῆς, θέλγητρα ἀπαράμιλλα, γυναίκας ἄφυλης, ἠλιόχαρης. Καί ὁ τραγικός Λόγος, *μοναρχικός, αἰδῖος*, μέσα ἀπό τή *μεγαλόσωμη* καί *καθαρόαιμη* Τέχνη, ἀποφαίνεται πώς δέν πρόκειται γιά μία ἄγρια νοσταλγία, μήτε γιά μία *νεκρολογία* πάνω σέ τελειωμένη γιορτή, τούναντίον, ἡ Τέχνη πού εἰσήγαγε ὁ *ζόρικος, γυναικωτός* θεός εἶναι *συμπαντική*, ἐπίκαιρη κι αἰσθητικά ἀξεπέραστη. Ἐξ' ἄπαντος, ἐπίκαιρη καί σαφῶς καθολική, ἐφ' ὅσον, ἔχουμε πρόσβαση στήν ἔμπνευση, ὅσο δέν διεκδικοῦμε τήν πατρότητά της (έτοῦτο ἐξάλλου, εἶναι καί τό μεγαλεῖο τῆς Τέχνης). Τῆς Τραγωδίας λοιπόν ὁ χαρακτήρας εἶναι ἀνθρωποκεντρικός καί πανευρωπαϊκός (κι ὄχι μόνον): ἡ σκηνή λόγου χάρη, τῆς ἀνθρωποθυσίας στήν *Μήδεια* τοῦ Pasolini θά μπορούσε ν' ἀποτελεῖ ὄρισμό στήν Τραγωδία... Οἱ Stein, Hall, Strelher, Mnouchkine, Vitez, Müller, Τερζόπουλος, στή δραματική σκηνή: ἐρμηνεῖες, σύγχρονες μεταγραφές, ἀνθρωπολογικές προσεγγίσεις τοῦ Ἀρχαίου Θεάτρου. Ἀρχαῖα καί σύγχρονα πάθη πού *μεταλλάσσονται* μέ *αἰδῶ*, περιπαθῶς κι αἰσθητικά γιά νά μὴν γίνει *καταγέλαστη* ἡ ἀθανασία καί γιά νά περιπλανηθοῦμε (;) – εὐτυχῶς ἀνεπίστρεπτα – πρὸς μία *πένθιμη φιληδονία*, πρὸς τῆς *μαγείας* τὴν ἄλλω.
- II. «Performing Metamorphosis and *De-humanization* of the Tragic Heroines in Aeschylus» («Ἐκτιμήσεις πάνω στοὺς Γυναικείους Χαρακτήρες τοῦ Αἰσχύλου – Παραστασιακή Μεταμόρφωση καί Σκηνικός Ἀπ-ἀνθρωπισμός τῶν Γυναικῶν στὸν Αἰσχύλο»). Εἰδική μνεία πάνω στό *ὀξύμωρο* σχῆμα τῶν γυναικείων θελγῆτρων. Ἡ *διπλή* γυναικεία φύση καί τά δραματικά ἐνδεχόμενα. Θρησκεία, μνήμη, ἀπωθημένα θεσμῶν πανάρχαιων καί τό Δίκαιο τῆς γυναικείας ὑπεροχῆς, σέ μία ἀνδροκρατούμενη κοινωνία. Τά θέματα αὐτά ἐξετάζονται μέσα ἀπ' τό *δραματικό*,

συμπαντικό τους περιεχόμενο, πέραν όποιας κοινωνιολογικής ή φεμινιστικής θεώρησης, ή όποια μοιραία έπεμβαίνει στην καθολικότητά τους καί τά περιορίζει μέ έμπάθεια καί ύποκειμενισμό. Ανάλυση τής αποκρυπτογράφησης τών γυναικείων στοιχείων κι έπισήμανση τής θεατρικότητάς των. Οι γυναίκες στην τραγωδία δέν είναι τύποι, μά ήθη άξεπέραστα. Ή σύσταση ώστόσο καί ή έπιβολή τής μυθικής δύναμης αυτών τών χαρακτήρων, ύφίσταται ποιητική άδεία ή μήπως χαρακτήρες σάν τήν Κλυταιμνήστρα είναι τόσο μυθικοί όσο κι άνθρωποι; Πώς πραγματώνεται ή μεταμόρφωση του δραματικού άγώνα, ενός άγώνα πού έμπεριέχει τήν μετάγγιση αίματος κι ήθους από τόν τραγικό ήρωα στόν τραγικό ήθοποιό πού είναι συνάμα πολιτικό κι αισθηματικό όν; Γυναικός άνδρόβουλον κέαρ – έχιδνα – άμφίσβαινα – σκύλλα: Είναι όλοι έτοῦτοι οί χαρακτηρισμοίδοσμένοι μέ ακρίβεια, γνώση καί σαφήνεια, ή μήπως πρόκειται γιά τυφλές άποκρίσεις πάνω στό άθέατον τής γυναικείας ψυχής...; Όπως καί νά έχει ή ιδιαιτέρως έναλλασσόμενη συμπεριφορά τους είναι μάλλον τόλμημα κι άπόκριση στό έρμαφρόδιτο στοιχείο τής ανθρώπινης ύπαρξης. Έκείνο όμως, πού δίδει υπέρτατη σημασία σ' αυτές τίς γυναικείες μορφές καί τίς καθιστά αναλλοίωτες κιόλοτέλα γόνιμες ποιητικά, δέν είναι ή κακία τους – ή κακία έξάλλου, άποτελεϊ δύναμη κι όχι συναισθηματική έρασιτεχνία – μά τό γεγονός πώς οί γυναίκες σάν τήν Κλυταιμνήστρα, τήν Έκάβη, τήν Άγαύη είναι κατάφωτες κι έμπλεες όχι συναισθήματος αλλά αισθήματος πού είναι καί τό πρωτογενές, άκέραιο στοιχείο τής τραγωδίας. Ή ιδεολογία τής Πόλης – Κράτους καί ή θεατρική διδασκαλία. Τό άκατανόμαστο, άλλότροιο πρόσωπο του ύποκριτή κι ή πολιτική του ύπόσταση: ή σημασία καί ή υπεροχή του Σώματος, ή συνένοχη άπόσταση τής μάσκας καί ή παντοδυναμία τής σιωπής (όταν ή Κλυταιμνήστρα σιωπά, άνάγεται δραματικά σέ ήμίθεη). Γιά νά κατανοήσουμε τό θέατρο τής Αρχαιότητας, τ' άδηλα κι άτελεύτητα ένδεχόμενα άποκάλυψης τής άνυπέβλητης Δραματικής Τέχνης, πρέπει ν' άνιχνεύσουμε, έξ' άπαντος, νά κλέψουμε μορφές, από τήν αναπόφευκτη άνθηρότητα καί τόν θαυμασμό τών παθών...Ή ανατομία του bathos (ξαφνική άλλαγή ύφους-άκύρωση ενός ρόλου καί ταυτόχρονη πρόσληψη άλλου), τό πλουμιστό ύφος, οί ρωγμές, τό έρωτικό πένθος, ή βακχεία. Όψεις άλλοπαρμένες πού τίς συνθέτει ή άχλύ, τά μυθικά άγκαλιάσματα μιās πανάρχαιης ήδονής, τό άψύ κι άβόλευτο αίμα... Ή περιπέτεια, ή στάση, τό κονταροχτύπημα, ή αντίθεση,

ή *όντολογική θλίψη*, κάνει τά πρόσωπα, ανοίκειά στό άσήμαντο κι άς μήν όρέγονται τήν άρετή, κι άς προσκρούουν στόν νόμο τής ανάγκης.

- III. «Myth, Theatre and Multiculturalism: A Comparative Analysis of Greek and Turkish Folk Tales» («Μύθος, Θέατρο καί Πολυ-πολιτισμικότητα: Μία Συγκριτική Άνάλυση τών Έλληνικών καί Τουρκικών Παραμυθιών»). Μολονότι, οί λέξεις εἶναι *έκεῖνα τά παράξενα πλάσματα τά όποῖα δέν ύφίστανται τῷ όντι*, έν τούτοις, ή γλῶσσα εἶναι τό *όχημα* πού μετουσιώνει τά στοιχεῖα τοῦ *ένθεου* καί τοῦ *εύφάνταστου*. Ο Μύθος εἶναι ή *μήτρα* τής Ζωῆς, ή υπέρτατη αφήγησή της, ή θελκτική *μετάθεση* από τό ἀληθινό στό μαγικό, ή εύκταία *παραμυθία*. Η σπουδαιότητα τοῦ Άνθρώπινου Πολιτισμοῦ συνίσταται στή λιττή, συμπυκνωμένη, *συμπαντική άρθρωση* τής όμορφιάς. Τό θέατρο, ό *τόπος* τών *μυθικῶν ένδεχομένων* Μας, άποτελεῖ μία πράξη άκρατης *εύσπλαγχνίας* κι *έπιείκειας* καθώς, όχι μονάχα ύποδεικνύει άλλά καί ύποδέχεται τήν *έτερότητα*. Ο δημιουργικός *έναγκαλισμός* άνάμεσα στόν Μύθο καί τήν Τέχνη τής Άνα- παράστασης στοχεύει στή *συμφιλίωση* τοῦ Άνθρώπου μέ τίς άνάγκες του, τίς άδυναμίες του, τό πεπρωμένο του. Ο *άρχετυπικός Λόγος* τών Μύθων, ρωμαλέα άνα-παριστᾷ τήν άνθρώπινη φύση καί συγκίνηση. Μέσα από τήν πανάρχαιη σοφία τών άνώνυμων λαϊκῶν δοξασιῶν, μέσα από τήν εύστοχη, άριστοτεχνική, εύρωστη καί πολύτροπη γλῶσσα τών παραμυθιῶν, μέσα από τίς δοξαστικές τους ποιότητες, μέσα από τήν *άλληλεπίδραση* πετυχαίνουμε νά συναντήσωμε τόν *άλλον*, συνθλίβοντας τόν φόβο καί τήν προκατάληψη. Η Τέχνη τής Άνα- παράστασης, μέσα από τήν θεσπέσια σμίξη άνάμεσα στήν *ύπέρβαση* καί στήν *παράβαση*, κατά τή διεργασία τής *δραματοποίησης* θεμελιώνει έντός τοῦ συγκινησιακοῦ Μας Κόσμου, εἰκόνες πού πρίν έμοιαζαν *ξένες*. Μία ένδεδλεχῆς έρευνα πάνω στή συγκριτική άνάλυση Έλληνικῶν καί Τουρκικῶν παραμυθιῶν (όπως: *Η Ντιρλουκές, Ο Γυίός τοῦ Πατισάχ* καί ή *Σιμουράγγα, Άλλέμ-Καλλέμ, Ηλιοτάτη, Το Χρυσοκίτρινο Πουλί, Η Γοργόνα καί ό Μέγας Άλέξανδρος, Η Χωρίστρα τής Γυναίκας, Τό Πεπρωμένο κι άλλα*) στοχεύει στήν έπισήμανση τών έκλεκτικῶν συγγενειῶν στή συμπεριφορά καί στόν πολιτισμό τών λαῶν μέσα από τούς δεσμούς οίκειότητας, τόν έξευγενισμό τών παθῶν καί τήν άπροκαταληψία

γιατί, ή ανθρώπινη επικοινωνία είναι έν τέλει, τό υπέρτατο έπίτευγμα. Η γλώσσα τής Δραματοποίησης είναι ήλιόχαρη κι αγαπητική γιατί ένσαρκώνει τήν άνυπέβλητη δύναμη τής πολυ-πολιτισμικότητας.

- IV. «Dramatization and Multiculturalism: The Re-presentation of Emotions in the Work of Hikmet, Gioutzel and Ritsos» («Δραματοποίηση και Πολυ- πολιτισμικότητα: Η Άνα-παράσταση τών Συγκινήσεων στό Έργο του Hikmet, Gioutzel και Ρίτσου»). Ο άνθρωπος Πολιτισμός σηματοδοτεί τήν άρθρωση του *συμπαντικοῦ Λόγου*. Τό ώραίο Σώμα τών μεγάλων κειμένων είναι ή παντοτινά κυρίαρχη πηγή τής πολυ-πολιτισμικότητας καθώς θέτει τήν ανθρώπινη ύπαρξη άπέναντι σε όριακούς προβληματισμούς και σε άκατάλυτες αξίες όπως, ή Φιλία, ό Έρωτας, ή Τιμή κι ό Θάνατος. Η Τέχνη, μέσα άπ' όλες τίς εκφάνσεις της, μέσα από τά ρωμαλέα χαρακτηριστικά της εκπαιδεύει τόν Άνθρωπο άπέναντι στην προδοσία τής επιβεβλημένης θνησιμότητας του. Η Τέχνη, ένα έξόχως επικίνδυνο έρωτικό άγώνισμα χαρίζει στόν Άνθρωπο τήν *έγγύτητα* προς τό *ένθεον*. Η Τέχνη τής Δραματοποίησης άπο-δομεί τόν Άνθρωπο στοχεύοντας στόν πολλαπλασιασμό και στην άνάπλασή του μέσα από τή ρώμη τών συγκινήσεων και ιδεών, λαμβάνοντας χώρα άενάως, στην περιοχή τής άκρώρειας και τής παράβασης εκεί, όπου ή Ζωή πέρα από τήν σύμβαση κείται. Η άναπαράσταση τών συγκινήσεων είναι ή πρωτογενής, άρχέγονη άνάγκη του Άνθρώπου, τό καθοριστικό *άποτύπωμα* του Προμηθεϊκού άγώνα του, του άγώνατου ύποκριτή στην Σκηνή, άδιάψευστο χνάρι του ανθρώπινου περάσματος. Οι συγκινήσεις είναι τά αγαπητικά *δάνεια* πού όδηγοῦν ώστόσο, στην άθανασία του άνθρώπου, στην κατάργηση του άνύπαρκτου. Η έκφραση τών συγκινήσεων σημαίνει τήν επιστροφή προς τήν ανθρώπινη ευγένεια και ως αντίδοτο στην έρημία τών αισθημάτων καταλύει τίς νεκρές, άψυχες φόρμες. Οι συγκινήσεις *ένοικοῦν* στην ποίηση του Hikmet όταν άπαγγέλλει τούς στίχους του στους ζευγολάτες τής Άνατολής, στους έργάτες τών λιμανιών, στά έργοστάσια τών άστικων κέντρων, στή μυθική *persona* του Kerem, οι συγκινήσεις λικνίζονται επικινδύνως στην *Γυναίκα άπό τήν Άνδρο* του Gioutzel, οι συγκινήσεις παραμονεύουν στους ποιητικούς διαλόγους τής *Σονάτας του Σεληνόφωτος* του

Ρίτσου. Στην παρούσα έρευνα επιχειρείται μία ανίχνευση τών συγκινήσεων στή δραματική τους διαύγεια πού *σαρκώνουν* τό φωτεινό, μυροβόλο, παλλόμενο, σπαραχτικό πρόσωπο τής Ζωής.

V. «A Philosophical Approach of *Grief-Penthos* in Tragedy: from Aischylos to Beckett» («Μία Φιλοσοφική Προσέγγιση του *Πένθους* στην Τραγωδία: από τον Αισχύλο στον Beckett»). Τό ανθρώπινο *πένθος* είναι ή *έξοδος* τών συγκινήσεων πού νοιώθουμε γιά ό,τι δέν έχουμε ποτέ έκπορθήσει: τήν ήθική τελειότητα καί τήν νίκη του θανάτου. Θρηνοῦμε καθώς συνειδητοποιοῦμε τό άτελές τής ανθρώπινης φύσης καί συμφιλιωνόμαστε μαζί της. Τό *πένθος* είναι ή άμείλικτη υπενθύμιση τής επιβεβλημένης θνησιμότητας Μας, ή *άντήχηση* μιās άτελεύτητης, θλιβερής μνήμης. Μέσα από τήν υπερβατολογική του στάση, ό τραγικός ήρωας προκαλεί τόν σπαραγμό του προσβλέποντας στην άρση του διάκενου ανάμεσα στό ανθρώπινο καί στό θεϊό. Τό *πένθος* είναι έν τέλει, ένα *θελξίπικρον* αίσθημα γιά μία άνέκκλητη άπώλεια ή όποία μοιραία προσδιορίζει καί τήν ανθρώπινη ύπαρξη. Μέσα στόν άήτητο χρόνο, τό *πένθος* είναι ό πανάρχαιος λυγμός μιās μεγαλόπρεπης συμπόνοιας μπροστά στην ανθρώπινη ένδεια. Μία φιλοσοφική *ανάγνωση* πάνω στην *άνατομία* του *πένθους*, ένσαρκωμένο από τούς άπαραμίλλους, μυθικούς κι υπερβατικούς τραγικούς χαρακτήρες στόν Αισχύλο καί στόν Beckett επιχειρείται στην παρούσα εισήγηση.

VI. «Dramatization and Multiculturalism: The Re-presentation of Love and Death in Greek and Turkish Culture» («Δραματοποίηση καί Πολυ-πολιτισμικότητα: ή Άναπαράσταση του Έρωτος καί του Θανάτου στην Έλληνική καί Τουρκική Κουλτούρα»). Ό Έρωτας κι ό Θάνατος κονταροχτυπιούνται μέσα από τίς ίδιες άγωνίες σέ κάθε Πολιτισμό, έχουν τό ίδιο άγρυπνο, πεινασμένο βλέμμα, τά κορίτσια άφηνιασμένα, γέρνουν κάτω άπ' τά ίδια σκιρτήματα του Έρωτος καί του Θανάτου, είτε κατοικοῦν στό νησί τής Σύμης, είτε τής Άνδρου ή στους λόφους του Balan. Η Δραματοποίηση ώστόσο, άποτελεί ένα ευεργετικό *όχημα* γιά τή συνάθροιση τών *σπασμένων* εικόνων Μας. Τό θέατρο είναι εκείνη ή θελκτική

μετάθεση, πού μέ μόνα της ύλικά τό ανθρώπινο Σώμα καί τήν ανθρώπινη Διάνοια, ρίχνει σπάταλες σαΐτες φωτός πάνω στίς σπαραχτικές μας αλήθειες. Μολονότι, εϋθραυστοί, ἀλαφροϊσκιωτοί, ἐνοικοῦντες πέρα ἀπό τή σύμβαση καί τήσυνεση, οἱ δραματικοί χαρακτηῆρες ἐν τούτοις, καταδύουν μέ θαυμαστή ἀνιδιοτέλεια στούς ἐνταφιασμένους, ἀθέατους φόβους μας. Ἡ Δραματοποίηση θεμελιώνεται πάνω στοῦ Ἀνθρώπου τήν ἔμφυτη ἀνάγκη νά γίνει *κοινωνός* ἐνός ὑπερβατικοῦ κόσμου, πάνω στήν ἀρχέγονη *κλίση* του γιά συμφιλίωση μέ τό *ἀνοίκειο*. Ἐνα παιδί πού παίζει, εἶναι ἕνας μικρός, εὐγενῆς *βασιληᾶς*: μέσα ἀπό τή Δραματοποίηση, τό παιδί ἀνασυνθέτει τόν κόσμο, τόν ἐρμηνεύει, τόν μεταπλάθει, μέσα ἀπό τά σύμβολα τοῦ *ἐνθεου* καί τοῦ *εὐφάνταστου* πού τό ἴδιο ἐπινοεῖ. Ἡ Πραγματικότητα γίνεται μία *ἀντανάκλαση* τήν ὁποία τό ἴδιο τό παιδί ὑποδύεται, δίχως ὡστόσο, νά τήν ἀντιγράψει. Ἡ *μίμηση*, μία σχεδόν *ἀρχετυπική ἐμπειρία*, κοσμεῖ μέ μαγεία τήν Πραγματικότητα, τήν ἐξευγενίζει. Τά θεατρικά πλάσματα εἶναι ἐν τέλει, τά πιό δοτικά, ὀλόγυμες, ἀγαπητικές, καλλιμάρμαρες ὀντότητες, διακατεχόμενες ἀπό εὐγενῆ ιδεώδη, μακρῶς ἀπό κάθε *προσποιητή* ἀλήθεια. Ἐξάλλου, ἡ ἀλήθεια κεῖται πίσω ἀπό κάθε τί πού ἐξυψώνεται, εὐδοκιμεῖ κι ἀναμφίβολα, δέν προδίδει τήν ἀνθρώπινη ὑπαρξη. Ὁ Θάνατος σηματοδοτεῖ τήν ἀναπόφευκτη ἐπιστροφή τοῦ Ἀνθρώπου πρὸς τήν εὐγενική του καταγωγή, ἐνῶ ὁ Ἔρωτας πασχίζει ν' ἀκυρώσει τόν Θάνατο. Μέσα στή θεσπέσια, ἀκατανίκητη *παραδοξότητα* του, ὁ Ἔρωτας ἱστορεῖ τίς *ἐνθεες, ἀτέρμονες ὄψεις* τοῦ Θανάτου, ἐπιδιώκοντας κατ' αὐτόν τόν τρόπο, τήν κατάργησή του. Ἡ δοξαστική *ἐνωση* τοῦ Ἔρωτος καί τοῦ Θανάτου εἶναι παντοτινά ἄρρηκτη. Ἐτούτη ἄφθαρτη *σύζευξη* ἀνάμεσα στόν Ἔρωτα καί στόν Θάνατο *φιλοτεχνεῖ* μία καθολική, πένθιμη φιληδονία.

- VII. «Experiencing Dionysos: From the Dis-memberment of the God to the Total Arrangement of Human Emotion – The Resourceful Dynamics of Theatre in Education» («Γνωρίζοντας τόν Διόνυσο: ἀπό τόν Διαμελισμό τοῦ Θεοῦ ὡς τήν Ὀλική Τακτοποίηση τῆς Ἀνθρώπινης Συγκίνησης. Ἡ Πολύτροπη Δυναμική τοῦ Θεάτρου στήν Ἐκπαίδευση»). Τό Δρᾶμα, ἡ Τέχνη τοῦ *νόστου*, ἀπορρέει ἀπό τή θελκτική *σμίξη* ἀνάμεσα στά *Θέσμια* καί στίς *Ἱεροπραξίες* καί σηματοδοτεῖ τήν

ἄρση τοῦ διάκενου ἀνάμεσα στό *ἀνθρώπινο* καί στό *θεῖο*. Ἡ Τέχνη τῆς Ἀναπαράστασης, μία *κληρευνομημένη ἀνάμνηση*, εἶναι ἡ ὑπέρτατη ἀφήγηση τῆς Ζωῆς, τό ἀκρότατο μέλος τῆς πράξης. Μέσα ἀπό τήν ἀφθαρσία τοῦ *σαρκωμένου* Λόγου, μέσα ἀπό ἐκείνη τήν ἀνεπαίσθητη *ἀπόκλιση* ἀπό τό σύμπαν, μία *ἀπόκλιση* τήν ὁποία ὁ ρόλος ὑποδεικνύει πρὸς μία σκηνική Ζωή ποιητικῆ ἀδεία, ἡ Δραματική Τέχνη παρουσιάζει ἀπόλυτη συνάφεια μέ τίς ἔννοιες τῆς *ἐμπειρικῆς γνώσης*, τῆς *μεταφορᾶς* καί τῆς *πολύτροπης νόησης*. Ὁ Διόνυσος, Αὐτός ὁ *ἀνδρόγυνος*, *ἀνατρεπτικός*, *ὀργισμένος* Θεός, ὁ ὁποῖος ἀδράχνει ἀλλοιώτικα καί πιό βαθειά ἀπό τοὺς Ὀλυμπίους τήν ἀνθρώπινη ὕπαρξη, εἰσάγει τήν *ἐτερότητα* μέσα ἀπό τήν *ἀνάμνηση* ἑνὸς ἄγριου, ἀνυπόταχτου πολιτισμοῦ πού ἀποκαλύπτει τό ἀθέατο κι ἐπιτυγχάνει τήν *ἄρθρωση τοῦ συμπαντικοῦ Λόγου*. Ἡ Τέχνη τοῦ Θεάτρου *δραματοποιεῖ* τήν γνώση προσφέροντας *ἀσυλία* στήν ἀνθρώπινη συγκίνηση. Μέσα ἀπό τήν ὑπερβατολογική δύναμη τῶν μύθων Του, ὁ Διόνυσος ἀπεμπολεῖ τοὺς πέπλους κι ἀποκαλύπτει μ' ἓναν *ἐκλεκτικό* ἐν τούτοις, ἀπαιτητικότροπο ἔννοιες πού ἀκολουθοῦν τ' ἀρχαῖα χνάρια τῆς ἀνθρώπινης φύσης, ἔννοιες ὅπως, ἡ *γεωμετρία τοῦ πόνου*, ἡ *ἐνοχή*, ἡ *ὄντολογική θλίψη*, ἡ *ταυτότητα τῶν παθῶν*, ἡ *παράβαση*. Ἡ ραγδαία ἐξέλιξη τῶν Θεατρικῶν Σπουδῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀπορρέει ἀπό τήν ἔνδεια τῶν *ἰδεῶν*, τῆς *Ἐμπειρίας* καί τῆς *Ἐπικοινωνίας*. Ἡ πολιτισμική ἔνδεια τῆς ὁμοιογένειας θά μπορούσε ν' ἀνατραπεῖ μονάχα μέσα ἀπό τίς θελκτικές διδαχές τοῦ Θεοῦ τῆς *παρά-βασης*. Ἡ Τέχνη τῆς Ἀνα-παράστασης εἶναι ἐξόχως σημαντική στή διεργασία ἐμπέδωσης τῶν ὀριακῶν ἔννοιῶν γιά τόν θεατρο-παιδαγωγό καί τοὺς φοιτητές. Ὁ ἔξοχος, παντοτινά ἔκλυτος συνομήλικός Μας Θεός, ὁ συναρπαστικό Του *πλοῦς*, πέρα ἀπό κάθε σύμβαση καί μεταμέλεια, μέσα ἀπό τήν πλημμύρα τῶν αἰσθήσεων ἐξευγενίζει καί λαμπρύνει τήν ἀνθρώπινη ὕπαρξη. Ὁ *ξένος*, *σαγηνευτικός* Θεός τῆς *παρ-ένδυσσης*, τῆς *ὑπέρ-βασης* καί τῆς ἠθελημένης *ψευδαίσθησης* παρακινεῖ κάτω ἀπ' τό βλέμμα τῆς ἀνυποταξίας, ν' ἀναπαυθοῦμε ἐπιτέλους, ὅπως θά παρακινουῖσε ὁ Ἡράκλειτος, μέσα στήν *ἀκίνητη μνήμη* ἐκείνης τῆς *πτώσης*, ἐκείνης τῆς *ξαφνικῆς*, βίαιης *ἀπόσχισης* τοῦ ἀτόμου ἀπό τό κοινό συμπαντικό ὄν.

VIII. «*Olophysis: From Aischylos and Euripides to Ibsen and Beckett*» («*Όλόφυρσις: από τόν Αίσχύλο καί τόν Εύριπίδη στόν Ibsen καί στόν Beckett*»). Ἡ Τραγωδία εἶναι ἡ *ἥρωική ἐναπένιση* τοῦ Ἀνθρώπου ἡ ὁποία σηματοδοτεῖ τόν θρίαμβο τῆς διάνοιας ἀπέναντι στήν ὕλη, ἀπέναντι στήν ἦττα, στόν θάνατο τοῦ Σώματος. Ὁ πολυτάραχος βίος τοῦ Διονύσου, ὁ θρυλικός Του *πλοῦς* συνιστοῦν τήν ἐπαλήθευση τῆς ἀνθρώπινης μοίρας (lot=ζαριά, μερτικό). Ὁ Διόνυσος, πανίερος κι ἀμαρτωλός συνάμα, ἀναπαριστᾷ τήν *ἀρχετυπική εἰκόνα* τοῦ Ἀνθρώπου, τοῦ *πάσχοντος* Ἀνθρώπου πού ἀπελπισμένος μέσα στήν πτώση Του, ἄελπις κι ἀφρόντιστος εὐδαιμονίας – τουτέστιν ἐλεύθερος-, ἀγωνίζεται καί λαχταρᾷ τήν ἠθική καί διανοητική Του ἐξύψωση, ἀκριβῶς ὅπως ὁ Θεός τῆς Τραγωδίας γυρεύει τήν *ἐπιφάνειά* Του. Μέσα ἀπό τόν *σπαραγμό*, μέσα ἀπό τίς ἀτέρμονες μεταμορφώσεις Του, μέσα ἀπό τά ἄγρια ὡστόσο, πολυτίμητα *προσωπεῖα* τοῦ Διονύσου, ἀναθάλλει ἡ Ζωή. Μέσα στήν *πένθιμη φιληδονία* Του, ὁ *πάσχων* Θεός θρηνεῖ στίς ἱεροτελεστίες Του τόν *διαμελισμό* Του, πού εἶναι ἀναμφίβολα καί ὁ δικός Μας *διαμελισμός*. Ὁ Διόνυσος *παίζοντας τόν ἄλλον*, μέσα ἀπό τόν *ἔκλυτο, βακχικό, πάνδημο* ἀγώνα Του, κάτω ἀπ' τά φιλήδονα *διλήμματα* Του, τή *δοξαστική μανία* Του, ἐν τέλει, ὄχι μονάχα, *σαρκώνει* τή θλίψη Μας, ἀλλά καί τήν ἐκπαιδεύει, ἀποκρινόμενος στά ἄφατα ἐρωτήματα τῆς ὑπαρξης Μας. Ὁ Διόνυσος, ὁ *ἀλλόφρων* Θεός τῆς ἀμπελουργίας ξεθάβει κι ἀναζωπυρώνει τήν *ἀνάκληση* τῆς *ὀλότητάς* Μας. Ἡ θολή μνήμη μιᾶς ἀνεπανόρθωτης, ἀναπόφευκτης πτώσης, αὐτό πού ἀποκαλοῦμε *τετελεσμένο*, ἡ βίαιη ἀπόσπαση τοῦ ἀτόμου ἀπ'τό *συμπαντικό Σῶμα*, προκαλοῦν τήν *ὀντολογική θλίψη*. Προσωπικότητες *σφραγισμένες* μέ τῆς Τραγωδίας τά πρωτογενῆ, ἄφθαρτα ὑλικά ὅπως, ἡ *ὀλική συγκίνηση* καί ὁ *ἔρωτας τοῦ πένθους*, ἐκπορθοῦν τήν αὐτοσυνειδησία τους. Ὁλόφυρσις σημαίνει *πένθος* σάν ἐκεῖνο τῆς Κλυταιμνήστρας τοῦ Αἰσχύλου, σάν ἐκεῖνο τοῦ Αἴαντος καί τῆς Ἡλέκτρας τοῦ Σοφοκλέους, σάν ἐκεῖνο τῆς Ἀγαύης, τοῦ Πενθέα, τῆς Ἐκάβης τοῦ Εύριπίδη, σάν ἐκεῖνο τῆς Hedda Gambler τοῦ Ibsen, σάν ἐκεῖνο τοῦ Clove, τοῦ Ham καί τοῦ Lucky τοῦ Beckett. Ὁ Ἀριστοτέλης ὀρίζεται τήν μελαγχολία ὡς *εὐκραιο ἀνωμαλία* καί ὅλοι αὐτοί οἱ τραγικοί ἥρωες εἶναι οἱ *όλοφυρόμενοι ἄγγελοι*, τά μελαγχολικά φαντάσματα τῆς ἀνθρώπινης συμφορᾶς. Μία φιλοσοφική *ἀνάγνωση* πάνω στήν *ἀνατομία* τοῦ πένθους, ἐνσαρκωμένου

ἀπό τούς ἀνυπέβλητους, θρυλικούς, παραβατικούς χαρακτήρες τοῦ Δράματος ἐπιχειρεῖται στό παρόν ἄρθρο.

- IX. “Aspects of *Otherness* through Theatre Language: the Resourceful Dynamics of Ancient Greek Myths and Drama in Education” («Ὅψεις τῆς Ἑτερότητας μέσα ἀπό τήν Θεατρική Γλῶσσα: Ἡ Πολύτροπη Δυναμική τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν Μύθων καί τοῦ Δράματος στήν Ἐκπαίδευση»): Οἱ λέξεις, αὐτά τά παράξενα πλάσματα πού δέν ὑφίσταντα τῷ ὄντι, ὅπως μοναδικά ἐπισημαίνει ὁ μέγας διανοητής Augusto Boal, δομοῦν ἓνα σύμπαν ἀλλότροιο, μαγικό. Ἡ γλῶσσα, ἐν τούτοις, ἀποτελεῖ τό ὄχημα τό ὁποῖο μετουσιώνει τά στοιχεῖα τοῦ ἐνθεοῦ καί τοῦ εὐφάνταστου. Μολονότι, ἀχειροποίητη, ἡ γλῶσσα ὡστόσο, ἀποδομεῖ ἢ πολλαπλασιάζει ὀλάκερο τόν Κόσμο. Ἡ γλῶσσα ἀπορρέει ἀπό τόν ἀρχέγονο πόθο τοῦ Ἀνθρώπου νά προσδώσει ἀκρίβεια καί κῦρος στήν κενότητα τῶν μορφῶν, κατάγεται ἀπό τή θελκτική σμίξη τῆς Μνήμης, τῆς Γνώσης, τῆς Ἐμπειρίας καί ὁδηγεῖ στόν οὐσιαστικό καλλωπισμό τῆς Ἀνθρώπινης Ὑπαρξης, στήν Αἰσθητική καί Κοινωνική ἀναγωγή τοῦ παιδιοῦ, Μέσα ἀπό τή ρώμη, τή σαφήνεια, τήν παραστατικότητα τοῦ Ἀρχετυπικοῦ Λόγου, μέσα ἀπό τή σάρκωση τῶν εἰκόνων, ἢ Τέχνη τῆς Ἀναπάραστασης, ἢ Τέχνη τοῦ νόστου ἀφηγεῖται τήν Ζωή μ’ ἓναν ἀπαράμιλλο τρόπο. Τό Θέατρο, ὁ τόπος των μυθικῶν ἐνδεχομένων Μας, μέσα ἀπό τήν θεσπέσια σύζευξη τῆς ὑπέρ-βασης καί τῆς παρά-βασης, μέσα ἀπό τή διαδικασία τῆς δραματοποίησης, θεμελιώνει στόν συγκινησιακό κόσμο τοῦ παιδιοῦ εἰκόνες πρωτόγνωρες, ἀνέγγιχτες. Ὁ θεατρο-παιδαγωγός εἶναι τό ὄχημα τῆς δραματικῆς δημιουργίας καί τῆς ἐπικοινωνίας τοῦ παιδιοῦ μέ μιά ἐκκεντρική, αἰδία, πραγματικότητα. Οἱ μυθικές φυσιογνωμίες τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Μυθολογίας καί Δράματος φέρουν τά στοιχεῖα τῆς ἀναγνώρισης καί τοῦ θαυμασμοῦ γιά τό παιδί, γιά ἐτοῦτο, ἢ σύλληψη καί ἢ ἐκπόρθηση τῶν Μυθολογικῶν μορφῶν σέ συνάφεια μέ τήν προσήκουσα προσαρμογή τῆς γλώσσας συνθέτουν τίς λειτουργίες-κλειδιά γιά τόν ἐμψυχωτή ὁ ὁποῖος καλεῖται νά σκιαγραφήσει τό ἀκατανόητο ἦθος (γιά παράδειγμα, ἢ ταύτιση τοῦ παιδιοῦ μέ τόν Ὀδυσσεά καί τήν πολύτροπη νόηση Του~μῆτις ἢ μέ τόν Αἴαντα καί τήν ἠρωϊκή Του ἄρνηση γιά μιά ἰδέα ἢ μέ τόν Ἡρακλῆ καί τ’ ἀπαράμιλλα ἐπιτεύγματά Του ἢ ἀκόμη μέ τόν Προμηθεά, τόν πάσχοντα ἦρωα, τόν προαγωγό τοῦ

Πολιτισμοῦ). Χάρη στὸν θαυμασμό πρὸς τὸν ἥρωα, οἱ μικροὶ *κοινωνοὶ* ἀνιχνεύουν τὶς *ὄψεις* τοῦ *ἀθέατου*, ἀποκτοῦν *ἐν-συναίσθηση* καὶ τεντώνουν τ' αὐτιά Τουσ στοὺς ἐκκωφαντικούς ἤχους τῆς Σιωπῆς.

- X. “Ἡ Σπουδαιότητα τῆς Διδακτικῆς τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν Μύθων: ὁ Ἀρχετυπικός Λόγος τῆς *Ἀπροκαταληψίας*, τῆς *Κατάνυξης* καὶ τῆς *Στοργῆς* στό *Σχολεῖο*”. Οἱ Ἀρχαῖοι Ἑλληνικοὶ Μύθοι ἀποτελοῦν τὴν *ἀρχέγονη, πρωτοειδωμένη* κι *ἀχάλαστη* Μνήμη τοῦ *ἐντελοῦς*, τὴν εἰκόνα τοῦ μεγάλου Ἀνθρώπου, τὸ κυρίαρχο Σῶμα τοῦ Κόσμου πού Μᾶς περιέχει. Οἱ πυκνές τῶν Μύθων ἀλληγορίες, τὰ σπαραχτικά σχήματα τῆς *Ἀπροκαταληψίας* καὶ τῆς *Στοργῆς*, ὁ παλλόμενος, γαιώδης, ἀχειρότμητος Λόγος, τὸ ξεφάντωμα τῆς “Ὑπαρξης, τὸ *μέγεθος* τῶν προσώπων ὀδηγοῦν τὸ παιδί σὲ ἀκατάλυτες διδαχές. Ὁ Μῦθος, μέσα ἀπὸ τὸ δοξαστικό, ὑπερβατολογικό περιεχόμενό του, φιλοτεχνεῖ τὴν ὑπέρτατη ἀφήγηση τῆς Ζωῆς πού στέκει ἀενάως στὶς *ἀκρόρειες*, ἀμείλικτα, προκλητικὴ, ἀδιαπέραστη, *διπλανή*. Ὁ θελκτικός Μυθικός Λόγος τῆς *ἐντοσθιότητος* θεσπεσίως αὐθαιρετεῖ, παραπαίει, ἀναζωπυρώνει καὶ *καλλωπίζει* τὰ *εἰδῶλα*, σημαδεύοντας πάντα στο πῖό ὠραῖο ταξίδι, στὴν ἄρση τοῦ διάκενου ἀνάμεσα στό *Ἀνθρώπινο* καὶ στό *θεῖο*. Ὁ Μῦθος ἐξυφαίνεται ἀπὸ τὸν ἀκατανίκητο πόθο τοῦ Ἀνθρώπου νὰ ἐκπορθῆσει τὴν ἀτελευτητὴ μακαριότητα τῶν Θεῶν, νὰ ψηλαφήσει τὴν *ἐνθεη* εἰκόνα Του, νὰ νικήσει τὸν τρόπο τοῦ θνησιγενοῦς μέσα ἀπὸ τὸν *Ἀνθρωπομορφισμό* καὶ τὴν *Ὀμορφιά*.
- XI. “Theatre Research and Practice as a *Vehicle* towards a Higher Level of Knowledge and Cultural Attitude in Education” (“Ἡ Θεατρικὴ Ἔρευνα καὶ Πρακτικὴ ὡς *Ὅχημα* πρὸς ἓνα Ἀνώτερο Ἐπίπεδο Γνώσης καὶ Πολιτισμικῆς Συμπεριφορᾶς στὴν Ἐκπαίδευση”): Τὸ Θέατρο εἶναι τὸ ἀνυπέρβλητο μορφοπαιδευτικὸ *προνόμιο*, ἡ *συνισταμένη* ὅλων τῶν Τεχνῶν, ἡ *ἐνσώματη* γλῶσσα. Ὁ Ἀνθρώπινος Πολιτισμὸς σημαίνει τὴν ἄρθρωση τοῦ συμπαντικοῦ Λόγου καὶ Ὀμορφιάς. Τὸ ὠραῖο, μυροβόλο Σῶμα τῶν μεγάλων κειμένων εἶναι πάντα ἡ δεσπύζουσα ἐπιλογή τῆς *πολυπολιτισμικότητος* καθὼς, θέλει τὴν Ἀνθρώπινη “Ὑπαρξη ἀπέναντι στοὺς ὀριακοὺς προβληματισμούς, στὰ ὑψηλά καὶ στὰ καίρια, στὶς αἰώνιες ὑπεραξίες ὅπως εἶναι ἡ Φιλία, ὁ Ἔρωτας, ἡ Ἀξιοπρέπεια, ὁ Θάνατος. Ἡ Τέχνη, σ’ ὅλες τὴς τὶς ἐκφάνσεις, μέσα ἀπὸ τὶς ρωμαλέες ποιότητές

της *έκπαιδεύει* τόν Άνθρωπο *ένάντια* στήν *προδοσία* τής *έπιβεβλημένης* θνησιμότητάς Του, *ένάντια* σ' *έκείνη* τή *βίαιη* κι *άναπόφευκτη* *άπό-σχισή* Του *άπό* το *συμπαντικό* *γίγνεσθαι*. Η Τέχνη προικίζει το Άνθρώπινο *όν* μέ τήν *έγγύτητα* πρός τό *ένθεον*. Η Τέχνη τής Δραματοποίησης *άπο-δομεϊ* τόν Άνθρωπο, προσβλέποντας στόν *πολλαπλασιασμό* καί στήν *μετά-πλασή* Του μέσα *άπό* τήν *εύρωστία* τών *συγκινήσεων*, τής *όνειροφαντασιᾶς*, *λαμβάνοντας* *άενάως* *χώρα* *στις* *περιοχές* τής *άκρότητας* καί τής *παρά-βασης*, *έκεί* *ὅπου* *ή* Ζωή *κεῖται* *πέρα* *άπό* τήν *σύμβαση*. Τό Δράμα, *ή* *άρχετυπική* Τέχνη τοῦ *νόστου*, *ή* Τέχνη τής *Άναπαράστασης*, τής *Σωματικῆς* καί *Πνευματικῆς* *μεταρσίωσης*, *μία* *κληρονομημένη* *ανάμνησις* *άποτελεϊ* τήν *υπέρτατη* *άφήγηση* τής Ζωῆς. Μέσα *άπό* τήν *άφθαρσία* τοῦ *σαρκωμένου* *Λόγου*, μέσα *άπό* *έκείνη* τήν *ελαφριά* *άπόκλιση* *άπό* τό *σύμπαν*, *μία* *άπόκλιση* τήν *όποία* *ὁ* *ρόλος* *διδάσκει* *πρός* *μία* *Σκηνική* *Ζωή* *ποιητικῆ* *άδεία*, *ή* *Δραματική* Τέχνη *παρουσιάζει* *μία* *έντελῆ* *σχέση* *μέ* *τίς* *έννοιες* τής *έμπειρίας*, τής *μεταφορᾶς* καί τής *έφευρετικότητος*. Η Τέχνη τοῦ Θεάτρου *δραματοποιεῖ* τή *γνώση* *προσφέροντας* *κατ'* *αὐτόν* *τόν* *τρόπο*, *ἄσυλο* *στην* *Άνθρώπινη* *Συγκίνηση*. Η *ραγδαία* *έξέλιξη* τών *Θεατρικῶν* *Σπουδῶν* *κατά* *τά* *τελευταῖα* *έτη* *άπορρέει* *άπό* τήν *Άνθρώπινη* *έλλειψη* *Ίδεῶν*, *Έμπειρίας* *κι* *Έπικοινωνίας*. Η *Πολιτισμική* *ένδεια* τής *όμοιγένειας* *δύναται* *μονάχα* *να* *άνατραπεῖ* *μέσα* *άπό* *τίς* *σαγηνευτικές* *διδαχές* τοῦ *Θεοῦ* τοῦ *παρά-δοξου* καί τής *παρά-βασης*. Η *λειτουργικότητα* τής *Άναπαραστατικῆς* *Τέχνης* *εἶναι* *έξόχως* *σημαντική* *στήν* *έμπέδωση* *όριακῶν*, *άφηρημένων* *έννοιῶν* *γιά* *τόν* *Θεατρο-παιδαγωγό* καί *τόν* *μαθητή-δέκτη*. Η *Θεατρική* *Έρευνα* καί *πρακτική*, *μέσα* *άπό* *τίς* *διαδικασίες* τοῦ *αὐτοσχεδιασμοῦ*, τής *δραματοποίησης*, τοῦ *θεατρικοῦ* *παιχνιδιοῦ*, τής *άλληλεπίδρασης*, τής *συνειδητοποίησης* τοῦ *γνωστικοῦ* *σχήματος* τοῦ *Σώματος*, τής *καλλιέργειας* τής *κιν-αισθητικῆς* *Νοημοσύνης*, *άποτελεῖ* *τό* *πολυτίμητο* *ὄχημα* *πρός* *μίαν* *ποιοτική* *άνωτερότητα* τής *Γνώσης* *καί* τής *Πολιτισμικῆς* *Συμπεριφορᾶς* *στήν* *Έκπαίδευση*. Η *παρούσα* *μελέτη* *στοχεύει* *στήν* *ένδελεχῆ* *άνίχνευση* τής *άνθρωποκεντρικῆς* *οὐσίας* τοῦ *θεάτρου*, *στις* *θεραπευτικές* *ιδιότητές* *του*, *στήν* *άναπόφευκτη* *άνθηρότητά* *του*, *στήν* *πολύτροπη* *δυναμική* *του*, *έκπορθούμενα* *άπό* *καινοτόμες* *δράσεις*, *προσεγγίσεις* *πού* *ὀδηγοῦν* *σε* *μία* *πολυμορφική*, *ένδοπειθαρχική* *έρευνα*, *σέ* *μία* *έξελιγμένη* *ένσωμάτωση* *έκλεκτικῶν* *συγγενειῶν*, *σέ* *έναν* *δημιουργικό*, *άρμονικό*, *αἰσθητικό* καί *διανοητικό* *έναγκαλισμό*.

XII. “The Philosophical Language of Dramatic Art as a Moral *Vehicle* towards a *Reading of Crisis and Self-Awareness: The Dialectical Embrace of Dramatic Art and Philosophy as a Reflection and Challenge upon Crisis*”, (“Η Φιλοσοφική Γλώσσα τῆς Δραματικῆς Τέχνης ὡς Ἠθικό Ὅχημα πρὸς μιά Ἀνάγνωση τῆς Κρίσης καί τῆς Αὐτοσυνειδησίας: Ὁ Διαλεκτικός Ἐναγκαλισμός τῆς Δραματικῆς Τέχνης καί τῆς Φιλοσοφίας ὡς μία Ἀντανάκλαση καί Πρόκληση ἀπέναντι στήν Κρίση”): Ἡ Φιλοσοφική γλῶσσα τῆς Δραματικῆς Τέχνης, σφραγισμένη μέ τά *ἄθικτα*, πρωτογενῆ σημαίνοντα τῆς Τραγωδίας ὅπως, ἡ *ὀλική συγκίνηση* καί τό *ἔρωτικό πένθος*, ἐκπορθεῖ τήν αὐτογνωσία. Οἱ μυθικοὶ ἥρωες, οἱ αἰῖδες *ὄψεις* δομημένες μέ τήν ἀχλύ, μέ τά μυθικά *ἀγκαλιάσματα* μῆς πανάρχαιης ἡδονῆς μέ τό ἀψύ, ἀβόλευτο αἷμα Τους εἶναι τά μελαγχολικά φαντάσματα τῆς Ἀνθρώπινης Συμφορᾶς. Ἡ *περιπέτεια*, ἡ *στάση*, τό *κονταροχτύπημα*, ἡ *βακχεία* ἀποξενώνουν αὐτούς τούς χαρακτήρες ἀπό τό ὀλίγον, τό ἀσήμαντο καί ἡ προμηθεϊκὴ σύγκρουσή Τους μέ τόν Νόμο τῆς Ἀνάγκης συνιστά, *ἀρχέτυπη* δύναμη γιά τή διατήρηση τῶν πανανθρώπινων ἀξιῶν. Μέσα ἀπό τόν *σπαραγμό*, μέσα ἀπό τίς *μεταμορφώσεις* Του, μέσα ἀπό τά ἄγρια, ὡστόσο, πολυτίμητα *προσωπεῖα* Του, ὁ Διόνυσος ἀναζωπυρώνει τήν Ζωή. (Ὁ *πάσχων* Θεός, μέσα στήν πένθιμη φιληδονία Του θρηνεῖ στίς ὀργαστικὲς τελετουργίες Του γιά τόν *διαμελισμό* Του ὁ ὁποῖος ἀναμφίβολα, εἶναι καί ὁ δικός Μας *διαμελισμός*). Ὁ Τραγικός Ἄνθρωπος ἐνστερνίζεται ἀρχές πού Τόν ξεπερνοῦν... Τό μέγεθος τοῦ προσώπου, ἡ δύναμη τῆς ἀκατανίκητης σάρκας, ἡ ἀπαράμιλλη ἀνιδιοτέλεια τοῦ τραγικοῦ ἥρωα ὀδηγοῦν σέ μιάν ἀνείπωτη *ἀφύπνιση* καί *μετάγγιση* καί συνθέτουν μιά *ἀλλότροια θέαση-spectrum* τοῦ κόσμου, πέρα ἀπό τήν ἡλικία τῆς Σύνεσης. (Ἀντιγόνη-Αἴας-Ἐκάβη-Οιδίππου-Κλυταιμνήστρα-Μήδεια-Τειρεσίας). Μία φιλοσοφικὴ *ἀνάγνωση* τῆς *ἀνατομίας* τῶν ἀσύγκριτων, ὑπερβατικῶν χαρακτήρων τῆς Τραγωδίας ἐπιχειρεῖται στήν παρούσα ἔρευνα στοχεύοντας σ’ ἓνα *διαλεκτικό ἐναγκαλισμό* ὁ ὁποῖος ἐνδεχομένως *ἀποτυπώνει* τήν *πρωτογενῆ* δύναμη τῆς *ἀμαρτίας*, τῆ *μήτρα* τῆς κρίσης, τήν ἀρχέγονη *ἐνδεια* καί *πόθο* τοῦ ἀτόμου νά ἀντιστέκεται καί νά ἀντιμετωπίζει -ἀκόμη καί εἰς μάτην!- ὅ,τι Τό ξεπερνάει. (Ὁ J.P. Euben ὀρίζει τήν Τραγωδία ὡς ἓνα *δίόραμα*, μιά *πανήγυρη* κοινωνικο-πολιτικῶν διαδικασιῶν, ἐξάλλου, οἱ τραγωδοὶ ἀποκαλοῦνταν *παιδαγωγοί* καί ὁ Ἀρχαῖος Ἕλληνας ὑποκριτῆς κατεβαίνει στήν παλαιστρα μέ *ἄθλα τίποτα* παρά μονάχα, ἓνα δάφνινο

στεφάνι. Το Ίδεολογικό καί Πολιτικό περιεχόμενο του Δράματος είναι μία πηγή έμπνευσης κι έσώτατης ήθικης έναπτένισης για τόν *θεατρο-παιδαγωγό* καί τόν μαθητή στην περίοδο τής κρίσης.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

- I. «The Art of Re-presentation and its Catalytic Role in the Consolidation of the Science of Physics for the Animator and the Child: Brecht's: *The Life of Galilaios*». («*Η Τέχνη τής Άνα-παράστασης καί ο Καταλυτικός της Ρόλος στην Έμπέδωση τών Φυσικών Έπιστημών για τόν Έμψυχωτή καί τό Παιδί: Η Ζωή του Γαλιλαίου του Brecht*»). Η Τέχνη τής άνα-παράστασης, λόγω τής άγαπητικής της φύσης, δέν είναι μονάχα μία τελετουργική πράξη άπαράμιλλης κι άνυπόκριτης *έπιείκειας* αλλά καί άποτελεί τή *συνισταμένη* όλων τών *Έπιστημονικών Τεχνών* άπό τήν Γεωμετρία, τήν Μουσική, τήν Φιλοσοφία, τήν συνειδητοποίηση του *γνωστικού σχήματος* του Σώματος ως τήν Φυσική. Η *άνθρωποκεντρική ούσία* του Θεάτρου, ο *θεραπευτικός* του χαρακτήρας, ή *άναπόφευκτη άνθρωπότητά* του άπεικονίζονται εϋγλωττα στην έξαίσια ρήση του Καμύ πού *μεγάθυμα άποκαλύπτει* πώς έν τέλει, *έρχόμαστε* στην Γη μέ σκοπό *όχι νά κρίνωμε* αλλά νά κατανοήσωμε. Οι λειτουργικές δομές τής Τέχνης τής Άνα-παράστασης είναι έξόχως σημαντικές στην *έμπέδωση* τών Φυσικών Έπιστημών για τόν *θεατρο-παιδαγωγό* καί τό *παιδί*. Οι διεργασίες *δραματοποίησης* τής *Ζωής του Γαλιλαίου* του Brecht άποτελοϋν ένα ρωμαλέο *ύπόδειγμα* πού ξετυλίγει τήν πολυπρόσωπη δυναμική του Θεάτρου στην προσχολική εκπαίδευση. Ο Brecht έπισημαίνει πώς ή *Άριστοτελική μίμησις πράξης σπουδαίας καί τελείας* στοχεύει στην *κάθαρση* μέσα άπό τά αισθήματα του *Φόβου* καί του *Έλέους*, ένω ο *μεγάλος Μαρξιστής θεωρητικός* καί *θεατρικός συγγραφέας* *άνατρεπτικά άποβλέπει* στην *μεταμόρφωση* του *Φόβου* καί του *Έλέους* σέ *έπιθυμία για γνώση* κι *έτοιμότητα για βοήθεια*. Στο Θέατρο του Brecht, ή *Άριστοτελική κάθαρσις* *ύποκαθίσταται* άπό τήν *ΐδέα* τής *Δράσης*. Σέ αντίθεση μέ τούς *ΐδεαλιστές* πού θεωροϋν τήν *πραγματικότητα* ως ένα σύνολο *διαπραγματεύσιμων ύπαρχόντων*, ο Brecht *άντιμετωπίζει* τήν

πραγματικότητα ως μία πορεία σημείων που συνεχώς εξελίσσονται, μεταπλάθονται και ύφίστανται άτελεύτητες άλληλεπιδράσεις. Για τον Brecht, ή ανθρώπινη Φύση είναι εύμετάβλητη, άτελής και ιστορικά καθορισμένη. Σύμφωνα με τον Walter Benjamin, ό Brecht είναι ό πρώτος καλλιτέχνης που άπαίτησε τήν μεταβολή του μηχανισμού παραγωγής, τής συντριβής τής ψευδαίσθησης. Ό Γαλιλαϊός του Brecht νοιώθει μιά άγρια νοσταλγία για τον Άνθρωπισμό, έπιδεικνύει ένα φλογερό πάθος προς τήν έπιστήμη κι είναι έν τέλει, ένας συνειδησιακός αντίρρησης άπέναντι στην άδεια σύνεση τών άνόων. Ό άγώνας του Γαλιλαίου είναι Προμηθειικός καθώς, φέρει έντός του τήν άρά τής γνώσης, τήν παθιασμένη περιέργεια, τήν άδάμαστη δύναμη τής άμφισβήτησης, τήν έξέγερση του Νοϋ ένάντια στην δολιότητα και στά άνίσχυρα ψεύδη τής έξουσίας. *Καί μιά μεγάλη έπιθυμία γεννήθηκε για τήν άναζήτηση τώνθεμελιωδών αίτίων τών πραγμάτων*, άναφωνεί με ζέση ό Γαλιλαϊός. Πώς μπορούν έν τούτοις, όροι δυσνόητοι σάν εκείνους τής Φυσικής που είναιθεμελιωμένοι πάνω στην Προσωκρατική Φιλοσοφία, ειδικά του Ήρακλείτου, νά έμπεδωθούν από τό παιδί μέσω του έμψυχωτή; Πώς έννοιες ασύλληπτες, άφηρημένες όπως, ή *έτερότητα*, ή *τρόμος τής άποδοχής*, ή *όντολογική θλίψη*, ή *τρυφερή βιαιότητα τής Λογικής*, ή *άνησυχία του Νοϋ άπλωμένη πάνω στην άκίνησία τής Γής*, ή *γνώση που γίνεται πάθος*, ή *έρευνα που μετουσιώνεται σε ήδονή*, οι *κηλίδες του Ήλιου*, μπορούν νά μεταγγισθούν από τον θεατρο- παιδαγωγό στό παιδί; Πώς *σπασμένες εικόνες* όπως, ή *διαμελισμός*, ή *έκπόρθηση του Θανάτου μέσα από τήν γνώση*, ή *τρέλλα* μπορούν νά έγκαταστασθούν στον συγκινησιακό κόσμο του παιδιού; Μία λεπτομερής άναφορά έμπειρικής γνώσης, έφαρμογών και δημιουργικών ένδεχομένων παρουσιάζεται στην παρούσα έρευνα, έστιασμένη στην *άλληλεπίδραση* τών εικόνων, στην εύρρυθμία τών λέξεων, στην σχέση του παιδιού με τά άντικείμενα, στά θεατρικά κείμενα, στό μυθολογικό περιεχόμενο τών πραγμάτων. Όλα έτοϋτα τά δραματικά στοιχεία τής μεθοδολογίας, άναμφίβολα, άπορρέουν από τό *εύφάνταστον* και τό *ένθεον*. Δομές άφηρημένες όπως, ή Φυσική και ή Λογική οι όποιες άνήκουν στην περιοχή του *άθέατου*, άποκαλύπτονται βαθειά και διερευνώνται μέσα από τήν Τέχνη τής Άνα-

παράστασης, μέσα από τὰ συμπαγή, άνθεκτικά ύλικά της, μέσα από τίς πολύτροπες έφαρμογές της.

II. «Η Παιδαγωγική Άξία του Μύθου μέσα από τόν Δραματικό Έναγκαλισμό του Ένθεου και του Εύφάνταστου» κ στό *Διαχρονικότητα και Έπικαιρότητα του Μύθου: ΆρχαιοΕλληνικοί Μύθοι και Σύγχρονη Πραγματικότητα. Θεάτρο-Λογοτεχνία-Θεατρικό Παιχνίδι: Ο Μύθος είναι ή οργανική μήτρα του Έλληνικού Πολιτισμού και μέσα από τήν αρχέγονη τελετουργία κι έντοσθιότητά του είναι τό πεπρωμένο τής άκατάλυτης, άτεχνης, έξόριστης Όμορφιάς για τήν Άνθρώπινη Ύπαρξη, ή παλλόμενη, γαιώδης κι άχειρότμητη δύναμη τής Ζωής. Μολονότι, ό αρχετυπικός Λόγος τής Κατάλυσης, τής Στοργής και τής Άπροκαταληψίας ένοικεί στό άβατον, στό παράδοξο, έν τούτοις, Μας διονυσιάζει και Μας θεραπεύει φέροντας έν τέλει, τήν όλική τακτοποίηση τής Συγκίνησής Μας. Στο δοξαστικό, ύπερβατολογικό περιεχόμενο του Μύθου, ή Ζωή είναι διπλανή, άλλοϋ, άνάως, στίς άκρώρειες και ή πολυτίμητη Όμορφιά Της συνίσταται στην ΆρχαιοΕλληνική παρά-βαση ως ύπέρτατη πρόκληση για νά έκπορθήσουμε τα τρόπαια του άγώνα, για νά θηρεύουμε τ' άμήχανα. Οί Μυθικοί ήρωες, καλλιμάραμοι, άγαθοποιοί, μέσ στη συμπαντική δύναμή Τους, ήλιόχαροι ένοικοι μιας όλοφυρόμενης Γαίας, πορεύονται πρός τήν πραγμάτωση τών ήθικων άξιων σαν άερικά πού ύφαίνουν τους άκατανίκητους πόθους Μας. Οί Έλληνες τούς Θεούς Των Τους μετέπλασαν σέ ήρωες για νά είναι οίκεϊοι, για νά μήν Τους χάσουν από τά μάτια Τους, για νά βαδίσουν στην Άνθρώπινη κλίμακα, στά λοξά άνηφορίσματά της και νά Τους συμπονέσουν. Έζήλεσαν παράφορα τήν μακαριότητά Τους και μέσα από τόν Άνθρωπομορφισμό και τήν Όμορφιά έγύρεψαν την κατάφαση τής Ζωής. Ο Μύθος είναι ένα είδος ύπέρτερου επιπέδου επίγνωσης τής Ύπαρξης, ή καλή πράξη, πάμφωτη.*

III. “Η Άπεικόνιση του Άλλότροιου Σύμπαντος του Οιδίποδα και τής Άντιγόνης: Μιά Σπουδή πάνω στην Παιδαγωγική Άξία και στην Πολύτροπη Δυναμική του Δράματος στην Έκπαίδευση”: Η σπουδαιότητα τής Δραματικής Τέχνης, τό άριστοκρατικό της ήθος, ή φιλοσοφική της ούσία και προσέγγιση τών άνθρωπίνων και προπάντων, τό πολιτικό της περιεχόμενο όδηγοϋν σέ μία *εύεργετική, ύψηλόφρονη θέαση τής αποδόμησης του Άνθρώπου στον*

Σύγχρονο Κόσμο. Αλήθεια, πόσο Αρχαία κι έν τούτοις, πόσο Σύγχρονη συνάμα, είναι ή φιγούρα τής Αντιγόνης, τής δύσμοιρης θυγατέρας του Οιδίποδα που συνοδεύει τον τυφλό πατέρα Της στις *περιωδυνίες* Του, στις άμείλικτες κι άπόκρημνες πειριπλανήσεις Του...Ο Σοφοκλής άριστοτεχνικά σκιαγραφεί τή σύγκρουση των δύο προσωπικοτήτων που άντανακλούν τις αντίπαλες ήθικές άρχές. Η Τραγωδία, μέσα από τήν Άριστοτελική *περιπέτεια*, τήν *άναγνώριση*, τις *περιωδυνίες* έξυμνει τό ήθικά *αυτόνομο* άτομο που ζηλεύει, πασχίζει και προσεγγίζει τό *θεϊο*, θέτοντας έναν καθρέφτη μπροστά στην Άνθρώπινη Φύση. Ο Διόνυσος, Αύτός ό *άνδρόγυνος*, *άνατρεπτικός*, *μανιώδης* Θεός εισάγει τήν *έτερότητα* μέσα από τήν άνάκληση ενός άγριου, άνυπόταχτου Πολιτισμού όπως άποκαλύπτει τό *άθέατο* κι έκπορθει τήν *άρθρωση* του *συμπαντικού Λόγου*. Μέσα από τήν *ύπερβατική ρώμη* των Μύθων Του, ό Διόνυσος ξεγυμνώνει και ώστόσο, άπαιτητικό τρόπο, *έννοιες* όπως, ή *γεωμετρία του πόνου*, ή *ένοχή*, ή *όντολογική θλίψη*, ή *ταυτότητα των παθών*, ή *παρά-βαση*. Οι πολυκύμαντες περιπέτειες του Διονύσου, ό θρυλικός Του *πλοΰς* συνθέτουν τήν έπαλήθευση τής Άνθρώπινης Τραγικής *Μοίρας*.

- IV. «Άσκήσεις Θεατρικής Μεταμόρφωσης: Η Παιδαγωγική Άξία του Θεατρικού Παιχνιδιού»: Η *άρχετυπική* έμπειρία τής *μίμησης* άπογειώνει τήν πραγματικότητα και τή *μετουσιώνει* σε *είδωλο* άνα-παράστασης κι όχι άντιγραφής. Τό Θεατρικό παιχνίδι είναι μία πράξη τελετουργική, έρμηνευμένη από τήν *έγγενή* άνάγκη *μετάθεσης* του παιδιού στο μυθικό, στο ύπερβατικό. Ένα παιδί που παίζει συμφιλιώνεται με τό *άνοίκειο*, προσδίδει *ένθεες* κι *εύφάνταστες* σημασίες στα άντικείμενα και στις κινήσεις του, τά καθαγιάζει με τό θελκτικό βλέμμα τής άθωότητας, τά λαμπρύνει και ως μικρός *κοσμοκράτωρ* άναπλάθει, άπτενίζει κι έρμηνεύει τον Κόσμο μέσα από τά σύμβολα τής ίδιας του τής έπινόησης. Τά μέσα έκφρασης στην άνάπτυξη του Θεατρικού Παιχνιδιού είναι γλωσσικά, τεχνικά και υλικά. Η κίνηση ως *μόρφωμα* ύποκινείται από τή δική της νοημοσύνη. Μέσα από τις διεργασίες τής δραματοποίησης άνιχνεύονται έναλλακτικές *δψεις* άπόδοσης μιās έννοιας. Η γλώσσα τής κιν- αισθητικής νοημοσύνης είναι γιομάτη ρώμη κι άπρόσμενες αλήθειες. Ο αισθητικός και κοινωνικός έξευγενισμός είναι τά πολυτίμητα δώρα του

Θεατρικοῦ Παιχνιδιοῦ πού προωθεῖ τήν ἔνταξη τοῦ παιδιοῦ ὡς ἀτόμου στήν ὁμάδα, τήν κοινωνικοποίησή του. Ὁ ἐκστασιασμός τῆς γιορτῆς, ἡ ὑποβολή τῶν ρόλων, ἡ ὑπέρτατη θέρμη τῶν αἰσθήσεων, ἡ πολυχρωμία τῶν ἤχων, ἡ ἀνέμελη μουσικότητα τῶν κινήσεων, ἡ ξεγνοιασιά, λαμπρύνουν τήν τελετουργία τῆς *συμμετοχῆς*. Τό Θεατρικό Παιχνίδι παρουσιάζει ἐν τέλει, ἀπόλυτη συνάφεια μέ τήν καλλιέργεια τῆς κιν-αισθητικῆς νοημοσύνης τοῦ παιδιοῦ, καθώς, μέσα ἀπό τήν ἀποδόμηση καί τον πολλαπλασιασμό τῶν αἰσθήσεων, τό ἐμψυχώνει καί τό ἐξευγενίζει.

- V. “Ἡ Σπουδαιότητα τῆς Διδακτικῆς τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν Μύθων, ὁ Ἀρχετυπικός Λόγος τῆς *Ἀπροκαταληψίας*, τῆς *Κατάνυξης* καί τῆς *Στοργῆς* στο *Σχολεῖο*”: Ἡ διδακτική τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν Μύθων στό Σχολεῖο καί ἡ πολυσήμαντη διαχείρισή των προάγουν μοναδικά τή διάνοια καί τό ἦθος τοῦ παιδιοῦ. Οἱ Ἀρχαῖοι Ἑλληνικοί Μῦθοι μέ τόν αἰμόφυρτο Λόγο, τίς περιπέτειες τῆς ἀχαλίνωτης αἱματέμεσης, τῆς ἀνθρωποφιλίας, τῆς ἀνθρωποφαγίας, μέ τίς ἀλλεπάλληλες φυλαχθεῖσες τέρψεις καί συγκινήσεις, φυλάττουν παντοτινά τούς λαμπρούς αἰῶνες μιᾶς ἀξόδευτης νιότης, τίς ἀχάλαστες εἰκόνες τῆς Ἀνθρώπινης Φύσης, τήν εὐδαιμονία τοῦ Ἥλιου. Ὁ Μῦθος εἶναι ἡ εὐγένεια, το ξελόγιασμα, τό θάμβος. Ἡ Θεατρική *μετάγγιση* τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν Μύθων, ἢ ἔστω, ἡ ἀποσπασματική χρήση καί *παρα-στασιοποίηση* των, ἐνεργοποιεῖ τήν ἐμπνευση τῶν παιδιῶν, ἀπονέμει εὐρρυθμία στό σύνολο μέσα ἀπό τίς ἀντιθέσεις πού ἀναδεικνύονται, ἀνδρώνει τά ἦθη μέ τήν ἀφήγηση καί τά ἐπικά στοιχεῖα καί ἀπεικονίζει, μέσα ἀπό τά εἰρωνικά, ἀριστοκρατικά παίγνια, τίς ἀνεξερεύνητες Ὀμορφιές τῆς Θεατρικῆς γλώσσας, μιᾶς γλώσσας ἀρχέγονης, συμπαντικῆς πού παραπαίει, ἀπειθαρχεῖ εὐτυχῶς καί μέ τρόπο δοξαστικό συνθλίβει τά στερεότυπα.

ΜΕΛΕΤΗ

Ἡ Καλλιέργεια τῆς Κιναισθητικῆς Νοημοσύνης μέσα ἀπ' τὸ Θεατρικὸ Παιχνίδι, ἐκδόσεις Παπαζήσης, Ἀθήνα, 2010. Ἡ παρούσα μελέτη ἐξετάζει ἐνδελεχῶς τὴν πολυπρόσωπη δυναμικὴ τοῦ Θεατρικοῦ Παιχνιδιοῦ, τὴν Καλλιέργεια τῆς Κιν-αισθητικῆς νοημοσύνης μέσα ἀπὸ αὐτό. Διερευνᾶται ἐπίσης, ἡ παιδαγωγικὴ ἀξία τοῦ Θεατρικοῦ Παιχνιδιοῦ μέσα ἀπὸ ἀσκήσεις θεατρικῆς μεταμόρφωσης: ἀπὸ τὴ συνειδητοποίηση τοῦ γνωστικοῦ σχήματος τοῦ Σώματος ὡς τὶς μορφές τῆς μὴ λεκτικῆς ἐπικοινωνίας. Ἡ ἀρχετυπικὴ ἐμπειρία τῆς *μίμησης* ἀπογειώνει τὴν πραγματικότητα καὶ τὴ *μετουσιώνει* σὲ *εἶδωλο* ἀνα-παράστασης κι ὄχι ἀντιγραφῆς. Τὸ Θεατρικὸ Παιχνίδι εἶναι μία πράξη τελετουργικὴ, ὀρμηνευμένη ἀπὸ τὴν ἐγγενῆ ἀνάγκη *μετάθεσης* τοῦ παιδιοῦ στό μυθικὸ, στό ὑπερβατικὸ. Ἐνα παιδί πού παίζει συμφιλιώνεται μέ τὸ *ἀνοίκιο*, προσδίδει *ἐνθεες* κι *εὐφάνταστες* σημασίες στὰ ἀντικείμενα καὶ στὶς κινήσεις του, τὰ καθαγιάζει μέ τὸ θελκτικὸ βλέμμα τῆς ἀθωότητας, τὰ λαμπρύνει καὶ ὡς μικρὸς *κοσμοκράτωρ* ἀναπλάθει, ἀπτενίζει κι ἐρμηνεύει τὸν κόσμο μέσα ἀπὸ τὰ σύμβολα τῆς ἴδιας του τῆς ἐπιπόνησης. Τὰ μέσα ἔκφρασης στὴν ἀνάπτυξη τοῦ Θεατρικοῦ Παιχνιδιοῦ εἶναι γλωσσικά, τεχνικά καὶ ὑλικά. Ἡ κίνηση ὡς *μόρφωμα* ὑποκινεῖται ἀπὸ τὴ δική της νοημοσύνη. Μέσα ἀπὸ τὶς διεργασίες τῆς δραματοποίησης ἀνιχνεύονται ἐναλλακτικὲς *ὄψεις* ἀπόδοσης μιᾶς ἔννοιας. Ἡ γλῶσσα τῆς κιν-αισθητικῆς νοημοσύνης εἶναι γιομάτη ρώμη κι ἀπρόσμενες ἀλήθειες. Ὁ αισθητικὸς καὶ κοινωνικὸς ἐξευγενισμὸς εἶναι τὰ πολυτίμητα δῶρα τοῦ Θεατρικοῦ Παιχνιδιοῦ πού προωθεῖ τὴν ἔνταξη τοῦ παιδιοῦ ὡς ἀτόμου στὴν ὁμάδα, τὴν κοινωνικοποίησή του. Αὐτὸ πού ἐνδιαφέρει κάθε φορά στὴ θεωρία τοῦ Θεατρικοῦ Παιχνιδιοῦ εἶναι τὸ *κιν-αισθητικὸ μὀρφωμα*. Ὁ Daniel Goleman, παραθέτοντας μία ὑπέροχη σύνθεση τῶν πλέον πρόσφατων νευροεπιστημονικῶν ἀνακαλύψεων πού σχετίζονται μέ τὰ συναισθήματα, μιλά γιὰ μία διαφορετικὴ εὐφυΐα, τὴ *συναισθηματικὴ νοημοσύνη* ἢ ὁποῖα περιλαμβάνει αὐτοεπίγνωση κι ἔλεγχο τῶν παρορμήσεων, ἐπιμονή, ζῆλο κι αὐτοενεργοποίηση, ἐν-συναίσθηση καὶ κοινωνικὴ προσαρμοστικότητα. Αὐτές εἶναι οἱ θεμελιώδεις δεξιότητες προόδου, οἱ σφραγίδες ποιότητας τῆς προσωπικότητας καὶ τῆς αὐτοκυριαρχίας, τοῦ ἀλτρουισμοῦ καὶ τῆς κατανόησης. Τὰ συναισθήματα εἶναι οὐσιαστικά,

θεμελιώδεις προτροπές καί παραινέσεις γιά δράση, πηγαῖες *προσλήψεις* γιά τήν αντιμετώπιση τῆς Ζωῆς καί ἡ *ἐκβαση* τῶν πραγμάτων ἔχει σταλάξει ἐντός Μας. Ἡ ρίζα τῆς λέξης *συναίσθημα-emotion* (ἀντίστοιχα στά λατινικά εἶναι τό ρῆμα *potere=κινῶ*) δηλοῖ τήν ἐνυπάρχουσα τάση γιά κίνηση, γιά δράση. Μολονότι, στούς *πολιτισμένους* ἐνήλικες μονάχα, ἀπ' ὄλο τό ζωικό βασίλειο συναντοῦμε τήν πλήρη *ἀποκοπή* τῶν συναισθημάτων ἀπό τήν φυσιολογική τους ἀντίδραση ἐν τούτοις, στά παιδιὰ *καθρεφτίζεται* ἡ ἱερή διαδικασία τῆς *μετάβασης* ἀπό τό συναίσθημα στή δράση. Ὡς *συναίσθημα* μπορεῖ νά ἐννοηθεῖ μία σύνθετη κατάσταση ἡ ὁποία ἀφορᾷ σέ μία αὐξημένη ἀντίληψη ἐνός ἀντικειμένου ἢ μιᾶς κατάστασης, σωματικές ἀλλαγές μεγάλης διάρκειας, ἐκτίμηση πού κατευθύνεται πρὸς τήν προσέγγιση ἢ τήν ἀποφυγή. Ἡ ἐγγενής ἀνάγκη γιά δράση εἶναι μία ἀπό τίς πιό καταλυτικές ὑποκειμενικές ἐμπειρίες τοῦ συναισθήματος. Ἡ *συγκίνηση* προσδιορίζεται ὡς μία σύνθετη μορφή ἀντίδρασης ἡ ὁποία περιλαμβάνει βιοσωματικές ἀλλαγές ὡς ἀντίδραση σέ ἐρέθισμα κι ὡς ἰσχυρό συναίσθημα, κατευθύνεται συνήθως πρὸς ἓνα συγκεκριμένο πρόσωπο ἢ γεγονός. Τό Ἀγγλικό Λεξικό τῆς Ὁξφόρδης ὀρίζει τό συναίσθημα ὡς: *ὀποιαδήποτε ἀναταραχή ἢ ἀναστάτωση τοῦ νοῦ, αἴσθημα, πάθος, ὀποιαδήποτε σφοδρή ἢ ἐξημμένη ψυχική κατάσταση*. Τό συναίσθημα ἀναφέρεται στό σύνολο τῶν τάσεων πρὸς δράση κι ὑπάρχουν μυριάδες συναισθήματα, μαζί μέ τίς προσμίξεις τους, τίς ποικιλίες, τίς μεταλλάξεις καί τίς ἀποχρώσεις τους πού ξεπερνοῦν σέ πυκνότητα τίς λέξεις πού τίς ὀρίζουν. Τά συναισθήματα σέρνουν ἐντός τους ἓναν κόσμο ὀλάκερο, γιομαῶτο ἐσωτερικές διακυμάνσεις, παραλλαγές, κλιμακώσεις. Ἡ σημασία τῶν συναισθημάτων ποικίλλει μέσα ἀπό τίς λέξεις πού ἀφηγοῦνται τίς ἐκφάνσεις, τό βάθος τοῦ περιεχομένου τους. Μέσα στήν στοργική ἀτμόσφαιρα τοῦ Θεατρικοῦ Παιχνιδιοῦ ἀναπτύσσεται ἡ συμμετοχή, ἡ κοινωνικότητα, ὁ αὐτοέλεγχος καί κυρίως, ἡ ἐν-συναίσθηση. Τό κιν-αισθητικό μόρφωμα, κυρίαρχο στοιχεῖο τοῦ Θεατρικοῦ Παιχνιδιοῦ δομεῖται πάνω στή σύγκρουση ἀντίπαλων δυνάμεων ὅπως, ἡ φωτιά ἔχει ὡς ἀντίπαλο τό νερό. Τό Θεατρικό Παιχνίδι παρουσιάζει ἐν τέλει, ἀπόλυτη συνάφεια μέ τήν καλλιέργεια τῆς κιν-αισθητικῆς νοημοσύνης τοῦ παιδιοῦ, καθῶς, μέσα ἀπό τήν ἀπο-δόμηση καί τόν πολλαπλασιασμό τῶν αἰσθήσεων, τό ἐμψυχώνει καί τό ἐξευγενίζει. Τά *δανεικά προσωπεῖα* τοῦ

Θεατρικού Παιχνιδιού απέμπολουν τήν πλήξη τοῦ ἀναμενόμενου, συνθλίβουν τά *στερεότυπα*, προτείνοντας *ἀλλότριες*, γόνιμες ἀλήθειες, ἀνυπεράσπιστες μέχρι πρίν κι ἀγώνισματα μέ θελκτικές *κορυφώσεις* κι *ἐξόδους*.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΜΟΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

I. H.D. Rankin: “Plato and the Individual” – Ἐπιμέλεια, μετάφραση Κατερίνα Καραμήτρου, Παπαζήσης, Αθήνα, 2015.

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΕΡΓΟ

2011-2015: Συμμετοχή στην έρευνητική Όμάδα τοῦ Πανερωπαϊκοῦ Ἐπιστημονικοῦ Προγράμματος *Θαλῆς* με θέμα: «*Τό Θέατρο ὡς Μορφοπαιδευτικό Ἀγαθό καί Καλλιτεχνική Ἐκφραση στην Ἐκπαίδευση καί τήν Κοινωνία*»: Σύγχρονες Προσεγγίσεις, Ἐρμηνεῖς καί Προσαρμογές. (ἀκρωνύμιο THEDUARTE). Στό ἐν λόγω Πρόγραμμα τό ὁποῖο ὑλοποιεῖται μέσω τοῦ Ἐπιχειρησιακοῦ. «Ἐκπαίδευση καί Διά Βίου Μάθηση-Ενίσχυση τῆς Διεπιστημονικῆς ἢ Διδρυματικῆς Ἐρευνας καί Καινοτομίας μέ Δυνατότητα Προσέλκυσης Ἐρευνητικῶν Ὑψηλοῦ Ἐπιπέδου ἀπό τό Ἐξωτερικό μέσω τῆς Διενέργειας Βασικῆς καί Ἐφαρμοσμένης Ἐρευνας Ἀριστείας» περιλαμβάνονται οἱ περισσότερες ἀπό τίς παραμέτρους καί διαστάσεις τῆς ἔννοιας *ΘΕΑΤΡΟ* ὁπως:

- I. Τό Δραματικό ὡς εἶδος Λογοτεχνίας.
- II. Ἡ παράσταση ὡς σύνθετο Καλλιτεχνικό γεγονός.
- III. Ἡ Θεατρική Πράξη ὡς μορφή Πολιτισμικῆς Ἐκφρασης καί Δημιουργίας.

- IV. Ἡ Ἐπικοινωνιακή διάσταση, ὡς σύστημα Διαδραστικῆς Ἐπικοινωνίας.
- V. Τό Κοινωνικό φαινόμενο καί ὁ Ρόλος πού διαδραματίζει ὡς μέσον Ἀγωγῆς καί Παιδείας.
- VI. Οἱ Κώδικες καί Τεχνικές Μεταβίβασης πληροφοριῶν καί Ἀσκήσης Παιδαγωγίας στους θεατές.
- VII. Ἡ Ἀμεσότητα καί Βιωματικότητα τοῦ ζωντανοῦ παραδείγματος πού ἐπιδρᾷ καί διαμορφώνει συνειδήσεις.
- VIII. Ὁ Ψυχαγωγικός καί Διασκεδαστικός Ρόλος ὡς τρόπος Συλλογικῆς ἐκτόνωσης.
- IX. Ὁ τρόπος Διδασκαλίας καί Μάθησης ἀπόλυτα συμβατός μέ τις ἐπιδιώξεις τοῦ Σύγχρονου Σχολείου.
- X. Ὁ Πολιτιστικός Ρόλος καί ἡ Συμβολή του στήν Ἀνάπτυξη Διαλόγου καί Γόνιμης Ἐπαφῆς μεταξύ τῶν Πολιτισμῶν.
- XI. Πολιτισμός τοῦ Θεάματος καί τῆς Γνώσης-Το Θέατρο ὡς Πολιτισμικό Σύστημα καί Ἀγαθό.-Ἔρευνα πεδίου.
- XII. Θεατρική Παιδεία καί Ἐπιμόρφωση τῶν Ἐκπαιδευτικῶν-Βιωματική Ἐκπαίδευση.
- XIII. Τεχνικές καί Κώδικες Θεάτρου στή Διδασκαλία τῆς Λογοτεχνίας (μέ βάση τό ἔργο τοῦ Εὐγένιου Τριβιζᾶ).
- XIV. Θέατρο: Διαφυλική καί Πολυπολιτισμική Ἀγωγή. Ὁ Ψυχοπαιδαγωγικός Ρόλος τοῦ Θεάτρου γιά Ἀνήλικους Θεατές στη Διαμόρφωση τῆς Προσωπικότητάς τους.
- XV. Ἔρευνα Πηγῶν Ἀρχείων - Πολιτισμός τοῦ Θεάματος.
- XVI. Θεατρική Παιδεία Ἐκπαιδευτική Διάχυση Ἀποτελεσμάτων.

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ:

Παρουσίαση τῶν Θεατρικῶν χώρων τῆς Ἀθήνας (Θέατρα, Θεατρικές Σκηνές, Πολυχώροι) καί διασύνδεσή τους μέ τά εἶδη Θεάματος καί Θεατρικῆς ἐπικαρότητος ἢ ὁποῖα καταδεικνύει τά ἐνδιαφέροντα καί τις στάσεις τοῦ Θεατρικοῦ κοινοῦ, τό Πολιτιστικό του ἐπίπεδο καί γενικότερα τήν Θεατρική καί Πολιτιστική δραστηριότητα τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας. Βιβλιογραφική ἔρευνα, μελέτη πρωτότυπων κειμένων, ἀρχείων καί πηγῶν ἀπό φυσικά πρόσωπα (σκηνοθέτες, ἠθοποιούς, συγγραφεῖς) καί ὀργανισμούς, θέατρα, ἰδρύματα, ἐρευνητικά κέντρα πού ἀφοροῦν στό Ἀρχαῖο Δρᾶμα καί τη ζωντανή παρουσία του στή Σύγχρονη Θεατρική Σκηνή, τήν πρωτότυπη συγγραφική παραγωγή καί τή διασύνδεση τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου μέ τό Παγκόσμιο. Ὅμαδες ἐκπαιδευτικῶν (ἐρευνητές, θεατρολόγοι, ἠθοποιοί, σκηνοθέτες, χορογράφοι, μουσικοί) ἐκπαιδεύουν ἀντίστοιχες ὁμάδες ἐκπαιδευτικῶν στήν Θράκη, τήν Κρήτη καί τήν Ἀθήνα στόν τρόπο διδασκαλίας καί ἐφαρμογῆς τοῦ Θεάτρου στήν Ἐκπαίδευση. Τό προϊόν τῆς Ἐκπαίδευσης ἐφαρμόζεται πιλοτικά σέ Σχολεῖα ἀντίστοιχων περιοχῶν κι ἐξάγονται τά ἀνάλογα συμπεράσματα. Ἐφαρμογή τῶν προτεινομένων τρόπων διδασκαλίας κι ἐφαρμογῆς τοῦ Θεάτρου στήν Ἐκπαίδευση σέ πιλοτικά Σχολεῖα στήν Ἀθήνα μέσα σέ πραγματικές συνθήκες διδασκαλίας καί παραγωγή ἀντίστοιχου DVD σέ ψηφιακή μορφή προκειμένου νά διαχυθεῖ ἡ παραγόμενη γνώση στούς φυσικούς ἀποδέκτες της, τούς ἐκπαιδευτικούς. Παρουσίαση κι Ἀνάπτυξη τῆς Καινοτόμου Πρότασης τοῦ Σκηνοῦ Δοκιμίου πού ἀποτελεῖ προέκταση καί ἐμπλουτισμό τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν μεθόδων Δραματοποίησης. Ἐρευνα σε Θέατρα πού παρουσιάζουν ἔργα γιά ἀνηλίκους θεατές καί διανομή ἐρωτηματολογίων πού ἀφοροῦν στην Ψυχολογική, Παιδαγωγική καί Κοινωνιολογική στόχευση τοῦ εἶδους (Θέατρο γιά παιδιά καί νέους). Τέλος στατιστική καί ποιοτική ἀνάλυση τῶν ἀποτελεσμάτων, διεξαγωγή συμπερασμάτων.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

2010-2014:

- I. «Θεατρική Παιδεία»
- II. «Θεατρική Παιδεία και Πράξη»
- III. «Θεατρικό Παιχνίδι»
- IV. «Δραματοποίηση-Κίνηση-Έκφραση & Ρυθμός»
- V. «Θεατρική Έρευνα και Πρακτική-Καινοτόμες Δράσεις»-(Εργαστηριακές Μέθοδοι και Άσκησης).

ΣΥΝΕΔΡΙΑ:

- I. Παγκόσμιο Συνέδριο: *Τέχνη και Πολιτισμός στο Σχολείο του 21^{ου} Αιώνα*, στο πλαίσιο του προγράμματος *Θαλής* “Το Θέτρο ως Μορφοπαιδευτικό Άγαθό και Καλλιτεχνική Έκφραση στην Έκπαίδευση και την Κοινωνία”, τίτλος εισήγησης: “Η Αρχετυπική Γλώσσα τής Δραματικής Τέχνης ως Όχημα Αύτοσυνειδησίας και Πολυπολιτισμικότητας μέσα από τήν Πληρότητα τής *Συγκίνησης* και τήν *Ήδονή* τής Δράσης στήν Έκπαίδευση. Καινοτόμες Παιδαγωγικές κι Αίσθητικές Προσεγγίσεις”, Έθνικό & Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο, Αθήνα 2016.

- II. Παγκόσμιο Συνέδριο: *Environmental Portfolio for Quality in University Education: Best Practices in/for Social and Environmental Sustainability – ERASMUS EPOQUE PROJECT*, τίτλος εισήγησης: “Ancient Greek Myths and Performing Drama as a *Diorama* of Sociopolitical Values, as the Enchanting *Passage* towards a *Spectrum* of the Primordial Image of Imperishable Life, towards a Higher Level of Social and Environmental Awareness in Education”, University of Ioannina, Helsinki, Napoli, Open Univ. & Institutes, Ioannina, 2016.

- III. Ευρωπαϊκό Συνέδριο: *Human Rights in a World which Changes: Research and Practice Approaches*, τίτλος εισήγησης: “Theatre, the Archetypal Art of *Memory* and *Nostos* and its Sociopolitical Content as the Cultural *Vehicle* towards Human *Identity* and *Communion* – Innovative Approaches on Human Attitude and Rights through Dramatic Art”, University of Ioannina, 2016.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ – ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ:

- I. “Η Αρχετυπική Γλώσσα τής Δραματικής Τέχνης ως Όχημα Αυτόσυνειδησίας και Πολυπολιτισμικότητας μέσα από την Πληρότητα τής Συγκίνησης και την Ήδονή τής Δράσης στην Έκπαίδευση. Καινοτόμες Παιδαγωγικές κι Αισθητικές Προσεγγίσεις”, στο Σίμος Παπαδόπουλος (επίμ.): *Τέχνη και Πολιτισμός στο Σχολείο του 21^{ου} Αιώνα*, Πρακτικά Επιστημονικού Συνεδρείου στο πλαίσιο του προγράμματος *Θαλής* “Το Θέατρο ως Μορφοπαιδευτικό Άγαθό και Καλλιτεχνική Έκφραση στην Έκπαίδευση και την Κοινωνία”, Έθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Αθήνα, 2016, σσ. 150-161: Μία ένδελεχής μνεία στις πολύτροπες *αναγνώσεις* τής Δραματικής Τέχνης μέσα από την *αρχετυπική* δυναμική τής γλώσσας, την υπεροχή του Σώματος, τις ασκήσεις *μεταμόρφωσης* κι *αυτόσυνειδησίας* που σφυρηλατούν το Αισθηματικό σύμπαν του *κοινωνού - μαθητή*, αποκαλύπτουν δημιουργικά το άνεξοικείωτο πρόσωπο τής *έτερότητας* - άπεμπολώντας τόν φόβο - και οδηγούν σε *αίσθητικές υπερβάσεις*.
- II. «Theatre, the Arcerypal Art of *Memory and Nostos* and its Sociopolitical Content as the Cultural *Vehicle* towards Human *Identity and Communion* – Innovatory *Approaches* on Human Attitude and Rights through Dramatic Art», στο: *Nova Science Publicers*, Volume I., New York, 2017 (in press): Τό Φιλοσοφικό και Πολιτικό Περιεχόμενο τών μεγάλων κειμένων ως περίοπτες, στοχαστικές *αναγνώσεις* τής Ανθρώπινης Φύσης ή όποια θεσπεσίως παραπαίει κι εκφράζεται μέσα από *διαλεκτικές αντίνομίες* και *παραβάσεις*. Οι Θεατρικές *περιωδυνίες* άντανακλούν τούς όριακούς προβληματισμούς, τά πάθη, τάδικαιώματα και την *ίδιοσυστασία – ταυτότητα -έτερότητα* του *κοινωνού* μέσα από την έμπειρική παραστασιακή γνώση.
- III. «Ancient Greek Myths and Performing Drama as a *Diorama* of Sociopolitical Values, as the Enchanting *Passage* towards a *Spectrum* of the Primordial Image of Imperishable Life, towards a Higher Level of Social and Environmental Awareness in Education», στο *Science Education: Research and Praxis: Διδασκαλία τών Φυσικών Έπιστημών* (δίγλωσσο Έπιστημονικό Περιοδικό) με θέμα: *EPOQUE- Best Practices in/for Social-Economical and Environmental Sustainability*, Αθήνα, 2017: Ό Μύθος, ή *όργανική μήτρα* του Κόσμου, μέ τίς *άθέατες όψεις* του, ή Δραματική παράσταση, ένα *δίόραμα* πολιτικοκοινωνικών αξιών οδηγούν στην *θέαση – spectrum* προς τήν Αρχέγονη εικόνα τής

ἄφθαρτης Ζωῆς. Αἰσθητικοὶ *τρόποι* μέσα ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ Μῦθοι καὶ τὰ Διονυσιακὰ *παίγνια* δομοῦν ἓνα ἀνώτερο ἐπίπεδο Γνώσης κι ἐκπορθοῦν ἐν τέλει, μέσα ἀπὸ τοὺς πανίερους συμβολισμοὺς καὶ τὴν φαντασία, τὴν περιβαλλοντικὴ *ἀφύπνιση* καὶ *παιδεΐα*.

ΜΟΝΟΓΡΑΦΙΑ:

“Ολόφυρσις: Ὁ Θεελξίπικρος Ἔρωσ τῶν Κεκοιμημένων Πόνων~Ἡ Παιδαγωγικὴ Ἀξία τοῦ Πένθους μέσα ἀπὸ τίς Ἀνεξοικεῖωτες Ὀψεις τῆς Δραματικῆς Τέχνης”, Παπαζήσης, Ἀθήνα, 2017: Τὸ *πένθος* ὡς ἡ *ὄντολογικὴ θλίψη* τοῦ Ἀνθρώπου ἀπέναντι στὴν αἰφνίδια καὶ βίαιη *ἀπό-σχιση* τοῦ Ἐγὼ ἀπὸ τὸ *συμπαντικὸ γίγνεσθαι*. Ἡ γλῶσσα τοῦ *ἡδονικοῦ ἄλγους* μέσα ἀπὸ τὴ Δραματικὴ Τέχνη ἀποκαλύπτει τὴν Ὅμορφιά ποῦναι τὸ *δεινόν*, ὁ τρόμος ποῦ μποροῦμε ν’ ἀντέξουμε. Ὡστόσο, τὸ *δεινόν* εἶναι ὑπέροχο καὶ τρομαχτικὸ, συνάμα. Ἡ παρούσα Μονογραφία ἐπιχειρεῖ μία *σπουδῆ* πάνω στὴν παιδαγωγικὴ σημασία τοῦ *πένθους* ποῦναι ἡ ἀμείλικτη *ἀνάκλησις*, ἡ ἔντρομη, σπαραχτικὴ ἡδονή, ἡ παράτολμη, δοξαστικὴ *κατάδυση* στὸν Ἄδη, ὁ ἐξόριστος πόθος τῆς *ἐγγύτητος* πρὸν τὴν *τελείωση*. Τὸ πιὸ ἀκριβὸ *ἔπαθλο* τῆς *ὀλοφύρσεως* εἶναι ἡ Γνώση. Ὁ *ὀλολυγμός* τοῦ *Homō Ludens*, ὁ *ιάμελος* τοῦ ἐμμελοῦς *ἐξάρχοντος* εἶναι ἓνας *σαρκασμός* στὴν Ὑπαρξη, τὸ *ἀντιφάρμακο* στὴν *ἀκαμψία* τῆς Μνήμης, τὸ ἅγιο *ἀποτύπωμα* τῆς *αὐτομεμψίας*, ἄρα καί, τῆς *σοφίας*, ἀρετὲς μιᾶς πολύτροπης, πολύφερνης Νοήσεως, ἐνὸς Λοξοῦ, ἀρχέγονου Φωτός.

ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ:

- I. “Καινοτόμες Προσεγγίσεις - Αναγνώσεις πάνω στὴ Σημασία τοῦ *Πένθους* καὶ τοῦ *Θανάτου* τοῦ Σοφόκλειου Αἴαντος” - Μ. Μανωλεδάκη.
- II. “Ἡ Παιδαγωγικὴ καὶ Διδακτικὴ Ἀξία τῆς Δραματοποίησης τοῦ Ἀρχαιοελληνικοῦ Μύθου στὴν Προσχολικὴ Ἀγωγή” - Α. Νικόλης.

ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΚΑΙ ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΣΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ - ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ: ΤΕΧΝΗ & ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ:

- I. “Προσχολική Άγωγή και Έκπαίδευση μέσω Τέχνης για την Προσέγγιση των Τρόπων Άσκησης Ψηφιακής Επιτήρησης – Παρακολούθησης- Παρέμβαση με τον Μύθο της Ίους και Θεατρικό Παιχνίδι”, τής Μ. Τζίμα, Ίωάννινα, Ιούνιος, 2017.
- II. “Τό Δραματικό Σώμα ως Κυρίαρχη Μορφή Γλωσσικής Έκφρασης στο Θέατρο και στη Διδασκαλία. Η Άξιοποίησή του στην Εκπαιδευτική Διαδικασία μέσω του Θεατρικού Παιχνιδιού με την Τεχνική των Δυναμικών Εικόνων”, τής Χ. Δαλλα, Ίωάννινα, Ιούνιος, 2017.

ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΩΝ ΔΙΑΤΡΙΒΩΝ ΜΕ ΘΕΜΑ:

- I. “Ειδική Άγωγή και Θεατρικό Παιχνίδι” - Θ. Γκατζόγια.
- II. “Ο Ρόλος του Θεατρο-παιδαγωγού και της Παράστασης στην Προσχολική Άγωγή” - Ι. Δημάκη.
- III. “Ο Πανοπτισμός μέσα από τα Έργα Κοινωνικής Δικτύωσης και η Προσέγγισή του μέσα από τις Τέχνες” - Μ. Τζίμα.

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ - ΣΥΝ-ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ – ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ – ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ – ΑΝΟΙΚΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ:

“Η Παρουσία των Δραματικών Κειμένων στο Μάθημα της Νεοελληνικής Γραμματείας στη Δευτεροβάθμια Έκπαίδευση: Μορφοπαιδευτική Άξια και Διδ

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 2016–2017 - “ΤΕΧΝΗ & ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ:”

Διδασκαλία - Σεμινάρια - Αναλύσεις Κειμένων - Θεατρικά Έργαστήρια - Παραστάσεις.

ακτική Προσέγγιση - Στόχοι” τής Ε. Τσιαφίδου, Αθήνα, Ιούνιος, 201

2018-2022

Εξέλιξη με την 18902/1.10.2018 (Γ'1316) πράξη - απόφαση του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων σε μόνιμη θέση ΔΕΠ στη βαθμίδα του Αναπληρωτή Καθηγητή, με γνωστικό αντικείμενο «Θέατρο-Θεατρικό Παιχνίδι», του Παιδαγωγικού Τμήματος Νηπιαγωγών, του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΕΡΓΟ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΡΟΤΥΧΙΑΚΟΥ ΚΥΚΛΟΥ

- I. «Θεατρική Παιδεία»
- II. «Θεατρική Παιδεία & Πράξη-Καινοτόμες Δράσεις»
- III. «Δραματοποίηση-Κίνηση-Έκφραση & Ρυθμός»
- IV. «Θεατρικό Παιχνίδι»

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΤΟΜΕΑΣ: ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

- I. «Θεατρική Παιδεία & Πολιτισμός: Καινοτόμες Δράσεις στην Διδασκαλία της Δραματικής Τέχνης».
- II. «Θεατρική Έρευνα & Πρακτική στην Έκπαίδευση: Η Παιδαγωγική Άξια της Δραματοποίησης».
- III. «Μύθος και Θέατρο στην Έκπαίδευση: Τό Θέατρο ως τό Ύπέρτατο Μορφοπαιδευτικό Άθροισμα».
- IV. «Μεθοδολογία καί Έρευνα: Καινοτόμες Προσεγγίσεις κι Αναγνώσεις».

ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ ΣΕ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

- I. “Teaching Children of Pre-school Age about Internet and Digital Social Control. An Innovative Educational Intervention based on Greek Mythology, Theatre and ICT”, Tzima M., Karamitrou K., Bassounas A., Gerodimos K., in the Ed Media and Innovate Learning

International Conference Amsterdam, June 2018.

II. «Ο Τραγικός Υποκριτής ως ό Άθλητής τής Ψυχής: Τό Σῶμα τής Παράστασης, ή Ίερή Μήτρα τοῦ Τελετουργικοῦ Καλλωπισμοῦ, τής Έντοσθιότητας καί τής Μνήμης» Καραμήτρου Κ., στό Άθλητισμός & Τέχνη: Έπιστημονικός Διάλογος, 1ο Διεπιστημονικό Συνέδριο, Παιδαγωγικό Τμήμα Νηπιαγωγῶν – Έργαστήριο Παιδαγωγικῆς καί Διδακτικῆς Μεθοδολογίας – Τμήμα Εἰκαστικῶν Τεχνῶν καί Έπιστημῶν τής Τέχνης, Πανεπιστήμιο Ἰωαννίνων, Ἰωάννινα, Μάϊος 2021.

III. “The Enchanting Pedagogic Embrace of Music and Dramatic Art in the Contemporary World of Absurdity: Dionysos, Apollon Obliquus and Orpheus, the Voluptuously Lamenting Educators”, Karamitrou I., in the 9th International Conference of Music and Education, University of Ioannina, Ioannina, April, 2022.

IV. “Myth and Theatre in Education: The Insuperable Significance of the Archetypes as the Beneficial Vehicle towards Knowledge, Identity and Divinity – Innovative Approaches on the Cultural Reflections of Ideology and Aesthetics” Karamitrou K., in Education in the 21st Century: Contemporary Challenges and Obstacles, International Scientific Conference of the Pedagogic Department of Primary Education, University of Ioannina, Ioannina, May, 2022.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ – ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

I. “Teaching Children of Pre-school Age about Internet and Digital Social Control. An Innovative Educational Intervention based on Greek Mythology, Theatre and ICT”, by Tzima M., Karamitrou K., Bassounas A., Gerodimos K., in the Proceedings of Ed Media and

Innovate Learning International Conference, Amsterdam, June 2018. Μία καινοτόμος προσέγγιση του Αρχαίου Έλληνικού Μύθου - ή οργανική μήτρα του Κόσμου - ως τό πολυτίμητο ὄχημα αὐτοσυνειδησίας, ἀλληλεπιδράσεων κι ἀποτροπῆς τοῦ κατευθυνόμενου συστημικοῦ ἐλέγχου. Ὁ Μῦθος, ὅπως ἐκεῖνος τοῦ Πανόπτη Ἄργους – πανοπτισμός - ἀποτελεῖ τό κυρίαρχο μορφοπαιδευτικό ἐργαλεῖο τῆς Πολιτισμικῆς ἀφύπνισης (ή πολυπρόσωπη δυναμική, ἡ δομή, τά μυθικά ἐδεχόμενα).

II. «Ὁ Τραγικός Ὑποκριτής ὡς ὁ Ἀθλητής τῆς Ψυχῆς: Τό Σῶμα τῆς Παράστασης, ἡ Ἱερή Μήτρα τοῦ Τελετουργικοῦ Καλλωπισμοῦ, τῆς Ἐντοσθιότητος καί τῆς Μνήμης» Καραμήτρου Κ., στό Ἀθλητισμός & Τέχνη: Ἐπιστημονικός Διάλογος, Πρακτικά 1ου Διεπιστημονικοῦ Συνεδρίου, Πανεπιστήμιο Ἰωαννίνων, Ἰωάννινα, 2021. Τό Θέατρο ὡς ἡ ἐνσώματη γλῶσσα, καθῶς κυριαρχεῖ τό Σῶμα, ἐφήμερο, ἀμαρτωλό, ἐν τούτοις, πανίερο, γιατί σαρκώνει τά μυθικά ἐνδεχόμενα τῆς Ὑπαρξῆς Μας, ὁ τόπος ὅπου οἱ ἔνθεες κι ἀνεξοικείωτες ἐπιθυμίες ἐκβάλλουν. Τό Σῶμα τό θελκτικό ὄχημα τῆς Ἀνα-παράστασης, εὐγλωττο, αἰρετικό, ἀψύ κι ἀβόλευτο, ἀποκαλύπτει ὄψεις ἀλλότροιες, ἐνταφιασμένες κι ἀποτελεῖ τό λίκνον, τό ἀντηχεῖον τῆς Μνήμης τοῦ Ἀρχετυπικοῦ λοξοῦ Φωτός καί τοῦ ἡδονικοῦ ἄλγους.

III. ““The Enchanting Pedagogic Embrace of Music and Dramatic Art in the Contemporary World of Absurdity: Dionysos, Apollon Obliquus and Orpheus, the Voluptuously Lamenting Educators, Karamitrou K., in the Proceedings of the 9th International Conference of Music, Identity and Education, University of Ioannina, Ioannina, 2022. Ὁ Beckett ἐκπορθεῖ τόν οἴστρο τῆς ἀνυπέρβλητης, σπαραχτικῆς Θεατρικῆς γραφῆς Του μέσα ἀπό τήν Μουσική καί ὁ Ροντήρης ὀρίζει τό Θέατρο ὡς τή Μουσική κι εὐρρυθμη ἔκφραση τῶν Αἰσθημάτων πού ἀπόλυτα καθορίζει καί

μετουσιώνει την έσωτερική δομή κι άρμονία του Άρχετυπικού Λόγου. Η μαγική σύζευξη του Δονύσου και του Λοξία Απόλλωνος, ο Θεόμορφος έναγκαλισμός της Τέχνης των στή Σύγχρονη Έκπαίδευση συνθλίβουν τά στερεότυπα και μέσα από τίς άθέατες, άνεξιχνίαστες όψεις τους, την πένθιμη φιληδονία εκπαιδεύουν την Συγκίνηση, την Άπροκαταληψία και τά Ήθη.

IV. “Myth and Theatre in Education: The Insuperable Significance of the Archetypes as the Beneficial Vehicle towards Knowledge, Identity and Divinity – Innovative Approaches on the Cultural Reflections of Ideology and Aesthetics” Karamitrou K., in the Proceedings of International Scientific Conference of the Pedagogic Department of Primary Education in Education in the 21st Century: Contemporary Challenges and Obstacles, University of Ioannina, Ioannina, 2022, και στό Περιοδικό Θέματα Έπιστημών Άγωγής, Ίωάννινα, 2022. Η Τραγωδία, μία κληρονομημένη ανάμνησις πού άπορρέει από τόν Μύθο, τά Θέσμια και τίς Ίεροπραξίες άφηγεΐται τίς Άνθρώπινες περιωδυνίες και την ύψιπέτεια... Η θελκτική σμίξη του Μύθου μέ τό Θέατρο στην Έκπαίδευση, μέσα από τή ρωμαλέα, άρχετυπική τους γλώσσα, την πολυπρόσωπη δυναμική του ένθεου και του εύφάνταστου, τίς καινοτόμες άναγνώσεις τών μεγάλων κειμένων, σφυρηλατεί την Πολιτισμική Μνήμη και καλλιεργεί ένα ισχυρό Ίδεολογικό Σύμπαν για τόν φοιτητή-κοινωνό.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

I. “The Tragic Actor as the Athlete of the Soul: The Body of Performance as the Sacred Womb of Ritual Embellishing, Entrailing and Memory”, Karamitroy K., in Art and Physical Education: A

Scientific and Artistic Dialogue, Pedio, Athens, 2021.

II. “Myth and Theatre in Education: The Insuperable Significance of the Archetypes as the Beneficial Vehicle towards Knowledge, Identity and Divinity – Innovative Approaches on the Cultural Reflections of Ideology and Aesthetics” Karamitrou K., in Education in the 21st Century: Contemporary Challenges and Speculations, Cambridge Scholars Publishings, 2022 (to be published).

ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ MASTER & Ph.

D.

I. «Η Πολυπρόσωπη Δυναμική τής Δραματικής Τέχνης στήν Έκπαίδευση: Μία Ίστορική Αναδρομή από τήν Αρχαία Ελλάδα στό Σύγχρονο Πολιτισμό» - MASTER

II. «Η Διδακτική τοῦ Θεάτρου: Τό Συμπαντικό Όχημα Έκφρασης στήν Ειδική Άγωγή» - MASTER

III. «Ποίηση καί Ίδεολογία στό Έργο τοῦ Θ. Άγγελόπουλου» - MASTER. Έχει ὑποστηριχθεῖ ἐπιτυχῶς ἐνώπιον τής Τριμελοῦς Εἰσηγητικῆς Έπιτροπῆς μέ βαθμό ἀξιολόγησης τό Άριστα.

IV. «Τό Σῶμα ὡς Όχημα Τελεουργικοῦ Καλλωπισμοῦ κι Έντοσθιότητας στό Θέατρο καί στή Μουσική» - MASTER. Έχει ὑποστηριχθεῖ ἐπιτυχῶς ἐνώπιον τής Τριμελοῦς Εἰσηγητικῆς Έπιτροπῆς μέ βαθμό ἀξιολόγησης τό Άριστα.

V. «Παιδαγωγικές - Ίδεολογικές Άναγνώσεις πάνω στόν Μῦθο τής Άλκήστιδος τοῦ Εὐριπίδη» - MASTER.

VI. «Τό Θεῖον, ἡ Όντολογία τοῦ Πένθους καί ἡ Άνεξοικείωτη Έτερότητα μέσα ἀπό τή Δραματική Τέχνη – Καινοτόμες Θεατροφιλοσοφικές Προσεγγίσεις – Διδακτορική Διατριβή (ὑπό

έκπόνηση).

VII. “Η Διδακτική του Μύθου και του Θεάτρου στην Προσχολική Ήλικία – Καινοτόμες Παιδαγωγικές κι Αισθητικές Προσεγγίσεις και Δράσεις μέσα από τις Άνεξοικείωτες Όψεις της Δραματικής Τέχνης» - Διδακτορική Διατριβή (υπό έπώνηση).

VIII. «Ο Πανοπτισμός στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης και η Προσέγγισή του μέσα από την Δραματική Τέχνη και τους Έναγκαλισμούς Της» - Διδακτορική Διατριβή.

IX. «Η Φυσική Άγωγή μέσω των Παραδοσιακών Παιχνιδιών και της Δραματικής Τέχνης: Έπιδράσεις και Έπιρροές στην Κινητική και Κοινωνική Ανάπτυξη των Μαθητών» - Διδακτορική Διατριβή.

Οι δύο τελευταίες Διδακτορικές Διατριβές έχουν περατωθεί και υποστηρικθεί έπιτυχώς ενώπιον της Έπταμελοῦς Επιτροπής με βαθμό αξιολόγησης τό Άριστα.

ΜΟΝΟΓΡΑΦΙΑ

– «Οι διά Βάκχον Σαλοί: Η Όντολογία της Όδύνης μέσα από τούς Άνεξοικείωτους, Θεόμορφους Έναγκαλισμούς της Δραματικής Τέχνης», Παπαζήσης, Άθήνα, 2022.

Μία ένδελεχής άποκρυπτογράφιση του Ίδεολογικού, Πολιτικού και Πολιτισμικού περιεχομένου της Τραγωδίας. ή Άρχετυπική Τέχνη του νόστου και της βακχείας μέσα από τόν Άρχαίο Όποκριτή ποῦναι τό ένθεον ὄχημα μιᾶς άνυπέρβλιτης άφήγησης, ὁ Άρχαῖος Συμπαντικός Λόγος, ή ὀργανική μήτρα του Κόσμου. Ό τραγικός ήθοποιός και τό Προμηθεϊκό, πανίερο Σῶμα της Άρχαίας Παράστασης – Διδασκαλίας. Τό Σῶμα της βακχείας, αίρετικό, ρωμαλέο κι άνυπάταχτο, φλεγόμενο, μυροβόλο, μέσα από τόν άναζωογονητικό ναρκισσισμό, τήν πρωτογενή γοητεία, τήν θεσπέσια αίγλη Του, τήν τρέλλα, τήν άυτομεμψία ὡς τό

πολυτίμητο άντηχεΐον τής Μνήμης καί τοϋ Άρχετυπικοϋ Ήθους. Ο Διόνυσος πενθών, φιλόσοφος καί θεατροπαιδαγωγός, ή έντοσθιότηται τοϋ Πάθους καί ή έξιλέωση πέρα από τίς περιωδυνίες, ή έτερότητα ώς Πρόσωπο καί Προσωπεΐον - όψεις άθέατες ένός άπαγορευμένου Σώματος, ένός άπόκρουφου Ίδεολογικοϋ καί Πολιτιστικοϋ Σύμπαντος. Ο Έρωσ πρός τό θεΐον ώς πορεία άνύψωσης, ύπέρτατης αύτοσυνειθησίας καί φιλοσοφικής θέασης τών Πραγμάτων. Η όντολογία τής όδύνης μέσα από τήν Αίσθητική τής πενιχρότητας, τήν είρωνεία τής άπόκλισης, τήν έξόχως καταλυτική δύναμη τής άπογύμνωσης. Η Τραγωδία ώς τό Καθολικό άντιφάρμακον άπέναντι στή δημαγωγία τής ταυτότητας, τό άνυπέρβλητο σύμβολο τής έντροπίας, καινοτόμες προσεγγίσεις, συνυφάνσεις κι άλληλουχίες πάνω στήν άνυποταξία τής όδύνης μέσα από τούς θεόμορφους έναγκαλισμούς τής Δραματικής Τέχνης.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ – ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ – ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

– Έποπτεία Σεμιναρίων, Διαλέξεων, Θεατρικών Έργαστηρίων στό πλαίσιο έκδηλώσεων άφιερωμένων στίς Παραστατικές Τέχνες μέ κυρίαρχο θέμα: «Η Πολύτροπη Δυναμική τής Δραματικής Τέχνης» υπό τήν αιγίδα τοϋ Έκδοτικοϋ Οΐκου Παπαζήση, Μάρτιος, 2020.

– «Θεατρική Γλώσσα καί Πολιτισμός: Η Καλλιέργεια τοϋ Άφηγηματικοϋ Λόγου - Η Χαρμολύπη τοϋ Μύθου καί οι Παραστατικές Τέχνες – Παιδαγωγικές κι Αίσθητικές Άναγνώσεις τοϋ Θεάτρου στό Πανεπιστήμιο - Άσκήσεις Γνώσης καί Μαγείας γιά τήν Προαγωγή τής Άνθρώπινης Συμπεριφοράς - Η Δύναμη τοϋ νά Παρηγορείς άρα καί νά Ήγεΐσαι καί προπάντων, νά Ζεΐς Ποιητική Άδεία: Θεματική Κύκλου Πολιτιστικων Διαλέξεων υπό τήν αιγίδα

του Έκδοτικού Οίκου Παπαζήση, 2021.

– Διδασκαλία Σεμιναρίων για τό Αρχαίο Έλληνικό Δράμα, κατόπιν προσκλήσεως του Θεσμοθετημένου Έργαστηρίου Τεκμηρίωσης Πολιτιστικής και Ίστορικής Κληρονομιάς και Τομέων Αρχαίας Έλληνικής Γραμματείας και Αρχειονομίας του Ίονίου Πανεπιστήμιου, 2019-2020:

I. Μύθος και Τραγωδία

II. Η Προσωπικότητα τής Άτοσσας στους Πέρσες του Αίσχύλου

III. Ο Μύθος τής Ηλέκτρας

IV. Η Μήδεια του Εύρουπίδη.

– Διαλέξεις-Εργαστήρια 2021-2022 μέ θέμα: «Θέατρο και Πολιτισμός» (ύπό τήν αιγίδα του Έκδοτικού Οίκου Παπαζήσης).

- ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΕΝΤΡΟΥ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ «ΦΑΟΣ» - INTERNATIONAL RESEARCH AND TEACHING CENTRE OF ANCIENT GREEK AND CONTEMPORARY TRAGEDY "FAOS" (ύπό τήν αιγίδα του Πανεπιστημίου Ίωαννίνων και τής Έπιτροπής Έρευνών).

• Προβολή τής Αρχαίας Έλληνικής Τραγωδίας ως κληρονομημένη ανάμνηση, τό ύψιστο Πολιτισμικό Καλλιτέχνημα και τό Ύπέρτατο τρόπαιον τής Άθηναικής Δημοκρατίας μέσα από συνεργασίες μέ Διεθνείς Άκαδημαϊκούς και Πολιτιστικούς φορείς, όπως, Πανεπιστήμια, Ίνστιτούτα και έπιφανείς έκροσώπους τής Έπιστήμης και τής Τέχνης.

• Σπουδή και παρουσίαση παραστάσεων τής Θεατρικής

Όμάδος «Φᾶος» σέ συνδυασμό μέ τούς ἐκπαιδευόμενους προπτυχιακούς καί μεταπτυχιακοῦς, φοιτητές τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων.

- Παρουσίαση Τραγωδιῶν μέσω καινοτόμων καί ἐνδελειχῶν προσεγγίσεων, καθώς καί ἐξερεύνηση ἀνεξιχνίαστων δράσεων σέ ἀπάτητα Ἀρχαῖα Ἑλληνικά Θέατρα διεθνῶς.
- Πρόσκληση καί ἀνταλλαγή σέ Διεθνῆ Θεατρικά Φεστιβάλ καί ἀνταπόδοση αὐτῶν στόν Ἑλληνικό χῶρο μέσω τοῦ Πανεπιστημίου.
- Ἐρευνητικό ἔργο μέσα ἀπό τόν ἐναγκαλισμό καί τή διαλεκτική σχέση τῆς Ἐπιστήμης καί Τέχνης μέ στόχο τήν ἀνάδειξη τοῦ Ἀρχετυπικοῦ Λόγου καί τῆς Καθολικῆς ἰσχύος τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσας.
- Ὄργάνωση Διεθνῶν Θεατρικῶν Ἐργαστηρίων, Συνεδρίων, Σεμιναρίων, Ἡμερίδων μέ ἀντικείμενο τίς πρωτότυπες ἀποκρυπτογραφήσεις καί ἀναγνώσεις τοῦ Πολιτικοῦ, Φιλοσοφικοῦ καί Πολιτισμικοῦ περιεχομένου τῆς Τραγικῆς Τέχνης καθώς καί τήν ἀνάδειξη τοῦ Θεάτρου ὡς Ὑπέρτατου Μορφοπαιδευτικοῦ Ἀγαθοῦ καί ἀνωτέρου ἐπιπέδου Γνώσης καί Ἀρχετύπου τοῦ Δημοκρατικοῦ Ἰδεώδους.
- Σπουδή τῆς Τραγωδίας ὡς τῆς αἰδίας Ἀρχετυπικῆς Τέχνης τοῦ νόστου καί τοῦ συμπαντικοῦ γίνεσθαι μέσα ἀπό τίς ἀνεξοικίωτες ὄψεις της.
- Ἀνάδειξη τῆς Πολιτισμικῆς σπουδαιότητος τῆς Τραγωδίας στήν ἐξύψωση τῆς Ἀνθρώπινης Διάνοιας, τοῦ Ἥθους καί τῆς Αἰσθητικῆς μιᾶς ἀδυσώπητης καί ἀλλοτροιωμένης Κοινωνίας πού στέκεται ἔντρομη καί ἄτεγκτη ἀπέναντι στίς αἰώνιες, ἀπαρασάλευτες Ἀξίες πού ὁ θεσμός τῆς Τραγωδίας ἐξυμνεῖ μέσα

από τά Θέσμια καί τίς Ίεροπραξίες τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

- Στόχευση στήν ἀνεξοικίωτη θέαση - spectrum - τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς καί Σύγχρονης Τραγωδίας στόν Σύγχρονο Πολιτισμό μέσα ἀπό συνεργασίες κύρους (Διεθνές Ίνστιτοῦτο Ἀρχαίου Δράματος Συρακουσῶν - Θεατρικό Φεστιβάλ Ἐδιμβούργου - Catherine Naugrette - Κέντρο Θεατρικῶν Σουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Louvain La Neuve – Θεόδωρος Τερζόπουλος- Ἄττις – Robert Wilson κ.ἄ.)
- Ἡ Τραγωδία ὡς τό πολυτίμητο ὄχημα Αὐτοσυνειδησίας, Πολιτισμικῆς Μνήμης καί Ἀφύπνισης, ὡς τό ἀνυπέβλητο σύμβολο τῆς Ἐντροπίας, τό Ὁραῖο Σῶμα τῶν Ἀρχαίων Κειμένων τῆς Τραγωδίας στήν ὁποία ἐνοικεῖ ὁ Μῦθος, ἡ ὀργανική μήτρα τοῦ Κόσμου καί ἡ Καθολικότητά της ὡς τό ἀντιφάρμακον ἐναντι τῆς δημαγωγίας τῆς ταυτότητας καί τῆς Πολιτισμικῆς Λήθης.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ:

Μέλος σέ Ἐπιτροπές φοιτητικῶν θεμάτων, συγγραμμάτων, Ἐπιστημονικῆς Ἐπετηρίδας καί ξένων γλωσσῶν.

Πρόγραμμα 2022-2023:

Παρουσίαση τῆς Ἀντιγόνης τοῦ Σοφοκλέους ἀπό τή Θεατρική Ὀμάδα «Φᾶος» στό Διεθνές Ίνστιτοῦτο Ἀρχαίου Δράματος τῶν Συρακουσῶν καί στό Ίδρυμα Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ τῆς Ἀλεξάνδρειας στό πλαίσιο τῆς Ἀκαδημαϊκῆς - Καλλιτεχνικῆς συνεργασίας (ἡ Θεατρική Ὀμάδα ἀπαρτίζεται ἀπό Πανεπιστημιακούς φοιτητές καί ἐπιφανεῖς Ἡθοποιούς - Σκηνοθέτες - Δραματουργούς)

ΑΛΛΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Γνώση τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, τῆς Λατινικῆς, τῆς Ἀγγλικῆς καί τῆς Ἰταλικῆς γλώσσας.

Τό κυρίαρχο πάθος μου εἶναι τό Θέατρο καί ἡ Λογοτεχνία (ἔχω συμβάλει στήν ὀργάνωση καί περάτωση σεμιναρίων καί διαλέξεων περί τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, τοῦ Σύγχρονου Θεάτρου καί τῆς ἀπαράμιλλης Παιδαγωγικῆς του ἀξίας, κατά τή διάρκεια τῶν σπουδῶν μου στήν Ἀγγλία). Τό ἐρευνητικό μου ἔργο τείνει νά προσεγγίζει καί τελικά ἐστιάζεται πάντα στόν χῶρο τοῦ Θεάτρου, Ἀρχαίου καί Σύγχρονου, στόν ὑποκριτή, στή δραματική πυκνότητα τῆς σιωπῆς, στήν *συνένοχη ἀπόσταση* τῆς μάσκας, στίς *ἀτέρμονες μεταμορφώσεις*, στήν Ἑλληνική μουσική, στήν αἰσθητική παιδεία κι ἐξ' ἅπαντος, στό *συμπαντικό* τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Professor H. D. Rankin, M.A.

Emeritus Professor of Drama and Ancient Philosophy, Faculty of Arts,
Department of Philosophy, University of Southampton, Southampton SO17
BJ, England.

Professor G. Giangrande

Emeritus Professor of Drama and Classics. Department of Classics, King's
College London/ Sassari, University of London, Strand, London WC2R 2LS

Professor B.A. Sparkes

Emeritus Professor of Classical Civilization (specialization in Comedy)
Archaeology and Arts. Faculty of Arts. Head of the Archaeology Department.
University of Southampton, Southampton SO17 BJ, England.

Dr. O.P. Taplin

Reader in Greek Literature and Theatre. Magdalen College, University of
Oxford, Oxford OX2 4AU.

Dr. O. Taxidou

Reader in the Department of English Literature and Drama. David Hume
Tower, George Square, University of Edinburgh, Edinburgh EH8 9JH.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ: ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ - ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

(ένδεικτικός αριθμός μόνον)

Professor H.D. Raknin, M.A.

Professor of Drama and Ancient Philosophy, Faculty of Arts, Department of Philosophy, University of Southampton, Southampton SO17 BJ, England.

Professor G. Giangrande

Emeritus Professor of Drama and Classics. Department of Classics, King's College London / Sassari, University of London, Strand, London WC2R 2LS

Professor B.A. Sparkes

Professor of Classical Civilization (specialization in Comedy) Archaeology and Arts. Faculty of Arts. Head of the Archaeology Department. University of Southampton, Southampton SO17 BJ, England.

Dr. O.P. Taplin

Fellow and Tutor in Classics, Reader in Greek Literature and Theatre. Magdalen College, University of Oxford, Oxford OX2 4AU.

Dr. O. Taxidou

Department of English Literature and Drama. David Hume Tower, George Square, University of Edinburgh, Edinburgh EH8 9JH

TEL: (0703) 593400
FAX: (0703) 593939
TELEX: 47661

THE UNIVERSITY, Southampton, SO9 5NH

DEPARTMENT OF PHILOSOPHY

PROFESSOR H.D. RANKIN
PROFESSOR A. PALMER

TO WHOM IT MAY CONCERN

I have pleasure in recommending Ms Katerina Karamitrou.

I have taught and supervised Ms Karamitrou for a number of years both in undergraduate studies and more recently in her research on female characters in Aeschylus which has culminated in the recommendation that she be awarded the degree of Ph.D. I have found her to be a person of high intelligence and fluent imagination combined with a capacity for dedicated and determined work. Her thesis was clearly indicative of these qualities, and the examiners have suggested that with modification, it might be publishable in whole or part. In her doctoral work she was able to apply not only her philological training, but her acting experience and first-hand knowledge of the living theatre. She wishes to develop this aspect of her intellectual interests in a 'study of Tragedy as a European cultural inheritance by means of a comparative investigation of post-war productions of Greek tragedy in Europe and the significance of Karalos Koun's work as a contribution to Greek Theatre and Civilisation and the centrality of Greek culture in the European Union and beyond'.

I believe that she is likely to produce some very interesting, original and valuable results if she gets the opportunity. I shall be happy to amplify these comments if requested.

David Rankin

H D Rankin
Professor of Ancient Philosophy

Philosophy Department
University of Southampton

7 March 1995

University
of Southampton

Department of
Archaeology

Highfield
Southampton SO17 1BJ
Fax (0703) 593032
Direct lines (0703) 592247
(0703) 594194

To whom it may concern
The Lambrakis Foundation
Athens

Confidential reference for

DR KATERINA KARAMITROU

I have much pleasure in writing a reference on behalf of Dr Karamitrou to support her application for the Lambrakis Scholarship in the Arts.

I have known Katerina since 1983 when she came as a student to the Classics Department of Southampton University. She took a degree in Classics, with a major emphasis on Greek (language, literature and history) but also with Latin (mainly text study). Her third-year dissertation centred on the character of Antigone. She gained an Upper Second in 1986. I taught her during those three years as I was at that time a member of the Classics Department and found her a joy to teach.

In 1986 she left to study for a certificate in acting at the Royal Academy of Dramatic Arts and then spent one year in London at the Lee Strasburg Studio. She then returned to Southampton to start on a postgraduate project. The title of the thesis was 'The representation of female characters in the extant plays and fragments of Aeschylus'. It was well received by the examiners who had no hesitation in awarding her a Doctor of Philosophy earlier this year.

Katerina has always been an intelligent student, with a passionate enthusiasm for ancient Greek drama (and indeed drama in general). In line with her practical training, she has an interest in and knowledge of modern drama and modern productions of ancient drama.

I understand that the theme of her proposed research programme is focused on the importance of tragedy today, with a particular concern for post-war productions of Greek tragedy in Europe and for the life and work of Karolos Koun. This is an important and timely subject, which has relevance to the centrality of Greek culture in the European Union (and beyond).

I consider that Katerina has an excellent background and boundless enthusiasm for such a programme of research and ask that she be given due consideration for the award.

Brian A. Sparkes

Brian A. Sparkes (Professor of Classical Archaeology)
2.3.95

ΣΧΟΛΗ ΚΛΑΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΣΑΟΥΘΑΜΠΤΟΝ

No. 8.129.1.....

Σάουθαμπτον (Βρετανία)

Καθηγητής Χ. Ντ. Ράνκιν Μ.Α.

Καθηγητής Μπ.Α. Σπάρκς Μπ.Α. Δο

18 Ιουλίου 1986

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΚΑΡΑΜΗΤΡΟΥ

Η δ/ς Καραμήτρου υπήρξε φοιτήτρια της Σχολής Κλασικών Σπουδών του Πανεπιστημίου του Σάουθαμπτον από τον Οκτώβριο 1983 μέχρι τον Ιούλιο 1986. Παρακολούθησε μαθήματα για την απόκτηση Πτυχίου Ανωτάτης Βαθμίδας στις κλασικές σπουδές και τον Ιούλιο 1986 έλαβε πτυχίο Δεύτερας Κατηγορίας Ανωτάτου Επιπέδου (ΛΙΑΝ ΚΑΛΩΣ). Η εργασία της ήτο υψηλού επιπέδου και απεδείχθη άριστη φοιτήτρια. Η προσωπικότητά της είναι ζωντανή και απέδειξε ότι είναι εις θέση να συνδιάσει την ακαδημαϊκή εργασία και τα κοινωνικά ενδιαφέροντα, με ιδιαίτερη προτίμηση για το θέατρο.

Αρκετοί Έλληνες φοιτητές έχουν παρακολουθήσει μαθήματα στη Σχολή προς απόκτηση Πτυχίου κατά τα τελευταία έτη και η Αικατερίνη ήταν η πιο νέα αλλά επέδειξε ωριμότητα η οποία υπερβαίνει κατά πολύ την ηλικία της.

(υπογραφή)

Καθηγητής Μπ.Α. Σπάρκς

Μετάφραση από τα αγγλικά του συνημμένου πρωτοτύπου εγγράφου.

Αθήνα, 3.9.1986.

Ο Μεταφραστής ΥΠΕΣ
Α. Κ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΗΜΟΒΕΛΗΣ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΚΡΑΤΟΥΣ
Αρμόδιο Υποσχετού Εξωτερικ
des Affaires du Ministère des A
Hellénique, Athènes.
Ακριβές φωτοαντίγραφο
Ιωάννινα 21-1-05
Καρραμάτας του Τμήματος

ΣΩΤΗΡΙΑ Ν. ΧΡΙΣΤΑΚΗ

Ακριβές φωτοαντίγραφο
25-1-2008
Από το Τμήμα
ΣΩΤΗΡΙΑ Ν. ΧΡΙΣΤΑΚΗ
LL.M
537206
ΕΚΔΟΣΗ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΚΡΑΤΟΥΣ
ΚΕΑΔ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ
ΑΡΧ. 400 ΑΡΧ.
Ακριβές φωτοαντίγραφο
από τις χείρες μου υπάρχοντος εγγρά
που, όπερ, εκδίδεται και επικυρούται, συμ
φώνως τῷ Νόμῳ (Ν.Δ. 3026/54, άρθρ. 52.
'Εν Λαρίσῃ τῇ 3-9-1989
ὁ ἐκδότης ἐπικυρώσων Δικηγόρος
ΠΕΤΡΟΣ Ε ΔΗΜΟΒΕΛΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ LL.M
ΦΡΙΞΟΥ 2 ΤΗΛ 537206

Telephone: 0865-276000
Fax: 0865-276094

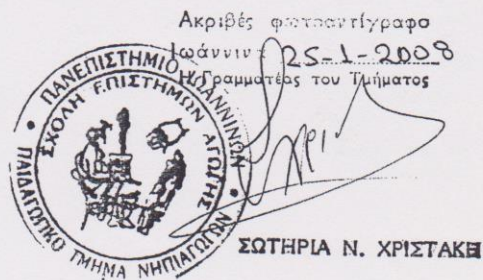
Magdalen College
Oxford
OX1 4AU

19th December 1994

TO WHOM IT MAY CONCERN

Ms **Katerina KARAMITROU** has told me about her proposed project on the life and work of Karolos Koun and the development and achievements of his Theatro Technis. This seems to me a valuable proposal, which will be of much interest to historians of Ancient and Modern Theatre outside Greece, as well as within. It might also be of great benefit if Ms Karamitrou could also throw light on the polarisation - in my view an exaggerated and somewhat harmful polarisation - between the "traditional" modes of production by the National Theatre in the tradition of Rondiris and Minotis on the one hand, and the "radical" tradition of Koun on the other. I hope, therefore, that Ms Karamitrou will be given support for the furthering of this undertaking.

Dr O.P. Taplin
Fellow and Tutor in Classics
and Reader in Greek Literature, Oxford University

No.177684-4/5

Τηλ: 0865-276000
Φαξ: 0865-276094

Magdalen College
Οξφόρδη
OX1 4AU

19 Δεκεμβρίου 1994

ΠΡΟΣ ΚΑΘΕ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟ

Η Κατερίνα ΚΑΡΑΜΗΤΡΟΥ μου μίλησε για την προτεινόμενη εργασία της σχετικά με τη ζωή και το έργο του Κάρολου Κουν και την ανάπτυξη και τα επιτεύγματα του Θεάτρου Τέχνης του. Μου φαίνεται αξιόλογη πρόταση, η οποία θα ενδιαφέρει πολύ τους ιστορικούς του Αρχαίου και Σύγχρονου Θεάτρου εκτός Ελλάδος, καθώς και εντός. Θα ήταν επίσης πολύ χρήσιμο αν η κ. Καραμήτρου μελετούσε την πόλωση - κατά τη γνώμη μου υπερβολική και κάπως επιζήμια πόλωση - μεταξύ των "παραδοσιακών" τρόπων παραγωγής του Εθνικού Θεάτρου κατά την παράδοση του Ροντήρη και του Μινωτή αφενός, και της "ριζοσπαστικής" παράδοσης του Κουν αφετέρου. Ελπίζω, ως εκ τούτου, η κ. Καραμήτρου να λάβει στήριξη για την προώθηση της εργασίας αυτής.

Υπογραφή

Δρ. Ο. Ρ. Taplin

Συνεργάτης και Διδάσκων Κλασικών Σπουδών
και Λέκτορας Ελληνικής Λογοτεχνίας Πανεπιστημίου Οξφόρδης

Αθήνα... 10 ΔΕΚ. 2004

Ακριβής μετάφραση από το Αγγλικό
Η μεταφράστρια Ελενη Δημητρίου

Ακριβές φωτοαντίγραφο

Αθήνα 21-1-05

Η γραμματέας του Τμήματος

ΣΩΤΗΡΙΑ Ν. ΧΡΙΣΤΑΚΗ

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα
Service des Traductions du Ministère des Affaires Étrangères de la
République Hellénique, Athènes
Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens

Prof. G. Giangrande

Telephone:
0279 771600

Little Ash House,
Little Hadham,
near Ware,
Herts. SG11 2DB
England

March 5th, 1995

I am happy to be able warmly to support Dr K. Karamitrou's application. I recently examined her Ph.D. Thesis on Greek Tragedy at the University of Southampton, and I have remained in close touch with her since her examination.

She is singularly qualified to carry out the research work which she wishes to undertake, because she not only is thoroughly familiar with ancient Greek Tragedy and Comedy as literary genres, but has also been trained in dramatic acting, and has consequently acquired a vast experience in the technical problems of mise en scene. Being so doubly qualified - a very rare indeed combination of two skills - makes of her a person ideally suited to conduct the study she intends to carry out. She is a hard worker, full of enthusiasm and capable of cogently marshalling research data: I have no doubt that, if she were successful in her application, she would write a monograph which would not only be excellent in itself, but would also fill a grave lacuna which exists at present, insofar as the subject she aims to investigate is as yet largely unexplored. She would, moreover, enjoy the unique position of being able to rely on a network of exceptionally valuable advisors: I have suggested to her that she should work not only in Athens, but also at various research centres outside Greece where she would find important archives to utilize and distinguished scholars who are, upon my recommendation, ready to help her as regards the international aspect of her work (Palermo, where the late Giusto Monaco was a Professor, and where my colleagues Prof. S. Nicosia and G. D'Ippolite would give her access to archival material of very great value; Salerno, where Prof. Italo Gallo, Prof. L. Torraca and I, in our capacity as members of the Steering Committee of the newly created Centre for the Performance of Ancient Dramatic Plays would offer very useful assistance to her; Ghent, where Prof. H. van Looy, my eminent friend who is one of the leading world authorities in the study of ancient Greek drama would place at her disposal his unrivalled knowledge and profound research expertise).

For all the reasons indicated above I warmly support Dr. Karamitrou's application.

Giuseppe Giangrande
Giuseppe Giangrande

Emeritus Professor of Classics,
University of London.

Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων
Σχολή Επιστήμην Ανθρωπίνων
25-1-2008
Τμήμα Νηπιαγωγών
Ν. Χριστάκης

Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων
Σχολή Επιστήμην Ανθρωπίνων
Τμήμα Νηπιαγωγών
91-1-05
Ν. Χριστάκης

No.177684-5/5

Τηλ:
0279 771600

Little Ash House,
Little Hadham,
near Ware,
Herts SG11 2DB
Αγγλία

5 Μαρτίου 1995

Είμαι χαρούμενος επειδή μπορώ να υποστηρίξω θερμά την αίτηση της Δρ. Κ. Καραμήτρου. Εξέτασα πρόσφατα τη διδακτορική διατριβή της για την Ελληνική Τραγωδία στο Πανεπιστήμιο Southampton και παρέμεινα σε στενή επαφή μαζί της μετά την εξέταση.

Διαθέτει τα σπάνια προσόντα για να εκτελέσει το ερευνητικό έργο που επιθυμεί να αναλάβει, επειδή δεν είναι απλώς εντελώς εξοικειωμένη με την αρχαία Ελληνική Τραγωδία και Κωμωδία ως λογοτεχνικά είδη, αλλά έχει εκπαιδευτεί στη δραματική ηθοποιία και, κατά συνέπεια, έχει αποκτήσει μεγάλη εμπειρία στα τεχνικά προβλήματα της mise en scene. Έχοντας αυτά τα διπλά προσόντα – όντως πολύ σπάνιος συνδυασμός δύο ικανοτήτων – αποτελεί το ιδανικό πρόσωπο για τη διεξαγωγή της μελέτης που σκοπεύει να πραγματοποιήσει. Εργάζεται σκληρά, είναι γεμάτη ενθουσιασμό και ικανή να τακτοποιεί πειστικά τα ερευνητικά δεδομένα: Δεν έχω καμία αμφιβολία ότι, αν η αίτησή της είναι επιτυχής, θα γράψει μια μονογραφία που δεν θα είναι απλώς άριστη αφ' εαυτής, αλλά θα συμπληρώσει ένα σοβαρό κενό που υπάρχει προς το παρόν, καθώς το αντικείμενο που σκοπεύει να ερευνήσει δεν έχει ερευνηθεί εκτεταμένα ακόμη. Επίσης, θα βρεθεί στη μοναδική θέση να μπορεί να βασιστεί σε ένα δίκτυο εξαιρετικά πολύτιμων συμβούλων: Της πρότεينا να εργαστεί όχι μόνο στην Αθήνα, αλλά και σε διάφορα ερευνητικά κέντρα εκτός Ελλάδος, όπου θα βρει σημαντικά αρχεία και διακεκριμένους ακαδημαϊκούς οι οποίοι, μετά από πρότασή μου, είναι έτοιμοι να τη βοηθήσουν όσον αφορά τη διεθνή πτυχή του έργου της (Παλέρμο, όπου ήταν Καθηγητής ο αποβιώσας Giusto Monaco και όπου οι συνάδελφοί μου Καθ. S. Nicosia και G. D' Ippolito θα της δώσουν πρόσβαση σε αρχειακό υλικό πολύ μεγάλης αξίας, Σαλέρνο, όπου οι Καθ. Italo Gallo, L. Torraca και εγώ, με την ιδιότητά μας ως μέλη της Οργανωτικής Επιτροπής του νεοϊδρυθέντος Κέντρου Εκτέλεσης Αρχαίων Δραματικών Έργων, θα της προσφέρουμε πολύ χρήσιμη βοήθεια, Ghent, όπου ο Καθ. H. Van Noy, ο διακεκριμένος φίλος μου ο οποίος είναι μια από τις ηγετικές προσωπικότητες του κόσμου στη μελέτη του αρχαίου ελληνικού

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα
Service des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la
Republique Hellenique, Athenes
Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens

ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ TRADUCTION OFFICIELLE OFFICIAL TRANSLATION

δράματος, θα θέσει στη διάθεσή της τις απαραίτητες γνώσεις του και τη βαθιά ερευνητική του πείρα).

Για όλους τους παραπάνω λόγους, υποστηρίζω θερμά την αίτηση της Δρ. Καραμήτρου.

Υπογραφή
Giuseppe Giangrande

Επίτιμος Καθηγητής Κλασικών Σπουδών
Πανεπιστήμιο Λονδίνου

Αθήνα.....1.0. ΔΕΚ. 2004
Ακριβής μετάφραση από τα Αγγλικά
Η μεταφράστρια Ελένη Δημητρίου.

Ακριβές φωτοαντίγραφο
Ιωάννινα 21-1-05
Η Γραμματέας του Τμήματος

Ακριβές φωτοαντίγραφο
Ιωάννινα 25.1.2008
Η Γραμματέας του Τμήματος

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα
Service des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la
Republique Hellenique, Athenes
Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens

CURRICULUM VITAE

FULL NAME : KATERINA KARAMITROU
DATE OF BIRTH : 20th of DECEMBER 1964
NATIONALITY : GREEK

EDUCATION – UNDERGRADUATE – POST – GRADUATE STUDIES

- 1983 – 1986 University of Southampton – Department of Classics – B.A. Honours in Classics. Dissertation: *The Re-presentation of Antigone in the Plays of Sophokles - συνέχθειν καί συμφιλεῖν (ἀντίπαλον δέος καί ἰδιωτική δεινότητα): ὁ Ἐριστικός Λόγος (Λόγος τοῦ Παντός) καί ὁ Προτυπωτικός Λόγος.*
- 1986 – 1989 Studies in Dramatic Art – Royal Academy of Dramatic Art (R.A.D.A.) and Actors Studio – Lee Strasberg.
- 1989 – 1994 University of Southampton. Department of Classics and Philosophy – Ph. D Thesis in Classics (under the supervision of Prof. H. D. Rankin – Head of the Classics Department and Prof. G. Giangrande – King' s College – London University & Salerno International Institute of Drama).
Title: *The Re-presentation of Female Characters in the Extant Plays and Fragments of Aischylos.*

ARTICLES – PUBLICATIONS

THEATRE~CLASSICAL LITEARATURE PEDAGOGY

- I. «Atossa: A *Barbarian Melancholic Queen-Sparagmos* and Identity of Passions in Aischylos», published in *Parnassos*, volume ΛΗ', Athens, 1996
- II. «Aischylos's *Kassandra: A Human Trophy-Entheos Eros- Exposure- Liminality- Madness and Theatricality*», published in *Parnassos*, volume ΜΑ', Athens, 1999.
- III. «Drama in Education», published in *Ἔρευνα*, Athens, 2000.
- IV. «The Role and the Significance of the Political Context in European Drama; References in the Political Theatre from Aischylos, Sophokles, Euripides to Beckett, Müller», published in *Parnassos*, volume ΜΓ', Athens, 2001.
- V. «The Instruction and the Significance of the Approach of Ancient Greek Literature in Education», published in *Ἔρευνα*, Athens, 2003.
- VI. «The Archetypal Word of Myth and Tragedy and the Transformation of Fear», an introduction, published in *Ἔρευνα*, Athens, 2003
- VII. «The Instruction and the Significance of the Approach of Ancient Greek Literature in Education», published in *Ἔρευνα*, Athens, 2003.
- VIII. «The Primordial, Ritual Process of the Chorus and its Aesthetic and Pedagogic Readings - The *Κύκλειος* Chorus as an Extreme Act and Symbol of *Εὐταξία* and *Ἐμμέλεια*», published in *Ἔρευνα*, Athens, 2003.
- IX. «Drama: Theory and Performance», a *Monograph* edited by *Papazisis*, Athens, 2004.

PROFESSIONAL EXPERIENCE

1986 – 1989	Private tuition in Ancient Greek Literature
1995 – 1996	University of Krete – The Institute of Mediterranean Studies: A Post – doctoral Research in Greek Tragedy
1997 – 1999	Universities of Athens and Thessaly: Lectures in Ancient Greek Literature
1998	I have participated in the International Conference of Drama – Thessaloniki – Cultural Capital of Europe with the introduction: <i>The Dionysiac Festivals contra the Epidaurian Institution:</i>

Interpreting Greek Drama Performance as an inherited recollection.

I have also worked with the Research Team of the Pedagogical Institute. I am a member of various International Classics and Drama Organizations, just as, the International Institute of Mediterranean Drama, the International Union of University Theatre, as well as, a member of the International Biographical Centre of Cambridge. Besides, I belong to the Research Group of the Hellenic Cultural and Language Heritage. I have taken part in International Seminars of Greek Culture, Literature and Drama.

- 1999 – 2004 I taught the subject of Classics at the University of Ioannina in terms of contract.
- 2000 – 2009 In addition to my Professorial duties, I used to teach the subject of Classical Civilization and Literature at the Institute of Education and Technology – Ioannina.
- 2002 – 2004 University of Athens – Faculty of Humanities & Centre of Arts and Speech: I have participated in a programme for Undergraduate and Post-graduate Students with Lectures and Scientific published proposals of implementation.
- 2005 – 2011 I was elected as a Lecturer of Classics and taught the subject at the University of Ioannina. My students consist of members registered in the Faculties of Art and Science, Philology, Philosophy, Pedagogy and Archaeology.
- 2005 - 2012 I had the supervision of a series of dissertations with themes descended from the Dionysiac Myth and Worship, Ancient Greek Literature and Theatre.
- MAY 2007 I organized Cultural Seminars and Performances focused on the Myth of Dionysos and Greek Tragedy in general, at the Workshop of Arts and Speech – University of Ioannina of which I am in charge.
- NOVEMBER 2008 *With a Slight Divergence from the Universe* – I gave Lectures on

the Dramatic Predominance of *Otherness*. I was also in charge of Cultural Seminars of a European Programme with the thematic field: Society – Science & Civilization

2005 – 2015

ARTICLES – PUBLICATIONS

- I. “The Significance of Drama as a European Culture Inheritance”, published in *Athena*, volume III’, Athens, 2005.
- II. “Performing *Metamorphosis* and *De-humanization* of the Tragic Heroines in Aischylos”, published in the *Scientific Year – Book – Epeteris* of the Faculty of Humanities and Science, University of Ioannina, Volume Γ’, Ioannina, 2005.
- III. “Myth, Theatre and Multiculturalism: A Comparative Analysis of Greek and Turkish Folk Tales” in *We Speak the Same Culture, Caft International Congress of Comparative Literature and the Teaching of Literature and Language, Congress Proceedings*, Gazi Universitesi, Ankara, 2009.
- IV. “A Philosophical Approach of *Grief–Penthos* in Tragedy: From Aischylos to Beckett” in the *21st International Conference of Philosophy on the topic: Philosophy, Art and Technology – Conference Proceedings*, Athens, 2010.
- V. “Dramatization and Multiculturalism: The Re-presentation of *Love* and *Death* in Greek and Turkish Culture” in the *International Conference of the University of Krete: Hellenic and Turkish Culture – Conference Proceedings*, Krete, 2010.
- VI. “Dramatization and Multiculturalism: The Re-presentation of Emotions in the Work of Hikmet, Gioutzel and Ritsos”, published in *Parnassos*, Athens, 2011.
- VII. “Aspects of *Otherness* through Theatre Language: the Resourceful Dynamics of Ancient Greek Myths and Drama in Education” in the *International Conference of Pedagogy*, Ioannina, 2012.
- VIII. “Experiencing Dionysos: from the *Dis-memberment* of the God to the *Total Arrangement* of *Human Emotion* – The Resourceful Dynamics of Drama in Education”, published in *Plato*, Athens, 2014-2015.
- IX. “*Theatre Research and Practice as a Vehicle towards a Higher Level of Knowledge and*

- Cultural Attitude in Education*”, in the *ERPA International Congress Proceedings*, Istanbul, 2014.
- X. “Performing Drama, the Archetypal Art of *Nostos* in Education-Innovatory Approaches”, in the *Art Perform Proceedings*, Istanbul, 2014.
- XI. “*Olophysis*: from Aischylos and Euripides to Ibsen and Beckett”, published in *Plato*, Athens, 2014-2015.
- XII. “The Archetypal Language of Dramatic Art as a *Vehicle* towards *Self-Awareness* and *Multiculturalism* through the *Totality of Emotion* and the *Pleasure of Action* in Education-Innovatory Pedagogic and Aesthetic Approaches and Practices, in the *Cultural and Scientific Conference Proceedings: Art and Civilization in the 21th Century Education*, Athens, 2015.

SPECIAL EDITIONS

- I. ‘The Art of Re-presentation and its Catalytic Role in the Consolidation of the Science of Physics for the Animator and the Student: Brecht’s: *The Life of Galilaios*” in the Special Edition *Science and Society in Education*, edited by *Patakis*, Athens, 2011
- II. “The Pedagogic Value of Ancient Greek Myths through the *Dramatic Embrace* of the *divine-ἔνθεον* and the *imaginative-εὐφάνταστον*, in the Timeliness of Myth-Ancient Greek Myths and Contemporary Reality – Theatre and Literature”, *Taxideftis*, 2011.
- III. “Ancient Greek Myths and Contemporary Reality – Theatre – Literature – TheatrePlay”, in 2nd Scientific and Artistic Conference – University of Athens, Athens, 2011
- IV. “Ancient Greek Myth: the Exquisite *Word ~ Λόγος* of Unprejudice, Devoutness and Compassion” to be edited by *Patakis*, Athens, 2012.
- V. “A Portrayal of Oedipus’s and Antigone’s *Otherworldiness*: A Study on the Pedagogic Value and on the Resourceful Dynamics of Drama in Education” in the *Pedagogy of Theatre*, *Taxideftis*, Athens, 2013
- VI. “The Significance of the Instruction of Ancient Greek Myths:”, in the *Theatre in Education-Artistic Expression and Pedagogy-Diadrasis*, Athens, 2014
- VII. “The Philosophical Language of Dramatic Art as a Moral *Vehicle* towards a Reading of *Crisis* and *Self-Awareness*: The Dialectical *Embrace* of Dramatic Art and Philosophy as a Reflection and Challenge upon Crisis”, in the *Struggling with the*

Classics: About Locality and Globality – Gramma Aristotle University Press, volume 22(1), Thessaloniki, 2014.

- VIII. “A Portrayal of Antigone’s and Oedipus’s *Otherworldliness*: A Study on the Pedagogic Value and the Resourceful Dynamics of Drama in Education”, in International Conference – *The Pedagogy of Theatre* – University of Athens, European Educational and Research Programme *Thales*, Athens, 2014.
- IX. “Theatre Research and Practice as a *Vehicle* towards a Higher Level of Knowledge and Cultural Attitude in Education”, in Erpa International Congress in Education, Istanbul University, Turkey, 2014.
- X. “Performing Drama, the Archetypal Art of *Nostos* in Education-Innovatory Approaches”, in International Performative Arts Conference for Theatre-Dance-Opera- Costume Design-Stage-Design Studies: *On Stage*, Istanbul University, Turkey, 2014.
- XI. “The Resourceful Dynamics of Dramatic Language in Education – Innovatory Approaches” and *Actions*, in 2nd Forum of Young Scientists – *Theatre and Theatre in Education*, University of Athens, Athens, 2014.
- XII. “The Resourceful Dynamics of Dramatic Art in Education – Innovatory *Readings* and *Actions*”, in *THE DUARTE Proceedings – Thales, Athens 2015*.

MONOGRAPHS

- I. “The Development of *Motor- Sensory* Intelligence” through the *Theatre – Play*: A Study, edited by “Papazisis”, Athens, 2010.
- II. H. D. Rankin: “Plato and the Individual”, translation and commentaries by K. Karamitrou, *Papazisis*, Athens, 2015.

MEMORANDUM

Ph. D. Thesis: “The Re-presentation of Female Characters in the Extant plays and Fragments of Aischylos”. My Doctoral Research aims at decoding the *constitution- ψυχοτροπία* and at the *emotional utterances* of the female tragic figures. I attempt to trace the *structure* of dramatic *otherness* and the transcendental *land* of the Aischylean tragic heroine. The Aischylean Performance is an masterly, yet, a Political act. The *archetypal tragic Word* is *universal – sympantikos* as it denotes the *abrogation* of the interval between

the *divine* and *human*, the repugnance towards the platitudinous, the insignificant. *Purification-κάθαρσις* in Aischylos forms a *ceremony* of *transgression* and *embellishment* of passions.... The *interactions* have a predominant meaning and female *persona* arises as a *reflection* of the sociopolitical structure which has a catalytic force. The elaborate and profound *approach* of the Ancient Greek text in My study on Greek Drama has been an insuperable source of Scientific and Artistic awareness.

ARTICLES – PUBLICATIONS

THEATRE – CLASSICAL LITERATURE – PEDAGOGY

- I. “Atossa: A *Barbarian* Melancholic Queen – *Sparagmos* and Identity of Passions in Aischylos: A depiction of Atossa’s *alien* personality through the *ontological grief* of the heroine. How could a *barbarian* Queen suffer: Her affliction and identity of Her laceration. The invention of the barbaric element in the *Persae* of Aischylos, the Political origin of this *devised* reality. Is Atossa a *barbarian* woman by descent or by nature? Melancholy in Tragedy signifies *recognition* and *return*, it implies the *remembrance* of the knowledge of the *primordial passion*. (In My article on Atossa, I proceed to an estimation of Edith Hall’s theory about *barbarism* and evolution through out Tragedy formulated in Her Monograph: “Inventing the Barbarian: Greek Self- Definition of Tragedy”- Oxford University Press, 1991)
- II. “Aischylos’s *Kassandra*: A Human *Trophy* – *Entheos Eros* – *Exposure* – *Liminality* – *Madness* and *Theatricality*”: *Kassandra* in an outstandingly *dramatic persona*, not only due to Her mythical eventualities but also, due to Her *duality* which is often captured by *divine* and sometimes by *human*. The mad prophetess is exposed amongst ignorant mortals – those lasting but, a day – and *anthropomorphous* Gods plotting against Her.... There, in the confines beyond *human* and before *divine*, *Agamemnon*’s *Kassandra* is standing, possessed by *godlike Eros*. Asexual nevertheless, and prophetic, *Kassandra* discloses, under Her seldom seen, indomitable Art, Her inexorable and poignant emotions and truths.
- III. “Drama in Education”: The theatre-game as a *journey-πλοῦς* in the *child’s hinterland*. The dramatic adventure, the morphological successions, the embodiment of the poetic images, the exquisite *re-presentation* of Reality are the most indispensable equipments

for the tracing of the immutable *root* of the existence by the child, the awakening of the journey together with the aesthetic ideas and values.

- IV. “The Role and the Significance of the Political Context in European Drama: References in the Political Theatre from Aischylos, Sophokles, Euripides to Beckett, Muller”: Drama Performance has always been a deeply Political Act, a challenging *agon* for the Actor towards *eleutheria* through re-birth, through the cathartic madness and the intermarriage between the Mythical world and the Political Reality. Drama was *adiorama* of Democratic process and a celebration of civic values, defining humanevolution as progress rather than decline. Dramatic Art, suggesting the centrality of Greek civilization in Europe and beyond, is eminently Political, transcendental and Anthropocentric. The intellectual revolution of the Fifth Century Tragedy – the tragic man – hypocrites who dramatically struggles in order to alter the meaning of the world and achieve a transfer from the physical order into the intellectual and its everlasting universal influence, could only be illuminated through the knowledge of its origins and its political and social background. Tragedy’s status was that of a public institution, a performing model, with all these superlative individuals to produce the male-female conflicts, posed in a pervasive and demanding way.
- V. “The Archetypal word of Myth and Tragedy and the Transformation of Fear”: The interminable countenances of the primeval popular Myths, the Archetypes and their seminal conduct through Education and Civilization. Myth through Dramatic Language is a *solace* – *παραμυθία*, an antidote towards the rigorous which initiates the child with charity and vivacity to abstract, inconceivable notions, like grief, range, death, despair, God, Eros. The eminent, all powerful structure of Greek Civilization through folktales, rituals and customs. Suggesting ways of approach and multiple contingencies towards the deciphering of Our Cultural Tradition for the child.
- VI. “The Instruction and the Significance of the Approach of Ancient Greek Literature in Education”: References to texts, and fables which compose the troupe of cellular recollection and form the unequalled materials of the immemorial dramatic dimension Drama’s instruction: Tragedy – Comedy through *dramatization*, the symbolic composition, the de-construction and the proliferation of the function are beneficial for the intellectual and emotional development of the child.

- VII. “The Primordial Ritual Process of the Chorus and its Aesthetic and Pedagogic Readings”: The *κύκλειος* Chorus as an Extreme Act and Symbol of *Εὐταξία* and *Εμμέλεια*. The primitive ceremonial procedure of the Chorus – in its sacred form of prayer- has a fundamental importance as an essential *study* on the Body and Soul. The instruction of the Chorus does not only mean the salutary emancipation of the nervous system, as it perforates, remoulds and prevails in the region of feelings and actions, but it even, affords the *consciousness of the cognitive form* of the Body to the Child.
- VIII. **Monograph**: “Drama: Theory and Performace”: A narrow study on the pedagogic value of dramatized Myth, on Greek Drama as an *inherited recollection* of the old *ritual-ιεροπραξία* and on the *metathesis* from the *sacred* into the *cosmic*. The Cultural and Aesthetic *readings* of Theatre in the University. Theatre Studies: Exercises of *Self-Awareness* and *Enchantment* for the advancement of Human behaviour. *Appearances* of the Theatre-play – Improvisation – Dramatization – Emotional Memory.

2005 ~ 2015

ARTICLES – PUBLICATIONS

- I. “The Significance of Drama as a European Culture Inheritance”: A thorough reference to Tragedy’s *Anthropocentric, Pan – European character* on performing *interpretations*, contemporary *adaptations*, anthropologic *approaches* of Ancient Greek Drama (Stein, Hall, Pasolini, Strelher, Mnonchine, Vitez, Mouller, Terzopoulos). Ancient and Modern obsessions *disguised* with a grievous voluptuousness and allurements.
- II. “Performing Metamorphosis and *De-humanization* of the Tragic Heroines in Aischylos”: A detailed Commentary on the *duality* of Female nature and on the dramatic eventualities. Religion, Memory, inhibitions of age-old *institutions*, the *Justice* of femalepredominance in a man-powering society. An innovatory *approach* on the anatomy of women’s *transformations* and *theatricality*. (Klytaimnestra – Hekuba – Agaue). The ideology of the city – state and the insuperable institution of Tragedy as an essential part of the state *worship*.
- III. “Myth, Theatre and Multiculturalism: A Comparative Analysis of Greek and Turkish Folk Tales”: A thorough anatomy on the vigour of Theatre Language as a *vehicle* which transubstantiates the elements of the *divine* and the *imaginative*. The *archetypal Logos* of

Myths and the Art of Representation as an exquisite *conjecture* between *transgression* and *infringement*.

IV. “Dramatization and Multiculturalism: The Re-presentation of Emotions in the work of Hikmet, Gioutzel and Ritsos”: The sweet – smelling Body of the Great Texts is the prevalent source of multiculturalism as it poses Human Existence before marginal speculations and imperishable values...such as Friendship, Eros, Honour, Death. Art, through its stout aspects *educates* Man against the *betrayal* of an imposed mortality, embellishing ardours and rendering *eternity* to Human Beauty.

V. “A Philosophical Approach of *Grief – Penthos* in Tragedy: from Aischylos to Beckett”:

Human bereavement is the *exit* of the emotions we feel for what we have never conquered: moral perfection and death’s victory. We grieve as We obtain awareness of the imperfect of Human nature and We are reconciled with this wilderness. *Grief* is the merciless reminder, the interminable, doleful *resonance* of Human laceration, a *bitter-sweet – θελξιπικρον* feeling towards an irrevocable *perdition*, defining Human Existence.

VI. “Dramatization and Multiculturalism: The Re-presentation of *Love* and *Death* in Greek and Turkish Culture”: Dramatization as a Cultural *vehicle* of congregation of Man’s *fragmented* images. Dramatic Art, through its inevitable flourishing, is that *seductive transposition* of Human Body and Intellect which throws lavish arrows of light over Our harrowing truths, against all stereotypes.

VII. “Experiencing Dionysos: From the Dis-memberment of the God to the *TotalArrangement* of Human Emotion. The Resourceful Dynamics of Theatre in Education”: Drama, the *archetypal* Art of *nostos* is the superlative *narration of Life*, the most extreme part of a resplendent deed. Through the imperishability of the *personified Logos*, through that *slight divergence* from the universe, a *divergence* suggesting ascenic Life by poetic licence, Dramatic Art presents a total relevance with the notions of *empirical knowledge*, *transposition* and *resourceful intellect*.

III. “*Olophysis*: From Aischylos and Euripides to Ibsen and Beckett”: Tragedy is the *heroic revelation* of Man which signifies the triumph of *intellect-διάνοια* against *material-yle*, against the *defeat*, the death of the Body. The adventurous Life of Dionysos His legendary *journey-πλοῦς* establish the verification of Human doom (*lot*) Dionysos, sacred and sinful at the same time, represents the *archetypal* image of the suffering man

who desperate in His decline-hopeless and deserted by blissfulness, therefore free – is struggling and yearning for His *moral* and *intellectual elevation* just as the God of Tragedy seeks for His *epiphany*.

- IX. “Aspects of *Otherness* through Theatre Language: the Resourceful Dynamics of Ancient Greek Myths and Drama in Education”: Theatre Language emanates from Human primordial desire to be rendered *accuracy* and *prestige* to the emptiness of the forms. The habituation with the many-pleated structures of Theatre Language leads to the *aesthetic* and *social* ennoblement of the child.
- X. “Theatre Research and Practice as a *vehicle* towards a Higher Level of Knowledge and Cultural Attitude in Education”: Theatre is the unequalled Cultural *prerogative*, the *consultant* of all Arts, the embodiment Language: Human Civilization denotes the *articulation* of universal *Logos* and *Grace*. The resourceful dynamics of the Theatre, its therapeutic qualities lead to a *multifarious, interdisciplinary* research and practice, to a developed incorporation of *eclectic affinities*, to a creative, harmonious aesthetic and intellectual *embrace*.
- XI. “Performing Drama, the Archetypal Art of *Nostos* in Education - Innovatory Approaches”: Tragedy, the paramount work of Art of the immaculate, crude Beauty and outstanding *harmolype* is the organic *womb* of the insuperable Re-presenting Art beset with *bleeding Remembrances*, the rifts of rebelliousness and above all, the outrageous, inexorable gaze of *silences, seeds* of a primordial, unprecedented calamity and indignation. Tragedy, through the Aristorelean *περιπέτεια, αναγνώρισις* and *περιωδονίες*, extols the morally autonomous individual who envies, endeavours and reaches the *divine* and lays a mirror before human nature.
- XII. “The Archetypal Language of Dramatic Art as a *Vehicle* towards *Self – Awareness* and *Multiculturalism* through the *Totality* of *Emotion* and the *Pleasure* of *Action* in Education”: Drama is the *locus* of *unvarnished, exiled* Beauty of *inwardness* - *έντοσθιότητα* and *solemnity* – *τελετή*. Dionysos, the *androgynous, subversive, frantic* God introduces *otherness* through the *recollection* of a wild, rebellious civilization. Tragedy dramatizes knowledge offering thus, *immunity* of human emotion.

SPECIAL EDITIONS

- I. “The Art of Re-presentation and its Catalytic Role in the Consolidation of the Silence of Physics for the Animator and the Student: Brecht’s: *The Life of Galilaios*”: The Art of Re-presentation is an act of immense *clemency* and *commiseration* towards humannature and contains all the fundamental structures, aiming at the consolidation of abstract notions and Science of Physics for the *theatre – pedagogue* and the *recipient*. The procedures of dramatization of *Galilaios’s Life* comprise a forceful model, unfolding the many- faced dynamics of Theatre in the Pre-school Education.
- II. “Ancient Greek Myth: the Exquisite *Word-Λόγος* of Unprejudice, Devoutness and Compassion”: Myth is the *organic womb* of Greek Civilization, it is the *destiny* of the indestructible, artless, exiled Beauty. Myth dwells in the *untrodden*, in the *absurd* and bears, through its *devoutness*, *compassion* and *unprejudiced*, the *total arrangement* of Human Emotion.
- III. “The Pedagogic Value of Ancient Greek Myths through the *Dramatic Embrace* of the *Divine* and the *Imaginative*”: Greeks moulded Their Gods into heroic figures in order to be familiarized with Them, in order to walk within the Human scales, to experience Their *oblique* ascents and sympathize with Them. Mortals impetuously envied God’s prosperity, Their equanimity and through *anthropomorphism* and *beauty*, They hunted the *affirmation* of Life. Myth is a kind of a superior level of knowledge.
- IV. “A Portrayal of Oedipus’s and Antigone’s *Otherworldliness*: A Study on the Pedagogic Value and the Resourceful Dynamics of Drama in Education”: The importance of Dramatic Art, its *aristocratic ethos*, its philosophical substance, its political content, the dense *approximation* of human affairs cultivate a high-minded *spectrum* of Man’s *deconstruction* in the Contemporary World. Sophokles singularly depicts the conflicting moral principles.
- V. “The Philosophical Language of Dramatic Art as Moral *Vehicle* towards a *Reading* of *Crisis* and *Self-Awareness*: The *Dialectical Embrace* of Dramatic Art and Philosophy as a Reflection and Challenge upon Crisis”: The Philosophical Language of Dramatic Art sealed with Tragedy’s incorruptible, protogenic materials, like the *totality of emotion* and *erotic grief*, captures self-knowledge. The *suffering-πάσχω* God wails in His exuberant rites for His *dis-memberment* which undoubtedly, is Our *dis-memberment*, too. The

tragic Man exposes the powers, surmounting Him...The grandeur of the person, the force of the invincible flesh, the incomparable self-abnegation of the tragic hero lead to an ineffable *awakening* and *instill* and compose as *alien spectrum* of the World, beyond the age of Prudence.

- VI. “The Resourceful Dynamics of Dramatic Art in Education”: An introduction on innovatory *readings* and *activities* of Greek Drama in the 21st Century Education, for, Drama is neither today and *obituary* over an accomplished feast, nor a wild, rampant *nostalgia* but, a Sociopolitical *diorama*.

MONOGRAPH

“The Development of *Motor-Sensory* Intelligence through the Theatre-Play”: A Study on Exercises of Theatre Transformations: from the Consciousness of the Cognitive Form of the Body to Aspects of Non-Verbal Communication-Theatre-Play and the Development of Motor-Sensory Intelligence.

TRANSLATION – SUPERVISION OF MONOGRAPH:

H. D. Rankin: “Plato and the Individual”-A Translation and Commentary on Professor Rankin’s ingenious work – I had the highest honour and privilege to be His student – Plato’s Social and Political stands emanating from the Philosopher’s doctrine that Human Existence deserves an outstanding inquiry.

INTERNATIONAL CONFERENCES – INTRODUCTIONS

- I. *International Interdisciplinary Conference – Faculty of Education – Department of Preschool Education – Laboratory of Pshychological Research – School of Letters – Department of Philosophy and Social Studies – Division of Theory and Methodology of Social Sciences – University of Krete: Lived Experience, Metamphor and Multimodality: Implications in Communication, Education, Learning and Knowledge*, Paper title: “Experiencing Dionysos: From the *Dis-memberment* of the God to the *Total Arrangement of Human Emotion* – The Resourceful Dynamics of Drama in Education”.
- II. *The 5th Pan-Hellenic Conference with International Participations: Science and Society*

– University of Ioannina, title of introduction: “The Art of Re-presentation and its Catalytic Role in the Consolidation of the Animator and the Students: Brecht’s *The Life of Galilaios*”, Ioannina, 2008.

III. *International Congress of Comparative Literature and the Teaching of Literature and Language – Gazi University – Caft Congress: We Speak the Same Culture*, title of paper “Myth, Theatre and Multiculturalism: A Comparative Analysis of Greek and Turkish Folk Tales”, Gazi University, Ankara, 2009.

IV. *The 21st International Conference of Philosophy on the Topic: Philosophy, Art and Technology – International Association for Greek Philosophy*, title of paper: “A Philosophical Approach of *Grief – Penthos* in Tragedy: From Aischylos to Beckett”, Paphos, 2009.

V. *International Conference: Hellenic and Turkish Culture – Department of Primary Education – University of Krete*, title of paper: “Dramatization and Multiculturalism: the Re-presentation of *Love and Death* in Hellenic and Turkish Culture”, University of Krete, Rethymno, 2009.

VI. *Hellenic Conference – Humanities – University of Athens: The Timeliness of Myth – Ancient Greek Myths – Theatre and Literature*, title: “The Pedagogic Value of the Ancient Myths through the *Embrace of the Divine - ἐνθεον* and the *Imaginative – εὐφάνταστον*”, Athens, 2011.

VII. *The 3rd International Conference of Pedagogy – University of Ioannina*, title of paper: “Aspects of *Otherness* through Theatre Language: the Resourceful Dynamics of Ancient Greek Myths and Drama in Education”, Ioannina, 2012.

I have taken part in many other Conferences held in Hellas always focused on Classical Civilization and Ancient Greek Language.

SUBJECTS:

I. “Theatre Education”.

II. “Theatre Education and Practice”

III. “Theatre-play”

IV. “Dramatization – Theatre Movement – Expression and Rhythm”

V. “Theatre Research and Practice on Drama Performance - Innovatory Actions”
(Workshop Methods – Improvisation and Exercises).

EUROPEAN RESEARCH PROGRAMMES

2012-2015: I work with Prof. Teodoros Grammatas (Humanities – University of Athens) at the Research Team of the European Programme, *Thales* on the classical world with special reference to Greek Drama (Conferences – Theatre Workshops – Research Seminars – Performances – Special Editions).

APRIL 2016

Appointment of Permanency as Assistant Professor of Classical Civilization & Drama/Performer.

INTERNATIONAL CONFERENCES – INTRODUCTIONS

- I. “*Art and Civilization in Education of the 21st Century*”, part of the Pan European programme *Thales* “Theatre as a Cultural Privilege and Artistic Expression in Education and Society”, title of paper: “The Archetypal Language of Dramatic Art as a *Vehicle* of Self-Consciousness and Multiculturalism through the *Completeness of Emotion* and the *Pleasure of Action* in Education. *Innovatory Pedagogic and Aesthetic Approaches*”, University of Athens, Athens, 2016.
- II. “*Environmental Portfolio for Quality in University Education: Best Practices in/for Social and Environmental Sustainability*” - *ERAMUS + EPOQUE PROJECT*, title of paper: “Ancient Greek Myths and Performing Drama as a *Diorama* of Sociopolitical Values, as the Enchanting *Passage* towards a *Spectrum* of the Primordial Image of Imperishable Life, towards a Higher Level of Social and Environmental Awareness in Education” – University & Institutes BEST & Project Motion, Ioannina, 2016.
- III. *Human Rights in a World which Changes: Research and Practice Approaches*, title of paper: “Theatre, the Archetypal Art of *Memory* and *Nostos* and its Sociopolitical Content as the Cultural *Vehicle* towards Human *Identity* and *Communion* – *Innovatory Approaches* on Human Attitude and Rights through Dramatic Art”, University of Ioannina, 2016.

PUBLICATION – SPECIAL EDITION

- I. «The Archetypal Language of Dramatic Art as a *Vehicle* of Self Consciousness and Multiculturalism through the Completeness of *Emotion* and the *Pleasure* of Action in Education. *Innovatory Pedagogic and Aesthetic Approaches* in S. Papadopoulos (edit.) *Art and Civilization in the Education of the 21st Century* part of the Pan – European programme *Thales* – “Theatre as a Cultural Privilege and Artistic Expression in
-

Education and Society”, University of Athens, Athens, 2016. A thorough reference to the resourceful *readings* of Dramatic Art through the *archetypal* qualities of Language, the predominance of the Body, the exercises of *transformation* and *self-awareness* which forge the emotional world of the *participant – student*, they creatively divulge the unaccustomed face of *otherness*- betraying fear- and they conduct to *aesthetic transgressions*.

- II. «Theatre, the Archetypal Art of *Memory* and *Nostos* and its Sociopolitical Content as the Cultural *Vehicle* towards Human *Identity* and *Communion* – Innovatory *Approaches* on Human Attitude and Rights through Dramatic Art», in *Nova Science Publishers*, Volume I., New York (in press): The Philosophical and Political Content of Ancient Greek texts as conspicuous, contemplative *readings* of Human Nature which exquisitely falters and it is articulated through *dialectic antinomies* and *infringements*. Theatrical *afflictions* – *περιωδονίες* reflect the marginal speculations, the passions, the rights and the *construction – identity – otherness* of the *participant* through the empirical performative knowledge.
- III. “Ancient Greek Myths and Performing Drama as a *Diorama* of Sociopolitical Values, as the Enchanting *Passage* towards a *Spectrum* of the Primordial Image of Imperishable Life towards a Higher Level of Social and Environmental Awareness in *Education*”, Universities of Ioannina, Helsinki, Napoli, Open Univ. and Institute, Ioannina, 2016. in *Science Education: Research and Praxis* (A bilingual Scientific journal) with the Subject: *EPOQUE – Best Practices in/for Social – Economical and Environmental Sustainability*, Athens, 2017. Myth, the *organic womb* of the Universe, bearing its *invisible* Countenances, Dramatic Performance, as a *diorama* of Sociopolitical values lead to a *spectrum* towards the primordial image of imperishable Life. Aesthetic *approaches* which structure, through Myths and Dionysiac *plays*, a superior level of knowledge and they finally accomplish, through the sacred symbolisms and imagination, environmental *awareness* and *culture*.

MONOGRAPH

“Όλοφυρσις –Bewailing: The bitter – sweet (θελξίπικρος) Eros of the Sound Asleep Pains – The Pedagogic Significance of *Grief – Πένθος* through the *Alien, Imperious* Appearances of Dramatic Art”, Papazisis, Athens, 2017: *Grief – penthos* as the *ontological distress* of Human Existence against the abrupt, vehement *secession-άπόσχισις* of the *Ego* from the *Universal Body*. The Language of *voluptuous sorrow* through Dramatic Art divulges Beauty which signifies terror – τό δεινόν we can endure. Τό δεινόν nevertheless, is sublime and tremendous, at the same time. The present Monograph aims at the elaborate *study* of the pedagogic importance of grief which is identified with the inexorable *recollection – ανάκλησις*, the scared, poignant *pleasure*, the audacious, extolling *descent* in Hades, the exiled lust of *proximity* towards *completion*. The most inestimable *trophy* of *όλοφυρσις* is knowledge. *Home ludens* is bewailing yet, *rife-έμπλεως* with emotion and wisdom, rare qualities of a *resourceful intellect*. The *ιάλεμος* of the tragic *exarchon* is weaved by an oblique, primeval Light.

SUPERVISION OF DOCTORAL THESES:

Themes:

- I. “Functions of Theatre game in *Special Education*”- Th. Gantzogia
- II. “The Role of the Theatre-Pedagogue in the Pre-School Education” – I. Demaki
- III. “Panoptism and the Art of Technology- Approaches through Dramatic Art and its Embraces” -

For many years I have given Seminars in Greece and abroad focused on Society - Science – Drama – Culture.

I have founded and Direct the Theatre Group *Phaos~Φᾶος* consisted of University Students and Professionals (Acting-Experimental Workshops – Innovatory *Readings- Adaptations- Performance Research*).

**SUPERVISION AND PROCESSING OF MASTER DEGREE IN THE
PROGRAMME OF POST – GRADUATE STUDIES OF PRE-SCHOOL
EDUCATION – SECTION: “ART & EDUCATION: TITLES OF MASTER**

RESEARCH WORKS:

- I. “Pre-School Education through Art for the Approach of Practice Manners on Digital Supervision – Observation. Interventions through Io’s Myth and Theatre-Play” by M. Tzima, University of Ioannina, Ioannina, 2016.
- II. “The Dramatic Body as the Predominant form of Language Expression in Theatre and Teaching. The *Exploitation* of the Body in Cultural Process through Theatre- Play under the Technique of Forceful Images” by Ch. Dalla, University of Ioannina, Ioannina, 2016.

**POST-DOCTORAL PROGRAMME SUPERVISION OF POST-DOCTORAL
RESEARCH – DEPARTMENT OF THEATRE-STUDIES – UNIVERSITY OF
ATHENS- THE OPEN UNIVERSITY OF CYPRUS:**

TITLE OF POST-DOCTORAL RESEARCH:

“The Presentation of Drama Texts in the Subject of Modern Greek Literature in Middle Education: Cultural Values and Instructive Approaches- Objects” by E. Tsiafidou, Athens, June, 2016.

POST-GRADUATE PROGRAMME 2016-2017- “ART & EDUCATION”:

Lectures – Seminars – Analysis of Representative Texts – Theatre Workshops – Performances.

SUPERVISION OF DIPLOMATIC WORK – DISSERTATIONS:

- I. “Innovatory Approaches – Reading on the Significance of Grief and Death of the Sophoklean *Ajax*”, 2017-2018
- II. “The Pedagogic and Instructive Qualities of the Dramatization of Ancient Greek Myths in Pre-School Education”, 2017-2018.

REFERENCES

Professor H. D. Rankin, M.A.

Emeritus Professor of Drama and Ancient Philosophy, Faculty of Arts, Department of Philosophy, University of Southampton, Southampton SO17 BJ, England.

Professor G. Giangrande

Emeritus Professor of Drama and Classics. Department of Classics, King's College London/Sassari, University of London, Strand, London WC2R 2LS

Professor B.A. Sparkes

Professor of Classical Civilization (specialization in Comedy) Archaeology and Arts. Faculty of Arts. Head of the Archaeology Department. University of Southampton, Southampton SO17 BJ, England.

Dr. O.P. Taplin

Reader in Greek Literature and Theatre. Magdalen College, University of Oxford, Oxford OX2 4AU.

Dr. O. Taxidou

Reader - Department of English Literature and Drama. David Hume Tower, George Square, University of Edinburgh, Edinburgh EH8 9JH.

2018: Elected at the grade of Associate Professor

TEACHING – RESEARCH WORK: 2018 – 2022

LECTURES OF GRADUATE PROGRAMME

- I. “Theatre Education”
- II. “Theatre Education and Practice – Innovative Actions”
- III. “Dramatization – Movement – Expression and Rhythm”
- IV. “Theatre – Play”

POST – GRADUATE PROGRAMME - SECTION: SPEECH AND ART IN EDUCATION

- I. “Theatre Education and Civilization: Innovative Actions on the Instruction of Dramatic Art”
- II. “Theatre Research and Practice in Education: The Pedagogic Value of Dramatization”
- III. “Myth and Theatre in Education: Theatre as the Insuperable Cultural Prerogative”
- IV. “Methodology and Research: Innovatory Approaches and Readings”

INTRODUCTIONS IN CONFERENCES

- I. “Teaching Children of Pre-School Age about Internet and Digital Social Control – An Innovative Educational Intervention based on Greek Mythology, Theatre and ICT”, Tzima M., Karamitrou K., Bassounas A., Gerodimos K., in the *Ed Media and Innovate Learning International Conference*, Amsterdam June, 2018
- II. “The Tragic Actor as the *Athlete* of the Soul – The ‘Body’ of Performance as the *Organic Womb of Ritual Embellishing and Memory*”, Karamitrou K. in *Athletics and Art: A Scientific Dialogue*, 1st International Conference – Pedagogic Department University of Ioannina, Ioannina, May, 2021.
- III. “The Enchanting Pedagogic *Embrace* of Music and Dramatic Art in the Contemporary World of Absurdity: Dionysos, *Obliquus* Apollon and Orpheus, the Voluptuously Lamenting *Educators*”, Karamitrou K., in 9th International Conference of *Music, Identity and Education*, University of Ioannina, Ioannina, April 2022
- IV. “Myth and Theatre in Education: The Insuperable Significance of the *Archetypes* as the *Beneficial Vehicle* towards Knowledge, Identity and Divinity – Innovative Approaches on the Cultural Reflections of Ideology and Aesthetics”, Karamitrou K., in *Education in the 21st Century: Contemporary Challenges and Obstacles*, International Scientific Conference of the Pedagogic Department of Primary Education, University of Ioannina, Ioannina, May, 2022

PUBLICATIONS – SPECIAL EDITIONS

- I. “Teaching Children of Pre-School Age about Internet and Digital Social Control. An Innovative Educational Intervention based on Greek Mythology, Theatre and ICT”, by Tzima M., Karamitrou K., Bassounas A., Gerodimos K., in the *Proceedings of Ed Media and Innovate Learning*, International Conference, Amsterdam, June, 2018. An Innovatory *decoding* of Ancient Greek Myth – the *organic womb* of the Universe – as the *precious vehicle* of self-awareness, Interactions and dissuasion of the directed System control. Myth, like that of

- Panoptis Argos –*panoptismos*- comprises the predominant Educational instrument of Cultural *awakening* the multi-faced dynamics, the structure, the *mythical eventualities*
- II. “The Tragic Actor as the *Athlete* of the Soul: The Body of Performance, the Sacred *womb* of *Ritual Embellishing, Entrailing and Memory*”, Karamitrou K., in *Athletics and Art: A Scientific Dialogue*”, *Proceedings of the 1st Inter-Scientific Conference*, University of Ioannina, Ioannina, 2021. Theatre is the Bodily Language as it is prevalent, ephemeral, sinful, yet, *sancrosanct*, since, it personifies the *mythical contingencies* of Our Existence, the *locus* where the divine, unaccustomed desires discharge the alluring Body of Re-presentation is profoundly eloquent, Heretical, sharp and inconvenient, it divulges, *alien, entombed* aspects, it signifies the *cradle*, the *resonance* of the *Archetypal obliquus* Light and the *voluptuous* pain
 - III. “The Enchanting Pedagogic *Embrace* of Music and Dramatic Art in the Contemporary World of Absurdity: Dionysos, *Obliquus* Apollon and Orpheus, the Voluptuously Lamenting *Educators*”, Karamitrou K., in the *Proceedings of the 9th International Conference of the Music, Identity and Education*, University of Ioannina, Ioannina, 2022. Beckett accomplishes the *impulse* of his unrivalled, poignant Theatre creation through Music, while Rontiris defines Theatre as the musical and harmonious *depiction* of Emotions which entirely appoints and *transubstantiates* the internal *structure* and *unity* of the Archetypal Word. The enchanting *conjunction* of Dionysos and *Obliquus* Apollon, the divine, exquisite *embrace* of their Art in Contemporary Education abrogate the stereotypes and through the invisible, inscrutable *countenances*, through the *grievous voluptuousness*, They *educate* the *totality* of Emotion, Unprejudice and Nobility
 - IV. “Myth and Theatre in Education: The Insuperable Significance of the *Archetypes* as the *Beneficial Vehicle* towards Knowledge, Identity and Divinity – Innovative Approaches o the Cultural Reflections of Ideology and Aesthetics”, Karamitrou K., in the *Proceedings of International Scientific Conference of the Pedagogic Department of Primary Education – Education in the 21st Century: Contemporary Challenges and Obstacles*, University of Ioannina, Ioannina, 2022 and in the Journal: “*Subjects of the Sciences of Education*”, Ioannina, 2022. Tragedy, an *inherited recollection* emanating from Myth, Rites and Customs “narrates” Human *afflictions* – *Περιωδυνίες* and high-mindedness. The engrossing *mingling* of Myth and Theatre in Education, through their vigorous, Archetypal Language, the resourceful qualities of the *divine* and the *imaginative*, the unprecedented *readings* of the great texts, sculptures Cultural Memory and develops a Stout Ideological Universe for the student-participant.

SPECIAL EDITIONS

- I. “The Tragic Actor as the Athlete of the Soul: The Body of Performance as the Sacred Womb of *Ritual Embellishing, Entrailing and Memory*”, Karamitrou K., in *Art and Physical Education: A Scientific and Artistic Dialogue*, *Pedio*, Athens, 2021
- II. “Myth and Theatre in Education: The Insuperable Significance of the *Archetypes* as the *Beneficial Vehicle* towards Knowledge, Identity and Divinity – Innovative Approaches on the Cultural Reflections of Ideology and Aesthetics”, Karamitrou K., in *Education in the 21st Century: Contemporary Challenges and Speculations – Cambridge Scholars Publishing*, 2022 (to be published).

SUPERVISION OF POST-GRADUATE WORKS: MASTER & Ph.D

- I. "The Many-faced Dynamics of Dramatic Art in Education: A Historical Retrospection from Ancient Greece up to the Contemporary Civilization – MASTER
 - II. "Theatre Instruction: The Universal *Vehicle* of Expression in Special Education" – MASTER
 - III. "Poetry and Ideology in the Work of Theodoros Aggelopoulos" – MASTER.
The Present research work has been successfully presented before the Introductory Committee
 - IV. "The Body as the *Vehicle* of Ritual Embellishing and Entrailing in Theatre and Music" – MASTER.
The present research work has been successfully presented before the Introductory Committee
 - V. "Pedagogic and Ideological Readings on the Myth of Euripides' *Alkestis*" – MASTER
 - VI. "The Divine, the Ontology of Grief and the Unaccustomed *Otherness* through Dramatic Art – Innovatory Theatre – Philosophical Approaches – Ph.D. (under elaboration)
 - VII. "The Instruction of Myth and Theatre in Pre-school Age-Innovative Pedagogic and Aesthetic Approaches and Actions through the *Alien* Appearances of Dramatic Art", Ph.D. (under elaboration)
 - VIII. "The Significance of *Panoptism* and its Political and Social Interpretation through Dramatic Art", Ph.D. (completed)
 - IX. "Physical Education through the Traditional Games and Dramatic Art", Ph.D. (completed)
- The above two Ph.D. thesis have been successfully presented before the seven-membered committee (grade of evaluation: 10: excellent).

LECTURES – SEMINARS – WORKSHOPS

- Supervisor of Seminars, Lectures and Theatre Workshops within the context of Festivities to Performing Arts with main subject:

"The Resourceful Dynamics of Dramatic Art", under the auspices of Papazisis Publications, May, 2020

- "Theatre Language and Civilization: The Cultivation of Narrative Speech – Myth and Performing Arts – Pedagogic and Aesthetic Readings of Theatre in University – Exercises of Knowledge and Enchantment towards the Ennoblement of Human Attitude – The Power to Consolate, to Lead and above all, to live by *Poetic licence*: A thematic circle on Cultural Lectures by the aegis of Papazisis Publications, 2021

- Teaching Seminars on Ancient Greek Drama responding to the Enacted Workshop of Documentation of Cultural and Historical Legacy and Section of Ancient Greek Literature and Archeonomy of Ionian University, 2019-2020:

- I. Myth and Tragedy
- II. *Atossa's Persona* in the *Persae* of Aischylos
- III. The Myth of Elektra
- IV. Euripides' *Medea*

- Lectures – Workshops 2021-2022 with the subject:

"Theatre and Civilization" (under the aegis of Papazisis Publications)

MONOGRAPH

“Madness through Bacchus: The Ontology of Affliction through the Unaccustomed, Divine Embraces of Dramatic Art”, Papazisis, Athens, 2022. A profound decoding of the Ideological Context of Tragedy, the Archetypal Art of *nostos* and *exuberance* through the Ancient Greek Actor who undoubtedly is the divine *vehicle* of an insuperable narration. The Tragic Actor and the *Prometheic sacred* Body of the Ancient Performance – *Instruction-Διδασκαλία*. The Body of *rapture*, heretical, vigorous, rebellious, fragrant, blazing, through its rekindling *narcissism*, the *protogenic allure*, the sublime splendour, frenzy, self-sarcasm as the inestimable *resonance* of Memory and Archetypal *ethos*. Dionysos, *bewailing-πενθών*, philosopher, *theatre-pedagogue*, the *entailing* of Passion, the *propitiation* beyond Human *afflictions-περιωδυνίες* and *otherness* of the *personality* and the mask (*Πρόσωπο και Προσωπείον*). Untraceable *appearances* of the *prohibited* Body, of a *cryptic* Ideological and Cultural Universe. Eros towards *divinity* as a procedure of *elevation*, utmost self-consciousness and esoteric *spectrum* of Human affairs. The *ontology of grief* through the Aesthetics of *scantiness*, the irony of *divergence*, the outstandingly catalytic force of *divesting*. Tragedy as the universal, extolling *remedy* against the *demagogy of the identity*, the incomparable symbol of *entropy*, innovatory *approximations*, *interweavings*, *coherences*: on the insubordination of *affliction* through the godlike *embraces* of Dramatic Art.

ACADEMIC YEAR: 2021-2022

INSTITUTION OF THE INTERNATIONAL RESEARCH AND TEACHING CENTRE OF ANCIENT GREEK AND CONTEMPORARY TRAGEDY – “FAOS” (under the aegis of the University of Ioannina and the Research Committee).

Publicity of Ancient Greek Tragedy as an *inherited recollection*, the Superlative Cultural Work of Art, the ideal *trophy* of the Athenian Democracy through collaborations with International Academic and Cultural *Vehicles*, such as, Universities, Institutes and eminent representatives of Science and Art. Through Research Work on Tragedy-Participation in International Theatre Festivals with Drama Performances re-presented by the Theatre Company-“FAOS”-Tragic Performances in *untrodnen* Ancient Theatres-Workshops-Symposiums. The predominant aspiration of Tragedy’s profound, many-pleated *study-instilling* is its substantial dissemination.

PROGRAMME 2022-2023

The Re-presentation of Sophokles’ “Antigone” given by the Theatre Group “Faos” in the International Institute of Ancient Drama of Syracuse and in the Institute of Greek Civilization of Alexandria-Egypt in the bounds of the Academic-Artistic Co-operation (the Theatre Group is composed by renowned Actors-University S

TEL: (0703) 593400
FAX: (0703) 593339
TELEX: 47861

THE UNIVERSITY, Southampton, SO9 5NH

DEPARTMENT OF PHILOSOPHY

PROFESSOR H.D. RANKIN
PROFESSOR A. PALMER

TO WHOM IT MAY CONCERN

I have pleasure in recommending Ms Katerina Karamitrou.

I have taught and supervised Ms Karamitrou for a number of years both in undergraduate studies and more recently in her research on female characters in Aeschylus which has culminated in the recommendation that she be awarded the degree of Ph.D. I have found her to be a person of high intelligence and fluent imagination combined with a capacity for dedicated and determined work. Her thesis was clearly indicative of these qualities, and the examiners have suggested that with modification, it might be publishable in whole or part. In her doctoral work she was able to apply not only her philological training, but her acting experience and first-hand knowledge of the living theatre. She wishes to develop this aspect of her intellectual interests in a 'study of Tragedy as a European cultural inheritance by means of a comparative investigation of post-war productions of Greek tragedy in Europe and the significance of Karolos Koun's work as a contribution to Greek Theatre and Civilisation and the centrality of Greek culture in the European Union and beyond'.

I believe that she is likely to produce some very interesting, original and valuable results if she gets the opportunity. I shall be happy to amplify these comments if requested.

David Rankin

H D Rankin
Professor of Ancient Philosophy

Philosophy Department
University of Southampton

7 March 1995

University
of Southampton

Department of
Archaeology

Highfield
Southampton SO17 1BJ
Fax (0703) 593032
Direct lines (0703) 592247
(0703) 594194

To whom it may concern
The Lambrakis Foundation
Athens

Confidential reference for

DR KATERINA KARAMITROU

I have much pleasure in writing a reference on behalf of Dr Karamitrou to support her application for the Lambrakis Scholarship in the Arts.

I have known Katerina since 1983 when she came as a student to the Classics Department of Southampton University. She took a degree in Classics, with a major emphasis on Greek (language, literature and history) but also with Latin (mainly text study). Her third-year dissertation centred on the character of Antigone. She gained an Upper Second in 1986. I taught her during those three years as I was at that time a member of the Classics Department and found her a joy to teach.

In 1986 she left to study for a certificate in acting at the Royal Academy of Dramatic Arts and then spent one year in London at the Lee Strasburg Studio. She then returned to Southampton to start on a postgraduate project. The title of the thesis was 'The representation of female characters in the extant plays and fragments of Aeschylus'. It was well received by the examiners who had no hesitation in awarding her a Doctor of Philosophy earlier this year.

Katerina has always been an intelligent student, with a passionate enthusiasm for ancient Greek drama (and indeed drama in general). In line with her practical training, she has an interest in and knowledge of modern drama and modern productions of ancient drama.

I understand that the theme of her proposed research programme is focused on the importance of tragedy today, with a particular concern for post-war productions of Greek tragedy in Europe and for the life and work of Karolos Koun. This is an important and timely subject, which has relevance to the centrality of Greek culture in the European Union (and beyond).

I consider that Katerina has an excellent background and boundless enthusiasm for such a programme of research and ask that she be given due consideration for the award.

Brian A. Sparkes

Brian A. Sparkes (Professor of Classical Archaeology)
2.3.95

ΣΧΟΛΗ ΚΛΑΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΣΑΟΥΘΑΜΠΤΟΝ

No. 8.129.1.....

Σάουθάμπτον (Βρετανία)

Καθηγητής Χ.Ντ. Ράνκιν Μ.Α.

Καθηγητής Μπ.Α. Σπάρκς Μπ.Α. Ξυ

18 Ιουλίου 1986

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΚΑΖΑΜΗΤΡΟΥ

Η δ/ς Καζαμήτρου υπήρξε φοιτήτρια της Σχολής Κλασικών Σπουδών του Πανεπιστημίου του Σάουθάμπτον από τον Οκτώβριο 1983 μέχρι τον Ιούλιο 1986. Παρακολούθησε μαθήματα για την απόκτηση Πτυχίου Ανωτάτης Βαθμίδας στις Κλασικές Σπουδές και τον Ιούλιο 1986 έλαβε Πτυχίο Δεύτερας Κατηγορίας Ανωτάτου Επιπέδου (ΛΙΑΝ ΚΑΛΩΣ). Η εργασία της ήτο υψηλού επιπέδου και απεδείχθη άριστη φοιτήτρια. Η προσωπικότητά της είναι ζωντανή και απέδειξε ότι είναι εις θέση να συνδιάσει την ακαδημαϊκή εργασία και τα κοινωνικά ενδιαφέροντα, με ιδιαίτερη προτίμηση για το θέατρο.

Αρκετοί Έλληνες φοιτητές έχουν παρακολουθήσει μαθήματα στη Σχολή προς απόκτηση Πτυχίου κατά τα τελευταία έτη και η Αικατερίνη ήταν η πιο νέα αλλά επέδειξε ωριμότητα η οποία υπερβαίνει κατά πολύ την ηλικία της.

(υπογραφή)

Καθηγητής Μπ.Α. Σπάρκς

Μετάφραση από τα αγγλικά του συνημμένου πρωτοτύπου εγγράφου.

Αθήνα, 3.9.1986.

Ο Μεταφραστής ΥΠΕΞ

Official stamps and seals including: Ministry of Foreign Affairs (ΥΠΕΞ), Ministry of Education (ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ), and various university and legal stamps. Includes handwritten notes and dates like '21-1-85' and '3-9-1986'.

Telephone: 0865-276000
Fax: 0865-276094

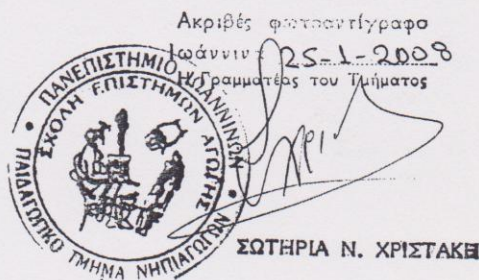
Magdalen College
Oxford
OX1 4AU

19th December 1994

TO WHOM IT MAY CONCERN

Ms **Katerina KARAMITROU** has told me about her proposed project on the life and work of Karolos Koun and the development and achievements of his Theatro Technis. This seems to me a valuable proposal, which will be of much interest to historians of Ancient and Modern Theatre outside Greece, as well as within. It might also be of great benefit if Ms Karamitrou could also throw light on the polarisation - in my view an exaggerated and somewhat harmful polarisation - between the "traditional" modes of production by the National Theatre in the tradition of Rondiris and Minotis on the one hand, and the "radical" tradition of Koun on the other. I hope, therefore, that Ms Karamitrou will be given support for the furthering of this undertaking.

Dr O.P. Taplin
Fellow and Tutor in Classics
and Reader in Greek Literature, Oxford University

No.177684-4/5

Τηλ: 0865-276000
Φαξ: 0865-276094

Magdalen College
Οξφόρδη
OX1 4AU

19 Δεκεμβρίου 1994

ΠΡΟΣ ΚΑΘΕ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟ

Η Κατερίνα ΚΑΡΑΜΗΤΡΟΥ μου μίλησε για την προτεινόμενη εργασία της σχετικά με τη ζωή και το έργο του Κάρολου Κουν και την ανάπτυξη και τα επιτεύγματα του Θεάτρου Τέχνης του. Μου φαίνεται αξιόλογη πρόταση, η οποία θα ενδιαφέρει πολύ τους ιστορικούς του Αρχαίου και Σύγχρονου Θεάτρου εκτός Ελλάδος, καθώς και εντός. Θα ήταν επίσης πολύ χρήσιμο αν η κ. Καραμήτρου μελετούσε την πόλωση - κατά τη γνώμη μου υπερβολική και κάπως επιζήμια πόλωση - μεταξύ των "παραδοσιακών" τρόπων παραγωγής του Εθνικού Θεάτρου κατά την παράδοση του Ροντήρη και του Μινωτή αφενός, και της "ριζοσπαστικής" παράδοσης του Κουν αφετέρου. Ελπίζω, ως εκ τούτου, η κ. Καραμήτρου να λάβει στήριξη για την προώθηση της εργασίας αυτής.

Υπογραφή

Δρ. Ο. Ρ. Taplin

Συνεργάτης και Διδάσκων Κλασικών Σπουδών
και Λέκτορας Ελληνικής Λογοτεχνίας Πανεπιστημίου Οξφόρδης

Αθήνα... 10 ΔΕΚ. 2004

Ακριβής μετάφραση από το Αγγλικό
Η μεταφράστρια Ελενη Δημητρίου

Ακριβές φωτοαντίγραφο
Αθήνα 21-1-05
Η Γραμματέας του Τμήματος

ΣΩΤΗΡΙΑ Ν. ΧΡΗΣΤΑΚΗ

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα
Service des Traductions du Ministère des Affaires Étrangères de la
Republique Hellenique, Athenes
Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens

Prof. G. Giangrande

Telephone:
0279 771600

Little Ash House,
Little Hadham,
near Ware,
Herts. SG11 2DB
England

March 5th, 1995

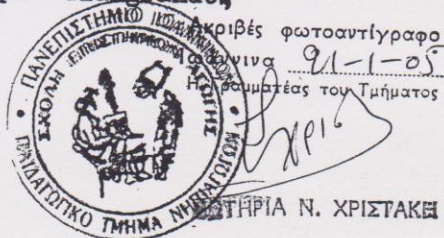
I am happy to be able warmly to support Dr K. Karamitrou's application. I recently examined her Ph.D. Thesis on Greek Tragedy at the University of Southampton, and I have remained in close touch with her since her examination.

She is singularly qualified to carry out the research work which she wishes to undertake, because she not only is thoroughly familiar with ancient Greek Tragedy and Comedy as literary genres, but has also been trained in dramatic acting, and has consequently acquired a vast experience in the technical problems of mise en scene. Being so doubly qualified - a very rare indeed combination of two skills - makes of her a person ideally suited to conduct the study she intends to carry out. She is a hard worker, full of enthusiasm and capable of cogently marshalling research data: I have no doubt that, if she were successful in her application, she would write a monograph which would not only be excellent in itself, but would also fill a grave lacuna which exists at present, insofar as the subject she aims to investigate is as yet largely unexplored. She would, moreover, enjoy the unique position of being able to rely on a network of exceptionally valuable advisors: I have suggested to her that she should work not only in Athens, but also at various research centres outside Greece where she would find important archives to utilize and distinguished scholars who are, upon my recommendation, ready to help her as regards the international aspect of her work (Palermo, where the late Giusto Monaco was a Professor, and where my colleagues Prof. S. Nicosia and G. D'Ippolito would give her access to archival material of very great value; Salerno, where Prof. Italo Gallo, Prof. L. Torraca and I, in our capacity as members of the Steering Committee of the newly created Centre for the Performance of Ancient Dramatic Plays would offer very useful assistance to her; Ghent, where Prof. H. van Looy, my eminent friend who is one of the leading world authorities in the study of ancient Greek drama would place at her disposal his unrivalled knowledge and profound research expertise).

For all the reasons indicated above I warmly support Dr. Karamitrou's application.

Giuseppe Giangrande
Giuseppe Giangrande,

Emeritus Professor of Classics,
University of London.

No.177684-5/5

Τηλ:
0279 771600

Little Ash House,
Little Hadham,
near Ware,
Herts SG11 2DB
Αγγλία

5 Μαρτίου 1995

Είμαι χαρούμενος επειδή μπορώ να υποστηρίξω θερμά την αίτηση της Δρ. Κ. Καραμήτρου. Εξέτασα πρόσφατα τη διδακτορική διατριβή της για την Ελληνική Τραγωδία στο Πανεπιστήμιο Southampton και παρέμεινα σε στενή επαφή μαζί της μετά την εξέταση.

Διαθέτει τα σπάνια προσόντα για να εκτελέσει το ερευνητικό έργο που επιθυμεί να αναλάβει, επειδή δεν είναι απλώς εντελώς εξοικειωμένη με την αρχαία Ελληνική Τραγωδία και Κωμωδία ως λογοτεχνικά είδη, αλλά έχει εκπαιδευτεί στη δραματική ηθοποιία και, κατά συνέπεια, έχει αποκτήσει μεγάλη εμπειρία στα τεχνικά προβλήματα της *mise en scene*. Έχοντας αυτά τα διπλά προσόντα – όντως πολύ σπάνιος συνδυασμός δύο ικανοτήτων – αποτελεί το ιδανικό πρόσωπο για τη διεξαγωγή της μελέτης που σκοπεύει να πραγματοποιήσει. Εργάζεται σκληρά, είναι γεμάτη ενθουσιασμό και ικανή να τακτοποιεί πειστικά τα ερευνητικά δεδομένα: Δεν έχω καμία αμφιβολία ότι, αν η αίτησή της είναι επιτυχής, θα γράψει μια μονογραφία που δεν θα είναι απλώς άριστη αφ' εαυτής, αλλά θα συμπληρώσει ένα σοβαρό κενό που υπάρχει προς το παρόν, καθώς το αντικείμενο που σκοπεύει να ερευνήσει δεν έχει ερευνηθεί εκτεταμένα ακόμη. Επίσης, θα βρεθεί στη μοναδική θέση να μπορεί να βασιστεί σε ένα δίκτυο εξαιρετικά πολύτιμων συμβούλων: Της πρότεινα να εργαστεί όχι μόνο στην Αθήνα, αλλά και σε διάφορα ερευνητικά κέντρα εκτός Ελλάδος, όπου θα βρει σημαντικά αρχεία και διακεκριμένους ακαδημαϊκούς οι οποίοι, μετά από πρότασή μου, είναι έτοιμοι να τη βοηθήσουν όσον αφορά τη διεθνή πτυχή του έργου της (Παλέρμο, όπου ήταν Καθηγητής ο αποβιώσας Giusto Monaco και όπου οι συνάδελφοί μου Καθ. S. Nicosia και G. D' Ippolito θα της δώσουν πρόσβαση σε αρχαιακό υλικό πολύ μεγάλης αξίας, Σαλέρνο, όπου οι Καθ. Italo Gallo, L. Torraca και εγώ, με την ιδιότητά μας ως μέλη της Οργανωτικής Επιτροπής του νεοϊδρυθέντος Κέντρου Εκτέλεσης Αρχαίων Δραματικών Έργων, θα της προσφέρουμε πολύ χρήσιμη βοήθεια, Ghent, όπου ο Καθ. H. Van Looy, ο διακεκριμένος φίλος μου ο οποίος είναι μια από τις ηγετικές φυσιογνωμίες του κόσμου στη μελέτη του αρχαίου ελληνικού

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα
Service des Traductions du Ministère des Affaires Étrangères de la
Republique Hellenique, Athenes
Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens

ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ TRADUCTION OFFICIELLE OFFICIAL TRANSLATION

δράματος, θα θέσει στη διάθεσή της τις απαραίτητες γνώσεις του και τη βαθιά ερευνητική του πείρα).

Για όλους τους παραπάνω λόγους, υποστηρίζω θερμά την αίτηση της Δρ. Καραμήτρου.

Υπογραφή
Giuseppe Giangrande

Επίτιμος Καθηγητής Κλασικών Σπουδών
Πανεπιστήμιο Λονδίνου

Αθήνα:.....10 ΔΕΚ. 2004
Ακριβής μετάφραση από τα Γαλλικά
Η μεταφράστρια Ελένη Δημητρίου

Ακριβές φωτοαντίγραφο
Ιωάννινα 21-1-05
Η Γραμματέας του Τμήματος

Ακριβές φωτοαντίγραφο
Ιωάννινα 25-1-2008
Η Γραμματέας του Τμήματος

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα
Service des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la
Republique Hellenique, Athenes
Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens